

IVADINIS ŽODIS SKAITYTOJUI

Šioje publikacijoje pateikiamos Europos Sąjungos sutarties (ESS) ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), o taip pat jų protokolų ir priedų suvestinės redakcijos su pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 13 d. Lisabonoje pasirašyta Lisabonos sutartimi, kuri įsigaliojo 2009 m. gruodžio 1 d. Joje taip pat pateikiamos prie Tarpvyriausybės konferencijos, kuri priėmė Lisabonos sutartį, Baigiamojo akto pridėtos deklaracijos.

Be to, šioje publikacijoje pateikiamas pakeitimas, padarytas Protokolu, iš dalies keičiančiu Protokolą dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų, pridėtą prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties, taip pat pakeitimas, padarytas 2012 m. rugpjūčio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 741/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Protokolas dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto ir jo I priedas, taip pat pakeitimai, padaryti atitinkamais 2010 m. spalio 29 d. ir 2012 m. liepos 11 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimais, kuriais iš dalies keičiamas Sen Bartelemy salos ir Majoto statusas Europos Sąjungos atžvilgiu. Be to, šioje redakcijoje pateikiamas SESV 136 straipsnio papildymas 3 dalimi, padarytas 2011 m. kovo 25 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimu 2011/199/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 136 straipsnis, kiek tai susiję su stabilumo mechanizmu, taikytinu valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro, valstybėms narėms baigus ratifikavimo procedūras. Taip pat šioje redakcijoje pateikiami Kroatijos Respublikos stojimo aktu padaryti pakeitimai. Taip pat šioje redakcijoje pateikiami 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) 2015/2422, kuriuo iš dalies keičiamas Protokolas Nr. 3 dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto, padaryti pakeitimai.

Šioje publikacijoje taip pat pateikiami iki 2016 m. kovo mėn. paskelbti klaidų ištaisymai.

Šioje publikacijoje taip pat pateikiama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, kurią Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija paskelbė 2007 m. gruodžio 12 d. Strasbūre (OL C 303, 2007 12 14, p. 1). Šiame tekste pateikiama adaptuota 2000 m. gruodžio 7 d. paskelbta Chartija, kuri pakeičiama nuo 2009 m. gruodžio 1 d., kurią įsigaliojo Lisabonos sutartis. Pagal Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipą 2007 m. paskelbta Chartija turi tokią pat teisinę galią kaip ir Sutartys.

Ši publikacija yra parengta tik informaciniais tikslais ir neįpareigoja Europos Sąjungos institucijų

EUROPOS SAJUNGOS SUTARTIS

(SUVESTINĖ REDAKCIJA)

Turinys

	Puslapis
EUROPOS SĄJUNGOS SUTARTIS (SUVESTINĖ REDAKCIJA)	13
PREAMBULĖ	15
I ANTRAŠTINĖ DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS	16
II ANTRAŠTINĖ DALIS NUOSTATOS DĖL DEMOKRATINIŲ PRINCIPŲ	20
III ANTRAŠTINĖ DALIS NUOSTATOS DĖL INSTITUCIJŲ	22
IV ANTRAŠTINĖ DALIS TVIRTESNIO BENDRADARBIAVIMO NUOSTATOS	27
V ANTRAŠTINĖ DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU SĄJUNGOS IŠORĖS VEIKSM AIS, IR KONKREČIOS NUOSTATOS, SUSI- JUSIOS SU BENDRA UŽSIENIO IR SAUGUMO POLI- TIKA	28
1 skyrius Bendrosios nuostatos dėl Sąjungos išorės veiksmų	28
2 skyrius Konkrečios nuostatos dėl bendros užsienio ir saugumo politikos	30
1 skirsnis Bendrosios nuostatos	30
2 skirsnis Nuostatos dėl bendros saugumo ir gynybos politikos	38
VI ANTRAŠTINĖ DALIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS	41

Puslapis

PROTOKOLAI	201
Protokolas (Nr. 1) dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje	203
Protokolas (Nr. 2) dėl subsidarumo ir proporcingumo principų taikymo	206
Protokolas (Nr. 3) dėl Europos Sąjungos teisingumo teismo statuto	210
Protokolas (Nr. 4) dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto	230
Protokolas (Nr. 5) dėl Europos investicijų banko statuto	251
Protokolas (Nr. 6) dėl Europos Sąjungos institucijų, tam tikrų įstaigų, organų bei padalinių būstinių vietos	265
Protokolas (Nr. 7) dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų	266
Protokolas (Nr. 8) dėl Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalies dėl Sąjungos prisijungimo prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos	273
Protokolas (Nr. 9) dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalies ir sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo 2014 m. Lapkričio 1 d. – 2017 m. Kovo 31 d. laikotarpiu ir nuo 2017 m. Balandžio 1 d.	274
Protokolas (Nr. 10) dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo, nustatyto Europos Sąjungos sutarties 42 Straipsnyje	275
Protokolas (Nr. 11) dėl Europos Sąjungos Sutarties 42 Straipsnio	278
Protokolas (Nr. 12) dėl perviršinio deficito procedūros	279
Protokolas (Nr. 13) dėl konvergencijos kriterijų	281
Protokolas (Nr. 14) dėl Euro grupės	283

Puslapis

Protokolas (Nr. 15)	dėl tam tikrų su jungtine Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalyste susijusių nuostatų	284
Protokolas (Nr. 16)	dėl tam tikrų su Danija susijusių nuostatų	287
Protokolas (Nr. 17)	dėl Danijos	288
Protokolas (Nr. 18)	dėl Prancūzijos	289
Protokolas (Nr. 19)	dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno <i>acquis</i>	290
Protokolas (Nr. 20)	dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 26 straipsnio tam tikrų aspektų taikymo Jungtinei Karalystei ir Airijai	293
Protokolas (Nr. 21)	dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės	295
Protokolas (Nr. 22)	dėl Danijos pozicijos	298
Protokolas (Nr. 23)	dėl valstybių narių užsienio ryšių dėl išorės sienų perėjimo	303
Protokolas (Nr. 24)	dėl Europos Sąjungos valstybių narių piliečių prieglobsčio	304
Protokolas (Nr. 25)	dėl kompetencijos pasidalijimo	306
Protokolas (Nr. 26)	dėl bendrus interesus tenkinančių paslaugų	307
Protokolas (Nr. 27)	dėl vidaus rinkos ir konkurencijos	308
Protokolas (Nr. 28)	dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos	309
Protokolas (Nr. 29)	dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos	311
Protokolas (Nr. 30)	dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių Chartijos taikymo Lenkijai ir Jungtinei karalystei	312
Protokolas (Nr. 31)	dėl Nyderlandų Antilų salose perdirbtų naftos produktų importo į Europos Sąjungą	314
Protokolas (Nr. 32)	dėl nekilnojamojo turto įsigijimo Danijoje	317
Protokolas (Nr. 33)	dėl sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 157 straipsnio	318

	Puslapis
Protokolas (Nr. 34) dėl Grenlandijai skirtų specialių priemonių	319
Protokolas (Nr. 35) protokolas dėl Airijos Konstitucijos 40.3.3 Straipsnio	320
Protokolas (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų	321
Protokolas (Nr. 37) dėl EAPB Sutarties galiojimo pabaigos finansinių padarinių ir dėl anglių ir plieno mokslinių tyrimų fondo	327
 Tarpvyriausybės Konferencijos, Patvirtinusios Lisabonos Sutartį, Pasirašytą 2007 m. gruodžio 13 d., prie baigiamojo akto pridėtos DEKLARACIJOS	335
A. DEKLARACIJOS DĖL SUTARČIŲ NUOSTATŲ	337
1. Deklaracija dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos	337
2. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalies	337
3. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 8 straipsnio	337
4. Deklaracija dėl Europos Parlamento sudėties	337
5. Deklaracija dėl Europos Vadovų Tarybos politinio susitarimo dėl Sprendimo dėl Europos Parlamento sudėties projekto	337
6. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 15 straipsnio 5 ir 6 dalių, 17 straipsnio 6 ir 7 dalių ir 18 straipsnio	338
7. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalies ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalies	338
8. Deklaracija dėl praktinių priemonių, susijusių su pirmininkavimu Europos Vadovų Tarybai ir Užsienio reikalų tarybai, kurių reikia imtis Lisabonos sutarties įsigaliojimo metu	340
9. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 9 dalies dėl Europos Vadovų Tarybos sprendimo dėl pirmininkavimo Tarybai	341
10. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio	342
11. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio 6 ir 7 dalių	342
12. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 18 straipsnio	342

	Puslapis
13. Deklaracija dėl bendros užsienio ir saugumo politikos	343
14. Deklaracija dėl bendros užsienio ir saugumo politikos	343
15. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 27 straipsnio	343
16. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 55 straipsnio 2 dalies	344
17. Deklaracija dėl viršenybės	344
18. Deklaracija dėl kompetencijos atskyrimo	344
19. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 8 straipsnio	345
20. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsnio	345
21. Deklaracija dėl asmens duomenų apsaugos teisinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityse	345
22. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 48 ir 79 straipsnių	346
23. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 48 straipsnio antrosios pastraipos	346
24. Deklaracija dėl Europos Sąjungos teisinio subjektiškumo	346
25. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 75 ir 215 straipsnių . . .	346
26. Deklaracija dėl valstybės narės nedalyvavimo priemonėje, grindžiamoje Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo trečios dalies V antraštine dalimi	346
27. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 85 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos	347
28. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 98 straipsnio	347
29. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 2 dalies c punkto	347
30. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 126 straipsnio	347
31. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 156 straipsnio	348
32. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 168 straipsnio 4 dalies c punkto	348
33. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 174 straipsnio	349
34. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 179 straipsnio	349
35. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 194 straipsnio	349

36.	Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio dėl derybų dėl valstybių narių tarptautinių susitarimų, susijusių su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, ir jų sudarymo	349
37.	Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 222 straipsnio	349
38.	Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 252 straipsnio, reglamentuojančio generalinių advokatų skaičių Teisingumo Teisme	350
39.	Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnio	350
40.	Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 329 straipsnio	350
41.	Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnio	350
42.	Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnio	351
43.	Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnio 6 dalies	351
B.	DEKLARACIJOS DĖL PRIE SUTARČIŲ PRIDEDAMŲ PROTOKOLŲ	352
44.	Deklaracija dėl Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno <i>acquis</i> 5 straipsnio	352
45.	Deklaracija dėl Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno <i>acquis</i> 5 straipsnio 2 dalies	352
46.	Deklaracija dėl Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno <i>acquis</i> 5 straipsnio 3 dalies	352
47.	Deklaracija dėl Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno <i>acquis</i> 5 straipsnio 3, 4 ir 5 dalių	352
48.	Deklaracija dėl Protokolo dėl Danijos pozicijos	353
49.	Deklaracija dėl Italijos	353
50.	Deklaracija dėl Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 10 straipsnio ...	354
C.	VALSTYBIŲ NARIŲ DEKLARACIJOS	355
51.	Belgijos Karalystės deklaracija dėl nacionalinių parlamentų	355
52.	Belgijos Karalystės, Bulgarijos Respublikos, Vokietijos Federacinės Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Italijos Respublikos, Kipro Respublikos, Lietuvos Respublikos, Didžiosios Liuksemburgo hercogystės, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Austrijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Rumunijos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos deklaracija dėl Europos Sąjungos simbolių	355
53.	Čekijos Respublikos deklaracija dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos	355

	Puslapis
54. Vokietijos Federacinės Respublikos, Airijos, Vengrijos Respublikos, Austrijos Respublikos ir Švedijos Karalystės deklaracija	356
55. Ispanijos Karalystės bei Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės deklaracija	356
56. Airijos deklaracija dėl Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnio	356
57. Italijos Respublikos deklaracija dėl Europos Parlamento sudėties	357
58. Latvijos Respublikos, Vengrijos Respublikos ir Maltos Respublikos deklaracija dėl bendros valiutos pavadinimo rašybos Sutartyse	357
59. Nyderlandų Karalystės deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 312 straipsnio	357
60. Nyderlandų Karalystės deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnio	358
61. Lenkijos Respublikos deklaracija dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos	358
62. Lenkijos Respublikos deklaracija dėl Protokolo dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos taikymo Lenkijos Respublikai ir Jungtinei Karalystei	358
63. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės deklaracija dėl termino „piliečiai“ apibrėžimo	358
64. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės deklaracija dėl teisės balsuoti rinkimuose į Europos Parlamentą	358
65. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 75 straipsnio	359
Atitikties lentelės	361
Europos Sąjungos sutartis	361

EUROPOS SAJUNGOS SUTARTIS
(SUVESTINĖ REDAKCIJA)

PREAMBULĖ

JO DIDENYBĖ BELGŲ KARALIUS, JOS DIDENYBĖ DANIJOS KARALIENĖ, VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS, GRAIKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS, JO DIDENYBĖ ISPANIJOS KARALIUS, PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS, AIRIJOS PREZIDENTĖ, ITALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS, JO PRAKILNYBĖ LIUKSEMBURGO DIDYSIS HERCOGAS, JOS DIDENYBĖ NYDERLANDŲ KARALIENĖ, PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS, JOS DIDENYBĖ JUNGtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Karalienė⁽¹⁾,

APSISPRENDĘ pažymėti naują Europos integracijos proceso, pradėto įsteigus Europos Bendrijas, etapą,

SEMDAMIESI ĮKVĖPIMO iš Europos kultūrinio, religinio ir humanistinio paveldo, iš kurio susiformavo visuotinės vertybės, kurias sudaro neliečiamos ir prigimtinės žmogaus teisės, taip pat laisvė, demokratija, lygybė ir teisinė valstybė,

PRISIMINDAMI Europos žemyno padalijimo pabaigos istorinę svarbą ir poreikį padėti tvirtus ateities Europos kūrimo pagrindus,

PATVIRTINDAMI savo ištikimybę laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms bei pagrindinėms laisvėms ir teisinės valstybės principams,

PATVIRTINDAMI savo nusistatymą gerbti 1961 m. spalio 18 d. Turine pasirašytoje Europos socialinėje chartijoje ir 1989 m. Bendrijos darbuotojų pagrindinių socialinių teisių chartijoje apibrėžtas pagrindines socialines teises,

NORĖDAMI stiprinti savo tautų solidarumą, kartu gerbdami jų istoriją, kultūrą ir tradicijas,

NORĖDAMI toliau stiprinti demokratišką ir veiksmingą institucijų veikimą, kad jos galėtų bendroje institucijų sistemoje geriau atlikti joms patikėtus uždavinius,

APSISPRENDĘ siekti savo šalių ekonomikos stiprinimo ir konvergencijos ir įsteigti Ekonominę bei pinigų sąjungą, pagal šios Sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatas apimančią bendrą ir tvirtą valiutą,

PASIRYŽĘ skatinti savo tautų ekonominę ir socialinę pažangą, atsižvelgdami į nenutrūkstamos plėtros principą, vidaus rinkos sukūrimą, tvirtesnę sanglaudą ir aplinkos apsaugą, ir įgyvendinti politiką, užtikrinančią, kad ekonominės integracijos pažangą lydėtų pažanga ir kitose srityse,

(1) Nuo to laiko Europos Sąjungos narėmis tapo Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Estijos Respublika, Kroatijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Vengrija, Maltos Respublika, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė.

APSISPRENDĘ savo šalių piliečiams suteikti bendrą pilietybę,

APSISPRENDĘ įgyvendinti bendrą užsienio ir saugumo politiką, įskaitant bendros gynybos politikos laipsnišką formavimą, kas ilgainiui pagal 42 straipsnio nuostatas sudarytų sąlygas pereiti prie bendros gynybos, šitaip sustiprinant Europos identitetą ir jos nepriklausomybę, kad Europoje ir pasaulyje būtų stiprinama taika, saugumas ir didinama pažanga,

APSISPRENDĘ sudaryti sąlygas laisvam asmenų judėjimui ir kartu užtikrinti savo tautų saugą bei saugumą pagal šios Sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatas kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę,

APSISPRENDĘ toliau kurti vis glaudesnę Europos tautų sąjungą, kurioje sprendimai, vadovaujantis subsidarumo principu, priimami kiek įmanoma priartinant juos prie piliečio,

NUMATYDAMI tolesnius žingsnius, kuriuos reikės žengti skatinant Europos integraciją,

NUSPRENDĘ įsteigti Europos Sąjungą ir šiam tikslui savo įgaliotaisiais atstovais paskyrė:

(įgaliotųjų atstovų sąrašas nepateikiamas)

KURIE, pasikeitę tinkamai informintais ir patvirtintais įgaliojamaisiais raštais, susitarė dėl toliau pateiktųjų nuostatų:

I ANTRAŠTINĖ DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

(ES sutarties ex 1 straipsnis) ⁽¹⁾

Šia Sutartimi AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS tarpusavyje įsteigia EUROPOS SAJUNGĄ (toliau – Sąjunga), kuriai valstybės narės suteikia kompetenciją siekti jų bendrų tikslų.

Ši Sutartis ženklina naują glaudesnės Europos tautų sąjungos kūrimo etapą, kai sprendimai priimami kuo atviriau ir kuo labiau priartinant juos prie piliečio.

Sąjunga grindžiama šia Sutartimi ir Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutartys). Abi šios Sutartys turi tokią pačią teisinę galią. Sąjunga pakeičia Europos bendriją ir perima Europos bendrijos teises bei pareigas.

⁽¹⁾ Ši nuoroda yra indikacinė. Dėl išsamesnės informacijos žiūrėti buvusiųjų ir naujų sutarčių numeracijos atitikties lenteles.

2 straipsnis

Sąjunga yra grindžiama šiomis vertybėmis: pagarba žmogaus orumui, laisve, demokratija, lygybė, teisine valstybe ir pagarba žmogaus teisėms, įskaitant mažumoms priklausančių asmenų teises. Šios vertybės yra bendros valstybėms narėms, gyvenančioms visuomenėje, kurioje vyrauja pliuralizmas, nediskriminavimas, tolerancija, teisingumas, solidarumas ir moterų bei vyrų lygybė.

3 straipsnis

(ES sutarties ex 2 straipsnis)

1. Sąjungos tikslas – skatinti taiką, savo vertybes ir savo tautų gerovę.
2. Sąjunga savo piliečiams siūlo vidaus sienų neturinčią laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje laisvas asmenų judėjimas užtikrinamas kartu taikant atitinkamas išorės sienų kontrolės, prieglobsčio suteikimo, imigracijos ir nusikalstamumo prevencijos bei kovos su juo priemones.
3. Sąjunga sukuria vidaus rinką. Ji siekia Europos, kurioje vystymasis būtų tvarus, pagrįstas subalansuotu ekonomikos augimu ir stabiliomis kainomis, didelio konkurencingumo socialine rinkos ekonomika, kuria siekiama visiško užimtumo ir socialinės pažangos, bei aukšto lygio aplinkos apsauga ir aplinkos kokybės gerinimu. Ji skatina mokslo ir technikos pažangą.

Ji kovoja su socialine atskirtimi ir diskriminacija bei skatina socialinį teisingumą ir apsaugą, moterų ir vyrų lygybę, kartų solidarumą ir vaiko teisių apsaugą.

Ji skatina ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą bei valstybių narių solidarumą.

Ji gerbia turtingą savo kultūros ir kalbų įvairovę bei užtikrina, kad Europos kultūros paveldas būtų saugomas ir turtinamas.

4. Sąjunga įsteigia Ekonominę ir pinigų sąjungą, kurios valiuta – euro.

5. Palaikydama santykius su platesniu pasauliu, Sąjunga išsaugo ir skatina savo vertybes ir savo interesus bei prisideda prie savo piliečių apsaugos. Ji prisideda prie taikos išsaugojimo, saugumo užtikrinimo, tvaraus planetos vystymosi, tautų tarpusavio solidarumo ir pagarbos, laisvos ir sąžiningos prekybos, skurdo panaikinimo ir žmogaus, ypač vaiko, teisių apsaugos, taip pat prie griežto tarptautinės teisės, įskaitant Jungtinių Tautų Chartijos principus, laikymosi ir jos plėtojimo.

6. Savo tikslų Sąjunga siekia deramomis priemonėmis pagal Sutartyse jai suteiktą atitinkamą kompetenciją.

4 straipsnis

1. Pagal 5 straipsnį visa Sutartimis Sąjungai nepriskirta kompetencija priklauso valstybių narių kompetencijai.
2. Sąjunga gerbia valstybių narių lygybę prieš Sutartis bei nacionalinį jų savitumą, neatsiejamą nuo pagrindinių politinių bei konstitucinių jų struktūrų, įskaitant regioninę ir vietos savivaldą. Ji gerbia esmines valstybines jų funkcijas, įskaitant valstybės teritorinio vientisumo, viešosios tvarkos bei nacionalinio saugumo užtikrinimą. Kiekviena valstybė narė išimtinai išlieka atsakinga visų pirma už savo nacionalinį saugumą.
3. Vadovaudamosi lojalaus bendradarbiavimo principu, Sąjunga ir valstybės narės gerbia viena kitą ir viena kitai padeda vykdydamos iš Sutarčių kylančias užduotis.

Kad užtikrintų pagal Sutartis ar Sąjungos institucijų aktus atsirandančių pareigų vykdymą, valstybės narės imasi bet kurių reikiamų bendrų ar specialių priemonių.

Valstybės narės padeda Sąjungai įgyvendinti jos užduotis ir nesiima jokių priemonių, kurios gali trukdyti siekti Sąjungos tikslų.

5 straipsnis

(EB sutarties ex 5 straipsnis)

1. Sąjungos kompetencijos ribų nustatymas grindžiamas suteikimo principu. Sąjungos kompetencijos įgyvendinimas grindžiamas subsidiarumo ir proporcingumo principais.
2. Pagal suteikimo principą Sąjunga veikia tik neperžengdama ribų kompetencijos, kurią, siekiant Sutartyse nustatytų tikslų, jai šiose Sutartyse suteikė valstybės narės. Visa Sutartimis Sąjungai nepriskirta kompetencija priklauso valstybėms narėms.
3. Pagal subsidiarumo principą tose srityse, kurios nepriklauso Sąjungos išimtinai kompetencijai, ji ima veikti tik tada ir tik tokiu mastu, kai valstybės narės numatomo veiksmo tikslų negali deramai pasiekti centriniu, regioniniu ir vietiniu lygiu, o Sąjungos lygiu dėl numatomo veiksmo masto arba poveikio juos pasiekti būtų geriau.

Sąjungos institucijos subsidiarumo principą taiko pagal Protokolą dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo. Nacionaliniai parlamentai tame protokole nustatyta tvarka užtikrina, kad būtų laikomasi subsidiarumo principo.

4. Pagal proporcingumo principą Sąjungos veiksmų turinys ir forma neviršija to, kas būtina siekiant Sutarčių tikslų.

Sąjungos institucijos proporcingumo principą taiko pagal Protokolą dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo.

6 straipsnis

(ES sutarties ex 6 straipsnis)

1. Sąjunga pripažįsta 2000 m. gruodžio 7 d. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, patikslintoje 2007 m. gruodžio 12 d. Strasbūre, išdėstytas teises, laisves ir principus; Chartija turi tokią pat teisinę galią, kaip ir Sutartys.

Chartijos nuostatos niekaip neišplečia Sutartyse apibrėžtos Sąjungos kompetencijos.

Chartijoje nustatytos teisės, laisvės ir principai aiškinami laikantis Chartijos VII antraštinėje dalyje pateiktų bendrųjų nuostatų, reglamentuojančių jos aiškinimą ir taikymą, taip pat tinkamai atsižvelgiant į Chartijoje nurodytus paaiškinimus, kuriuose pateikti tų nuostatų šaltiniai.

2. Sąjunga prisijungia prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos. Šis prisijungimas neturi įtakos Sutartyse apibrėžtai Sąjungos kompetencijai.

3. Pagrindinės teisės, kurias garantuoja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir kurios kyla iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų, sudaro Sąjungos teisės bendruosius principus.

7 straipsnis

(ES sutarties ex 7 straipsnis)

1. Remdamasi pagrįstu vieno trečdaliao valstybių narių, Europos Parlamento arba Europos Komisijos pasiūlymu, Taryba, sprendama keturių penktadalių savo narių balsų dauguma ir gavusi Europos Parlamento pritarimą, gali nutarti, jog iškilo aiškus pavojus, kad kuri nors valstybė narė gali šiurkščiai pažeisti 2 straipsnyje nurodytas vertybes. Prieš priimdama tokį nutarimą, Taryba išklauso tą valstybę narę ir, sprendama ta pačia tvarka, gali teikti jai rekomendacijas.

Taryba reguliariai tikrina, ar toliau yra vadovaujama tais motyvais, kuriais buvo grindžiamas toks nutarimas.

2. Europos Vadovų Taryba, remdamasi trečdaliao valstybių narių arba Europos Komisijos pasiūlymu ir gavusi Europos Parlamento pritarimą, gali vieningai nuspręsti, kad kuri nors valstybė narė šiurkščiai ir nuolat pažeidžia 2 straipsnyje nurodytas vertybes; prieš tai Taryba paprašo atitinkamą valstybę narę pateikti savo pastabas.

3. Taryba, priėmusi sprendimą pagal šio straipsnio 2 dalį, kvalifikuota balsų dauguma gali nuspręsti sustabdyti atitinkamos valstybės narės tam tikras Sutartis taikant atsirandančias teises, įskaitant tos valstybės narės vyriausybės atstovo Taryboje balsavimo teises. Taip darydama Taryba atsižvelgia į tokio teisių sustabdymo galimus padarinius fizinių ir juridinių asmenų teisėms bei pareigoms.

Atitinkamos valstybės narės įsipareigojimai pagal Sutartis visais atvejais išlieka tai valstybei privalomi.

4. Taryba kvalifikuota balsų dauguma vėliau gali nuspręsti pakeisti arba panaikinti priemones, kurių buvo imtasi pagal 3 dalį, jei pasikeitė padėtis, privertusi jų imtis.

5. Balsavimo tvarka, šio straipsnio tikslais taikoma Europos Parlamentui, Europos Vadovų Tarybai ir Tarybai, nustatoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 354 straipsnyje.

8 straipsnis

1. Sąjunga plėtoja ypatingus santykius su kaimyninėmis šalimis siekdama sukurti Sąjungos vertybėmis grindžiamą gerovės ir geros kaimynystės erdvę, kuriai būdingi artimi ir taikūs bendradarbiavimo santykiai.

2. Taikant 1 dalį, Sąjunga su atitinkamomis šalimis gali sudaryti konkrečius susitarimus. Šiuose susitarimuose gali būti nustatytos tiek abipusės teisės ir įsipareigojimai, tiek bendros veiklos galimybės. Dėl jų įgyvendinimo reguliariai rengiamos konsultacijos.

II ANTRAŠTINĖ

DALIS NUOSTATOS DĖL DEMOKRATINIŲ PRINCIPŲ

9 straipsnis

Savo veikloje Sąjunga visada laikosi piliečių, kuriems jos institucijos, įstaigos ir organai skiria vienodą dėmesį, lygybės principo. Kiekvienas asmuo, turintis valstybės narės pilietybę, yra Sąjungos pilietis. Sąjungos pilietybė papildo nacionalinę pilietybę, bet jos nepakeičia.

10 straipsnis

1. Sąjungos veikla pagrįsta atstovaujamaja demokratija.

2. Piliečiai Sąjungos lygiu yra tiesiogiai atstovaujami Europos Parlamente.

Valstybėms narėms Europos Vadovų Taryboje atstovauja jų valstybių ar vyriausybių vadovai, o Taryboje atstovauja jų vyriausybės, pačios būdamos demokratiškai atskaitingos savo nacionaliniams parlamentams ar savo piliečiams.

3. Kiekvienas pilietis turi teisę dalyvauti demokratiname Sąjungos gyvenime. Sprendimai priimami kuo atviriau ir kiek įmanoma labiau juos priartinant prie piliečių.

4. Politinės partijos Europos lygiu prisideda formuojant europinį politinį sąmoningumą ir reiškiant Sąjungos piliečių valią.

11 straipsnis

1. Institucijos atitinkamomis priemonėmis suteikia piliečiams ir atstovaujamosioms asociacijoms galimybę skelbti nuomones apie visas Sąjungos veiklos sritis ir viešai jomis keistis.
2. Institucijos palaiko atvirą, skaidrų ir nuolatinį dialogą su atstovaujamosiomis asociacijomis ir pilietine visuomene.
3. Siekdama užtikrinti Sąjungos veiksmų nuoseklumą ir skaidrumą, Europos Komisija plačiai konsultuojasi su suinteresuotomis šalimis.
4. Ne mažiau kaip milijonas reikšmingos valstybių narių dalies piliečių, manydami, kad Sutartims įgyvendinti reikalingas Sąjungos teisės aktas, gali imtis iniciatyvos raginti Europos Komisiją, kad ji, neviršydamą savo įgaliojimų, pateiktų tuo klausimu atitinkamą pasiūlymą.

Tokios iniciatyvos pateikimo tvarka ir sąlygos nustatomos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 24 straipsnio pirmąją pastraipą.

12 straipsnis

Nacionaliniai parlamentai aktyviai prisideda užtikrinant gerą Sąjungos veikimą:

- a) iš Sąjungos institucijų gaudami informaciją ir pagal Protokolą dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje jiems persiunčiamus Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų projektus;
- b) užtikrindami, kad būtų laikomasi subsidiarumo principo Protokole dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo nustatyta tvarka;
- c) laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės srityje dalyvaudami šios srities Sąjungos politikos įgyvendinimo įvertinimo mechanizmuose pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 70 straipsnį ir dalyvaudami Europolo veiklos politinėje kontrolėje bei *Eurojust* veiklos įvertinime pagal minėtos Sutarties 88 ir 85 straipsnius;
- d) dalyvaudami Sutarčių peržiūros procedūrose pagal šios Sutarties 48 straipsnį;
- e) gaudami pranešimus apie paraiškas įstoti į Sąjungą pagal šios Sutarties 49 straipsnį;
- f) dalyvaudami nacionalinių parlamentų tarpparlamentiniame bendradarbiavime ir bendradarbiavime su Europos Parlamentu pagal Protokolo dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje nuostatas.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS DĖL INSTITUCIJŲ

13 straipsnis

1. Sąjungos institucine struktūra siekiama skatinti jos vertybes, siekti jos tikslų, tarnauti jos, jos piliečių ir valstybių narių interesams bei užtikrinti jos politikos ir veiksmų nuoseklumą, veiksmingumą ir tęstinumą.

Sąjungos institucijos yra šios:

- Europos Parlamentas,
- Europos Vadovų Taryba,
- Taryba,
- Europos Komisija (toliau – Komisija),
- Europos Sąjungos Teisingumo Teismas,
- Europos centrinis bankas,
- Audito Rūmai.

2. Kiekviena institucija veikia neviršydamą Sutartyse jai suteiktų įgaliojimų ir laikydamasi jose nustatytų procedūrų, sąlygų bei tikslų. Institucijos lojaliai tarpusavyje bendradarbiauja.

3. Nuostatos, susijusios su Europos centriniu banku ir Audito Rūmais, taip pat išsamios nuostatos dėl kitų institucijų, pateikiamos Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo.

4. Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai padeda Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas bei Regionų komitetas, atliekantys patariamąsias funkcijas.

14 straipsnis

1. Europos Parlamentas bendrai su Taryba vykdo teisėkūros ir biudžetines funkcijas. Jis vykdo politinės kontrolės ir konsultavimo funkcijas, laikydamasis Sutartyse nustatytų sąlygų. Jis renka Komisijos pirmininką.

2. Europos Parlamentą sudaro Sąjungos piliečių atstovai. Jų skaičius neviršija septynių šimtų penkiasdešimties, neįskaitant pirmininko. Piliečiams mažėjančia tvarka atstovaujama proporcingai mažinant narių skaičių iki minimalios šešių narių iš kiekvienos valstybės ribos. Nei vienai valstybei narei neskiriama daugiau kaip devyniasdešimt šešios vietos.

Europos Parlamento iniciatyva ir gavusi jo pritarimą Europos Vadovų Taryba vieningai priima sprendimą, nustatantį Europos Parlamento sudėtį pagal pirmojoje pastraipoje nurodytus principus.

3. Europos Parlamento nariai renkami remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise laisvu ir slaptu balsavimu penkerių metų kadencijai.
4. Europos Parlamentas iš savo narių išsirenka savo pirmininką ir savo biurą.

15 straipsnis

1. Europos Vadovų Taryba deramai skatina Sąjungos vystymąsi ir nustato bendrąsias politikos gaires ir prioritetus. Ji nevykdo teisėkūros funkcijų.
2. Europos Vadovų Tarybą sudaro valstybių narių arba jų vyriausybių vadovai ir jos pirmininkas bei Komisijos pirmininkas. Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai dalyvauja jos darbe.
3. Europos Vadovų Taryba susitinka du kartus per pusmetį, susitikimus sušaukia jos pirmininkas. Kai reikia pagal darbotvarkę, Europos Vadovų Tarybos nariai gali nuspręsti, kad kiekvienam jų padėtų ministras, o Komisijos pirmininkui – Komisijos narys. Prireikus pirmininkas sušaukia neeilinį Europos Vadovų Tarybos susitikimą.
4. Jei Sutartyse nenumatyta kitaip, Europos Vadovų Taryba sprendimus priima bendru sutarimu.
5. Europos Vadovų Taryba savo pirmininką išsirenka kvalifikuota balsų dauguma dvejų su puse metų kadencijai; pirmininkas gali būti perrenkamas dar vienai kadencijai. Nenumatytų kliūčių arba sunkaus nusižengimo atvejais Europos Vadovų Taryba ta pačia tvarka gali panaikinti pirmininko mandatą.
6. Europos Vadovų Tarybos pirmininkas:
 - a) pirmininkauja Europos Vadovų Tarybai ir vadovauja jos darbui;
 - b) užtikrina pasirengimą Europos Vadovų Tarybos darbui ir jo tęstinumą bendradarbiaudamas su Komisijos pirmininku ir remdamasis Bendrųjų reikalų tarybos darbu;
 - c) siekia palengvinti sanglaudą ir bendrą sutarimą Europos Vadovų Taryboje;
 - d) po kiekvieno Europos Vadovų Tarybos susitikimo pateikia pranešimą Europos Parlamentui.

Europos Vadovų Tarybos pirmininkas savo lygiu ir pagal savo pareigas užtikrina atstovavimą Sąjungai užsienyje bendros užsienio ir saugumo politikos klausimais nepažeisdamas Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai įgaliojimų.

Europos Vadovų Tarybos pirmininkas negali eiti pareigų atskiroje valstybėje.

16 straipsnis

1. Taryba bendrai su Europos Parlamentu vykdo teisėkūros ir biudžetines funkcijas. Ji vykdo politikos formavimo ir koordinavimo funkcijas laikydamosi Sutartyse nustatytų sąlygų.
2. Tarybą sudaro po vieną kiekvienos valstybės narės ministro lygio atstovą, kuris gali priimti įsipareigojimus savo valstybės narės vyriausybės vardu ir balsuoti jos vardu.
3. Išskyrus atvejus, kai Sutartyse numatyta kitaip, Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.
4. Nuo 2014 m. lapkričio 1 d. kvalifikuotą balsų daugumą sudaro ne mažiau kaip 55 % Tarybos narių, kurių turi būti ne mažiau kaip penkiolika, atstovaujančių valstybėms narėms, kurių gyventojai sudaro ne mažiau kaip 65 % Sąjungos gyventojų.

Sprendimą blokuojančią mažumą turi sudaryti ne mažiau kaip keturi Tarybos nariai, jei ji nesudaro, laikoma, kad yra kvalifikuota balsų dauguma.

Kiti balsavimo kvalifikuota balsų dauguma tvarkos aspektai nustatomi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalyje.

5. Pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su kvalifikuotos balsų daugumos apibrėžimu, taikomos iki 2014 m. spalio 31 d., ir nuostatos, kurios bus taikomos nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d., nustatomos Protokole dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų.
6. Taryba susirenka įvairios sudėties; sudėčių sąrašas priimamas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 236 straipsnį.

Bendrųjų reikalų taryba užtikrina įvairios sudėties Tarybos darbo nuoseklumą. Ji, bendradarbiaudama su Europos Vadovų Tarybos pirmininku ir Komisija, rengia Europos Vadovų Tarybos susitikimus ir užtikrina tolesnį su jais susijusį darbą.

Užsienio reikalų taryba, vadovaudamasi Europos Vadovų Tarybos nubrėžtomis strateginėmis gairėmis, parengia Sąjungos išorės veiksmus ir užtikrina, kad Sąjungos veiksmai būtų nuoseklūs.

7. Valstybių narių vyriausybės nuolatinių atstovų komitetas yra atsakingas už Tarybos darbo parengimą.
8. Taryba posėdžiauja viešai, kai sprendžia ir balsuoja dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų projektų. Todėl kiekvienas Tarybos susitikimas yra padalijamas į dvi dalis, kuriose atitinkamai svarstomi Sąjungos teisėkūros procedūra priimami aktai ir klausimai, nesusiję su teisėkūra.
9. Įvairios sudėties Tarybai, išskyrus Užsienio reikalų tarybą, pirmininkauja valstybių narių atstovai Taryboje lygios rotacijos tvarka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 236 straipsnyje nustatytas sąlygas.

17 straipsnis

1. Komisija remia bendruosius Sąjungos interesus ir imasi atitinkamos iniciatyvos šiuo tikslu. Ji užtikrina, kad Sutartys ir priemonės, kurių jomis vadovaudamosi imasi institucijos, būtų taikomos. Ji prižiūri Sąjungos teisės taikymą kontroliuojant Europos Sąjungos Teisingumo Teismui. Ji vykdo biudžetą ir vadovauja programoms. Ji atlieka koordinavimo, vykdomąsias ir valdymo funkcijas Sutartyse nustatytais sąlygomis. Išskyrus bendrą užsienio ir saugumo politiką bei kitus Sutartyse nustatytus atvejus, ji užtikrina Sąjungos atstovavimą išorės santykiuose. Ji inicijuoja Sąjungos metinių ir daugiamečių programų sudarymą, kad būtų pasiekti susitarimai tarp institucijų.

2. Išskyrus atvejus, kai Sutartyse numatyta kitaip, Sąjungos teisėkūros procedūra priimami aktai gali būti priimami tik remiantis Komisijos pasiūlymu. Kiti aktai priimami remiantis Komisijos pasiūlymu, kai tai numato Sutartys.

3. Komisijos kadencijos trukmė – penkeri metai.

Komisijos nariai parenkami pagal jų bendrą kompetenciją ir atsidavimą Europai, iš asmenų, kurių nepriklausomumas nekelia jokių abejonių.

Vykdydama savo įsipareigojimus, Komisija yra visiškai nepriklausoma. Nepažeidžiant 18 straipsnio 2 dalies, Komisijos nariai nesiekia gauti ir nepaiso jokios vyriausybės, institucijos, įstaigos ar organo nurodymų. Jie susilaiko nuo bet kokios su savo pareigomis nesuderinamos veiklos.

4. Komisiją, paskirtą laikotarpiu nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo iki 2014 m. spalio 31 d., sudaro po vieną kiekvienos valstybės narės pilietį, įskaitant pirmininką ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai, kuris yra vienas iš pirmininko pavaduotojų.

5. Nuo 2014 m. lapkričio 1 d. Komisijos narių, įskaitant pirmininką ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai, skaičius atitinka du trečdalius valstybių narių skaičiaus, jeigu Europos Vadovų Taryba, spręsdama vieningai, nenusprendžia šio skaičiaus pakeisti.

Komisijos nariai renkami iš valstybių narių piliečių pagal visiškai lygios rotacijos tarp valstybių narių sistemą, leidžiančią atspindėti visų valstybių narių demografinį ir geografinį diapazoną. Šią sistemą vieningai nustato Europos Vadovų Taryba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 244 straipsnį.

6. Komisijos pirmininkas:

a) nustato gaires, kuriomis Komisija turi vadovautis vykdydama savo užduotis;

b) priima sprendimą dėl Komisijos vidinės struktūros, užtikrindamas jos nuoseklų, veiksmingą ir kolegialų darbą;

- c) iš Komisijos narių skiria pirmininko pavaduotojus, išskyrus Sąjungos vyriausiąją įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai.

Komisijos narys atsistatydina, jei to reikalauja pirmininkas. Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai atsistatydina pagal 18 straipsnio 1 dalyje nustatytą procedūrą, jei to reikalauja pirmininkas.

7. Atsižvelgdama į Europos Parlamento rinkimus ir atitinkamai pasikonsultavusi, Europos Vadovų Taryba, sprendama kvalifikuota balsų dauguma, siūlo Europos Parlamentui kandidatą į Komisijos pirmininkus. Šį kandidatą išrenka Europos Parlamentas jį sudarančių narių balsų dauguma. Jei šis kandidatas nesurenka reikalaujamos balsų daugumos, Europos Vadovų Taryba kvalifikuota balsų dauguma per vieną mėnesį pasiūlo naują kandidatą, kurį Europos Parlamentas renka pagal tą pačią procedūrą.

Taryba bendru sutarimu su išrinktuoju pirmininku patvirtina sąrašą kitų asmenų, kuriuos ji siūlo skirti Komisijos nariais. Jie parenkami remiantis valstybių narių siūlymais pagal 3 dalies antrojoje pastraipoje ir 5 dalies antrojoje pastraipoje nustatytus kriterijus.

Pirmininką, Sąjungos vyriausiąją įgaliotinį bendrai užsienio ir saugumo politikai ir kitus Komisijos narius kolektyviai balsuodamas tvirtina Europos Parlamentas. Remiantis šiuo patvirtinimu, Komisiją kvalifikuota balsų dauguma skiria Europos Vadovų Taryba.

8. Komisija kolektyviai yra atskaitinga Europos Parlamentui. Europos Parlamentas gali balsuoti dėl pasiūlymo pareikšti nepasitikėjimą Komisija pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 234 straipsnyje nustatytą procedūrą. Jei toks pasiūlymas priimamas, Komisijos nariai atsistatydina kolektyviai, o Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai atsistatydina iš pareigų, kurias jis vykdo Komisijoje.

18 straipsnis

1. Europos Vadovų Taryba kvalifikuota balsų dauguma ir gavusi Komisijos pirmininko sutikimą paskiria Sąjungos vyriausiąją įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai. Europos Vadovų Taryba gali nutraukti jo įgaliojimus pagal tą pačią procedūrą.

2. Vyriausiasis įgaliotinis vadovauja Sąjungos bendrai užsienio ir saugumo politikai. Savo pasiūlymais jis prisideda prie šios politikos plėtojimo ir ją vykdo pagal Tarybos suteiktą mandatą. Tas pats taikoma ir bendrai saugumo ir gynybos politikai.

3. Vyriausiasis įgaliotinis pirmininkauja Užsienio reikalų tarybai.

4. Vyriausiasis įgaliotinis yra vienas iš Komisijos pirmininko pavaduotojų. Jis užtikrina Sąjungos išorės veiksmų nuoseklumą. Komisijoje jis yra atsakingas už jos įsipareigojimus išorės santykių srityje ir kitų Sąjungos išorės veiksmų aspektų koordinavimą. Vykdydamas šiuos įsipareigojimus Komisijoje ir tik šių įsipareigojimų atžvilgiu, vyriausiasis įgaliotinis privalo laikytis Komisijos procedūrų tiek, kiek tai atitinka 2 ir 3 dalis.

19 straipsnis

1. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas apima Teisingumo Teismą, Bendrąjį Teismą ir specializuotus teismus. Jis užtikrina, kad aiškinant ir taikant Sutartis būtų laikomasi teisės.

Valstybės narės numato teisių gynimo priemones, būtinas užtikrinant veiksmingą teisminę apsaugą Sąjungos teisei priklausančiose srityse.

2. Teisingumo Teismą sudaro po vieną teisėją iš kiekvienos valstybės narės. Jam padeda generaliniai advokatai.

Bendrąjį Teismą sudaro ne mažiau kaip po vieną teisėją iš kiekvienos valstybės narės.

Teisingumo Teismo teisėjai ir generaliniai advokatai bei Bendrojo Teismo teisėjai parenkami iš asmenų, kurių nepriklausomumas nekelia abejonių ir kurie tenkina Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 253 ir 254 straipsniuose nustatytus reikalavimus. Valstybių narių vyriausybių bendru sutarimu jie skiriami šešeriems metams. Baigę kadenciją teisėjai ir generaliniai advokatai gali būti paskiriami iš naujo.

3. Vadovaudamasis Sutartimis Europos Sąjungos Teisingumo Teismas:

- a) priima sprendimus dėl valstybės narės, institucijos ar fizinio arba juridinio asmens pateiktų ieškinų;
- b) valstybių narių teismų prašymu priima prejudicinius sprendimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo arba institucijų priimtų aktų galiojimo;
- c) priima sprendimus kitais Sutartyse nustatytais atvejais.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

TVIRTESNIO BENDRADARBIAVIMO NUOSTATOS

20 straipsnis

(ES sutarties ex 27a–27e, 40–40b ir 43–45 straipsniai bei EB sutarties ex 11 ir 11a straipsniai)

1. Siekdamas tarpusavyje nustatyti tvirtesnę bendradarbiavimą srityse, kurios nepriklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai, valstybės narės gali pasinaudoti Sąjungos institucijomis ir įgyvendinti savo kompetenciją taikydamos atitinkamas Sutarčių nuostatas tokiu mastu ir tokia tvarka, kaip nustatyta šiame straipsnyje ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 326–334 straipsniuose.

Tvirtesniu bendradarbiavimu siekiama prisidėti prie Sąjungos tikslų įgyvendinimo, apsaugoti jos interesus ir stiprinti jos integracijos procesą. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 328 straipsnio nuostatas į tokį bendradarbiavimą bet kuriuo metu gali įsitraukti visos valstybės narės.

2. Kaip paskutinę išeitį sprendimą, leidžiantį tvirtesnį bendradarbiavimą, priima Taryba, nustačiusi, kad tokio bendradarbiavimo tikslų per pagrįstą laiką Sąjunga kaip visuma negali pasiekti, ir su sąlyga, kad jame dalyvauja bent devynios valstybės narės. Taryba priima sprendimą Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 329 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Visi Tarybos nariai gali dalyvauti svarstymuose, tačiau balsuoja tik Tarybos nariai, atstovaujantys tvirtesniame bendradarbiavime dalyvaujančioms valstybėms narėms. Balsavimo tvarka nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 330 straipsnyje.

4. Pagal tvirtesnio bendradarbiavimo nuostatą priimti aktai privalomi tik jame dalyvaujančioms valstybėms narėms. Jie nelaikomi *acquis*, kurią turi perimti valstybės kandidatės, stodamos į Sąjungą, dalimi.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU SAJUNGOS IŠORĖS VEIKSM AIS, IR KONKREČIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU BENDRA UŽSIENIO IR SAUGUMO POLITIKA

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS DĖL SAJUNGOS IŠORĖS VEIKSMŲ

21 straipsnis

1. Sąjungos veiksmai tarptautinėje arenoje grindžiami principais, paskatinusiais jos pačios sukūrimą, vystymąsi ir plėtrą, ir kurių įgyvendinimą ji skatina platesniame pasaulyje: demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinum o ir nedalomumo, pagarbos žmogaus orumui, lygybės ir solidarumo principais bei Jungtinių Tautų Chartijos ir tarptautinės teisės principų laikymusi.

Sąjunga siekia plėtoti santykius ir kurti partnerystę su trečiosiomis šalimis bei tarptautinėmis, regioninėmis arba pasaulinėmis organizacijomis, kurios taip pat laikosi pirmojoje pastraipoje nurodytų principų. Ji skatina bendrų problemų daugiašalius sprendimus, ypač priimamus Jungtinių Tautų struktūroje.

2. Sąjunga nustato ir įgyvendina bendrą politiką ir veiksmus bei siekia aukšto lygio bendradarbiavimo visose tarptautinių santykių srityse, kad:

a) apgintų savo vertybes, pagrindinius interesus, saugumą, nepriklausomybę ir vientisumą;

- b) įtvirtintų ir remtų demokratiją, teisinę valstybę, žmogaus teises ir tarptautinės teisės principus;
- c) išsaugotų taiką, užkirstų kelią konfliktams ir stiprintų tarptautinį saugumą pagal Jungtinių Tautų Chartijos tikslus ir principus, taip pat pagal Helsinkio baigiamojo akto principus ir Paryžiaus Chartijos tikslus, įskaitant susijusiuosius su išorės sienomis;
- d) skatintų besivystančių šalių ekonominį, socialinį ir aplinkos apsaugos tvarų vystymąsi, pirmiausia siekdama panaikinti skurdą;
- e) skatintų visų šalių integraciją į pasaulio ekonomiką, įskaitant laipsnišką tarptautinės prekybos apribojimų panaikinimą;
- f) prisidėtų prie tarptautinių priemonių, skirtų aplinkos kokybės išsaugojimui ir gerinimui bei pasaulio gamtos išteklių tausojančiam valdymui, siekiant užtikrinti tvarų vystymąsi, kūrimo;
- g) padėtų tautoms, šalims ir regionams, susidūrusiems su gaivalinėmis nelaimėmis arba žmogaus sukeltomis katastrofomis; ir
- h) remtų tarptautinę sistemą, grindžiamą tvirtesniu daugiašaliu bendradarbiavimu ir tinkamu pasauliniu valdymu.

3. Sąjunga laikosi principų ir siekia tikslų, nurodytų 1 ir 2 dalyse, plėtodama ir įgyvendindama savo išorės veiksmus šioje antraštinėje dalyje ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo penktoje dalyje numatytoje įvairiose srityse bei kitų savo politikos krypčių išorės aspektus.

Sąjunga užtikrina savo išorės veiksmų įvairių sričių bei jų ir kitų savo politikos krypčių nuoseklumą. Taryba ir Komisija, kurioms padeda Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai, užtikrina šį nuoseklumą ir bendradarbiauja šiuo tikslu.

22 straipsnis

1. Remdamasi 21 straipsnyje nurodytais principais ir tikslais, Europos Vadovų Taryba nustato Sąjungos strateginius interesus ir tikslus.

Europos Vadovų Tarybos sprendimai dėl Sąjungos strateginių interesų ir tikslų yra susiję su bendra užsienio ir saugumo politika bei kitomis Sąjungos išorės veiksmų sritimis. Tokie sprendimai gali būti susiję su Sąjungos santykiais su konkrečia šalimi arba regionu arba gali būti teminio pobūdžio. Jie nustato jų trukmę ir priemones, kurių Sąjunga ir valstybės narės turės imtis.

Europos Vadovų Taryba sprendžia vieningai, remdamasi rekomendacija, priimta pagal kiekvienai sričiai nustatytas nuostatas. Europos Vadovų Tarybos sprendimai įgyvendinami Sutartyse nustatyta tvarka.

2. Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai bendros užsienio ir saugumo politikos srityje ir Komisija kitose išorės veiksmų srityse Tarybai gali teikti bendrus pasiūlymus.

2 SKYRIUS

KONKREČIOS NUOSTATOS DĖL BENDROS UŽSIENIO IR SAUGUMO POLITIKOS

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis

Sąjunga pagal šį skyrių vykdomuose savo veiksmuose tarptautinėje arenoje vadovaujasi principais, siekia tikslų ir veiksmus vykdo remdamasi Sąjungos išorės veiksmų bendrosiomis nuostatomis, kurie pateikti 1 skyriuje.

24 straipsnis

(ES sutarties ex 11 straipsnis)

1. Sąjungos kompetencija bendros užsienio ir saugumo politikos srityje apima visas užsienio politikos sritis ir visus su Sąjungos saugumu susijusius klausimus, įskaitant laipsnišką bendros gynybos politikos formavimą, kuris sudarytų sąlygas pereiti prie bendros gynybos.

Bendrai užsienio ir saugumo politikai taikomos konkrečios taisyklės ir procedūros. Išskyrus atvejus, kai Sutartyse nustatyta kitaip, ją vieningai apibrėžia ir įgyvendina Europos Vadovų Taryba ir Taryba. Teisėkūros procedūra priimami aktai nėra priimami. Remiantis Sutartimis šią politiką vykdo Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybės narės. Sutartyse apibrėžiamas specialus Europos Parlamento ir Komisijos vaidmuo šioje srityje. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai nepriklauso šios nuostatos, išskyrus tai, kad jo jurisdikcijai priklauso peržiūrėti, kaip laikomasi šios Sutarties 40 straipsnio, ir peržiūrėti tam tikrų sprendimų, nurodytų Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 275 straipsnio antrojoje pastraipoje, teisėtumą.

2. Laikydamosi savo išorės veiksmų principų ir tikslų Sąjunga vykdo, apibrėžia ir įgyvendina bendrą užsienio ir saugumo politiką, paremtą valstybių narių politinio tarpusavio solidarumo plėtojimu, bendros svarbos klausimų nustatymu ir kuo didesniu valstybių narių veiksmų suartėjimu.

3. Valstybės narės lojalumo ir savitarpio solidarumo dvasia aktyviai ir besąlygiškai remia Sąjungos užsienio ir saugumo politiką bei laikosi Sąjungos veiksmų šioje srityje.

Valstybės narės veikia išvien, kad stiprintų ir plėtotų savitarpio politinį solidarumą. Jos nesiima jokių veiksmų, prieštaraujančių Sąjungos interesams arba galinčių sumenkinti jos, kaip tarptautinių santykių darną skatinančios jėgos, veiksmingumą.

Taryba ir vyriausiasis įgaliotinis užtikrina, kad būtų laikomasi šių principų.

25 straipsnis

(ES sutarties ex 12 straipsnis)

Sąjunga vykdo bendrą užsienio ir saugumo politiką:

- a) apibrėždama bendras gaires;
- b) priimdama sprendimus, nustatančius:
 - i) veiksmus, kurių Sąjunga turi imtis;
 - ii) pozicijas, kurias Sąjunga turi priimti;
 - iii) i ir ii papunkčiuose nurodytų sprendimų įgyvendinimo priemones;ir
- c) stiprindama sistemingą valstybių narių bendradarbiavimą įgyvendinant politiką.

26 straipsnis

(ES sutarties ex 13 straipsnis)

1. Europos Vadovų Taryba nustato bendros užsienio ir saugumo politikos, įskaitant gynybinio pobūdžio reikalus, Sąjungos strateginius interesus, tikslus ir apibrėžia bendras gaires. Ji priima reikiamus sprendimus.

Kai tai reikalinga dėl tarptautinių įvykių, Europos Vadovų Tarybos pirmininkas sušaukia Europos Vadovų Tarybos neeilinį posėdį, kad nustatytų Sąjungos politikos strategines kryptis tokių įvykių akivaizdoje.

2. Taryba formuoja bendrą užsienio ir saugumo politiką ir priima šiai politikai apibrėžti ir įgyvendinti būtinus sprendimus, remdamasi Europos Vadovų Tarybos apibrėžtomis bendromis gairėmis ir strateginėmis kryptimis.

Taryba ir Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai užtikrina Sąjungos veiksmų vienybę, nuoseklumą ir veiksmingumą.

3. Bendrą užsienio ir saugumo politiką vykdo vyriausiasis įgaliotinis ir valstybės narės, pasitelkdami nacionalines ir Sąjungos priemones.

27 straipsnis

1. Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai, kuris pirmininkauja Užsienio reikalų tarybai, savo pasiūlymais prisideda prie bendros užsienio ir saugumo politikos plėtojimo bei užtikrina Europos Vadovų Tarybos ir Tarybos priimtų sprendimų įgyvendinimą.
2. Bendros užsienio ir saugumo politikos reikalais Sąjungai atstovauja vyriausiasis įgaliotinis. Sąjungos vardu jis veda politinį dialogą su trečiomis šalimis ir išreiškia Sąjungos poziciją tarptautinėse organizacijose ir tarptautinėse konferencijose.
3. Vykdyti įgaliojimus vyriausiajam įgaliotiniui padeda Europos išorės veiksmų tarnyba. Savo darbe ši tarnyba bendradarbiauja su valstybių narių diplomatinėmis tarnybomis, o ją sudaro Tarybos generalinio sekretoriato ir Komisijos atitinkamų padalinių pareigūnai bei valstybių narių nacionalinių diplomatinės tarnybų komandiruotas personalas. Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas nustatomi Tarybos priimtu sprendimu. Taryba sprendžia remdamasi vyriausiojo įgaliotinio pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu bei gavusi Komisijos pritarimą.

28 straipsnis

(ES sutarties ex 14 straipsnis)

1. Kai dėl tarptautinės situacijos Sąjungai reikia operatyviai veikti, reikalingus sprendimus priima Taryba. Nustatomi jų tikslai, sritys, priemonės, kurias Sąjunga gali naudoti, prireikus – jų trukmė, ir įgyvendinimo sąlygos.

Jei pasikeičia aplinkybės, turinčios esminės įtakos tokiu sprendimu sprendžiamam klausimui, Taryba persvarsto to sprendimo principus bei tikslus ir priima reikiamus sprendimus.

2. 1 dalyje nurodyti sprendimai įpareigoja valstybes nares laikytis nusistatytų pozicijų ir savo veikloje jomis vadovautis.
3. Jei, vadovaujantis 1 dalyje nurodytu sprendimu, numatoma nustatyti tam tikrą nacionalinę poziciją arba imtis nacionalinių veiksmų, atitinkama valstybė narė informaciją turi pateikti laiku, kad prireikus būtų galima iš anksto pasikonsultuoti Taryboje. Reikalavimas iš anksto pateikti informaciją netaikomas priemonėms, kuriomis Tarybos sprendimai tik perkeliami į nacionalinį lygmenį.
4. Jei pasikeitus situacijai ir neperžiūrėjus 1 dalyje nurodyto Tarybos sprendimo iškyla neišvengiama būtinybė, valstybės narės, atsižvelgdamos į minėto sprendimo bendrus tikslus, skubos tvarka gali imtis būtinų priemonių. Apie visas tokias priemones atitinkama valstybė narė nedelsdama informuoja Tarybą.
5. Jei vykdam šį straipsnį nurodytą sprendimą iškyla didelių sunkumų, valstybė narė apie juos praneša Tarybai, kuri juos aptaria ir ieško tinkamų sprendimų. Tokie sprendimai neturi prieštauti 1 dalyje nurodyto sprendimo tikslams ar menkinti jo veiksmingumą.

29 straipsnis

(ES sutarties ex 15 straipsnis)

Taryba priima sprendimus, kuriais išreiškiamas Sąjungos požiūris į tam tikrą geografinio arba teminio pobūdžio reikalą. Valstybės narės užtikrina, kad jų nacionalinė politika atitiktų Sąjungos pozicijas.

30 straipsnis

(ES sutarties ex 22 straipsnis)

1. Kiekviena valstybė narė, Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai arba vyriausiasis įgaliotinis pritariant Komisijai gali perduoti Tarybai svarstyti kiekvieną su bendra užsienio ir saugumo politika susijusį klausimą ir atitinkamai teikti Tarybai iniciatyvas arba pasiūlymus.

2. Tais atvejais, kai reikalingas skubus sprendimas, vyriausiasis įgaliotinis savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu per keturiasdešimt aštuonias valandas, o nepaprastosios padėties atveju – dar greičiau sušaukia neeilinį Tarybos posėdį.

31 straipsnis

(ES sutarties ex 23 straipsnis)

1. Sprendimus pagal šį skyrį vieningai sprendamos priima Europos Vadovų Taryba ir Taryba, išskyrus atvejus, kai šiame skyriuje numatyta kitaip. Teisėkūros procedūra priimami aktai nėra priimami.

Bet kuri balsuojant susilaikiusi Tarybos narė savo susilaikymą gali pateisinti padarydama oficialų pareiškimą pagal šią pastraipą. Tokiu atveju ji nėra įpareigojama taikyti sprendimo, bet pripažįsta, kad tas sprendimas įpareigoja Sąjungą. Atitinkama valstybė narė, paisydama savitarpio solidarumo, nesiima jokių veiksmų, galinčių prieštarauti arba kliudyti tuo sprendimu grindžiamai Sąjungos veiklai, o kitos valstybės narės gerbia jos poziciją. Jei šitaip savo susilaikymą pateisinusios Tarybos narės sudaro ne mažiau kaip trečdalį valstybių narių, atstovaujančių ne mažiau kaip trečdaliui Sąjungos gyventojų, sprendimas nepriimamas.

2. Nukrypdama nuo 1 dalies nuostatų, Taryba kvalifikuota balsų dauguma:

- priima Sąjungos veiksmus nustatančius arba poziciją apibrėžiančius sprendimus remdamasi su Sąjungos strateginiais interesais ir tikslais susijusiu Europos Vadovų Tarybos sprendimu, nurodytu 22 straipsnio 1 dalyje;
- priima Sąjungos veiksmus nustatantį arba poziciją apibrėžiantį sprendimą, remdamasi pasiūlymu, kurį pateikia Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai Europos Vadovų Tarybos specialiu prašymu, jos pačios arba vyriausiojo įgaliotinio iniciatyva;

- priima visus sprendimus, įgyvendinančius sprendimą, kuris nustato Sąjungos veiksmus arba apibrėžia Sąjungos poziciją;
- skiria specialų įgaliotinį pagal 33 straipsnį.

Jei Tarybos narė pareiškia, kad dėl esminių ir konkrečiai nurodytų su nacionaline politika susijusių priežasčių ji neketina pritarti sprendimui, priimamam kvalifikuota balsų dauguma, dėl jo nebalsuojama. Vyriausiasis įgaliotinis, glaudžiai konsultuodamasis su atitinkama valstybe narė, ieško jai priimtino sprendimo. Jeigu jam nepavyksta, Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali prašyti, kad tas klausimas būtų perduotas Europos Vadovų Tarybai vieningai priimti sprendimą.

3. Europos Vadovų Taryba gali vieningai priimti sprendimą, nustatantį, kad Taryba sprendimą priima kvalifikuota balsų dauguma ir kitais 2 dalyje nenurodytais atvejais.
4. 2 ir 3 dalys netaikomos karinio arba gynybinio pobūdžio sprendimams.
5. Procedūrinius klausimus Taryba sprendžia savo narių balsų dauguma.

32 straipsnis

(ES sutarties ex 16 straipsnis)

Valstybės narės Europos Vadovų Taryboje ir Taryboje viena su kita konsultuojasi visais bendro intereso užsienio ir saugumo politikos reikalais, siekdamos apibrėžti bendrą požiūrį. Prieš imdamasi bet kokio veiksmo tarptautinėje arenoje ar prieš prisiimdama bet koki įsipareigojimą, kuris gali turėti įtakos Sąjungos interesams, kiekviena valstybė narė su kitomis tariausi Europos Vadovų Taryboje arba Taryboje. Valstybės narės savo veiksmų suartėjimu užtikrina, kad Sąjunga yra pajėgi įtvirtinti savo interesus ir savo vertybes tarptautinėje arenoje. Valstybės narės yra tarpusavyje solidarios.

Europos Vadovų Tarybai ar Tarybai apibrėžus Sąjungos bendrą požiūrį pagal pirmąją pastraipą, Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybių narių užsienio reikalų ministrai koordinuoja savo veiklą Taryboje.

Valstybių narių diplomatinės misijos bei Sąjungos delegacijos trečiosiose šalyse ir prie tarptautinių organizacijų bendradarbiauja ir prisideda rengiant ir įgyvendinant bendrą požiūrį.

33 straipsnis

(ES sutarties ex 18 straipsnis)

Taryba Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymu gali skirti specialų įgaliotinį ir suteikti jam įgaliojimus konkrečiais politikos klausimais. Specialusis įgaliotinis vykdo savo įgaliojimus prižiūrint vyriausiajam įgaliotiniui.

34 straipsnis

(ES sutarties ex 19 straipsnis)

1. Valstybės narės koordinuoja savo veiklą tarptautinėse organizacijose ir tarptautinėse konferencijose. Tokiuose forumuose jos palaiko Sąjungos pozicijas. Šio koordinavimo organizavimą užtikrina Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai.

Tarptautinėse organizacijose ir tarptautinėse konferencijose, kuriose dalyvauja ne visos valstybės narės, dalyvaujančiosios palaiko Sąjungos pozicijas.

2. Laikantis 24 straipsnio 3 dalies valstybės narės, atstovaujamos tarptautinėse organizacijose arba tarptautinėse konferencijose, kuriose dalyvauja ne visos valstybės narės, informuoja nedalyvaujančiąsias valstybes nares bei vyriausiąjį įgaliotinį visais bendro intereso reikalais.

Valstybės narės, kurios yra ir Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos narės, veikia išvien ir išsamiai informuoja kitas valstybes nares bei vyriausiąjį įgaliotinį. Valstybės narės, kurios yra Saugumo Tarybos narės, vykdydamos savo funkcijas gins Sąjungos pozicijas ir interesus nepažeisdamos savo pareigų pagal Jungtinių Tautų Chartijos nuostatas.

Sajungai apibrėžus poziciją į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos darbotvarkę įtrauktu klausimu, Saugumo Taryboje posėdžiaujančios valstybės narės prašo pakviesti vyriausiąjį įgaliotinį Sąjungos pozicijai pristatyti.

35 straipsnis

(ES sutarties ex 20 straipsnis)

Valstybių narių diplomatinės bei konsulinės atstovybės ir Sąjungos delegacijos trečiosiose šalyse bei tarptautinėse konferencijose, taip pat jų atstovybės prie tarptautinių organizacijų bendradarbiauja užtikrindamos sprendimų, apibrėžiančių Sąjungos pozicijas ir veiksmus, priimtus pagal šį skyrių, laikymąsi ir jų įgyvendinimą.

Jos gerina bendradarbiavimą keisdamosi informacija ir atlikdamos bendrus įvertinimus.

Jos padeda įgyvendinti Sąjungos piliečių teises į apsaugą trečiųjų šalių teritorijoje pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnio 2 dalies c punktą ir pagal minėtos Sutarties 23 straipsnį patvirtintas priemones.

36 straipsnis

(ES sutarties ex 21 straipsnis)

Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai reguliariai konsultuojasi su Europos Parlamentu svarbiausiais bendros užsienio ir saugumo politikos bei bendros saugumo ir gynybos politikos aspektais bei esminiais pasirinkimo klausimais ir jį informuoja apie šių politikos kryptį raidą. Jis užtikrina, kad būtų tinkamai atsižvelgta į Europos Parlamento požiūrį. Specialieji atstovai gali dalyvauti informuojant Europos Parlamentą.

Europos Parlamentas gali teikti Tarybai ir vyriausiajam įgaliotiniui paklausimus arba rekomendacijas. Jis du kartus per metus svarsto pažangą, padarytą įgyvendinant bendrą užsienio ir saugumo politiką, įskaitant bendrą saugumo ir gynybos politiką.

37 straipsnis

(ES sutarties ex 24 straipsnis)

Sąjunga gali sudaryti susitarimus su viena ar keliomis valstybėmis arba tarptautinėmis organizacijomis šiame skyriuje numatytose srityse.

38 straipsnis

(ES sutarties ex 25 straipsnis)

Nepažeisdamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 240 straipsnio, Politinis ir saugumo komitetas stebi tarptautinę padėtį bendrai užsienio ir saugumo politikai priklausančiose srityse ir, Tarybos prašymu, Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai prašymu arba savo iniciatyva pateikdamas Tarybai nuomones, prisideda prie politikos krypčių apibrėžimo. Jis taip pat, nepažeisdamas vyriausiojo įgaliotinio įgaliojimų, stebi sutartą politikos krypčių įgyvendinimą.

Šio skyriaus taikymo srityje Politinis ir saugumo komitetas Tarybos ir vyriausiojo įgaliotinio atsakomybe atlieka 43 straipsnyje nurodytų krizių valdymo operacijų politinę kontrolę ir joms strategiškai vadovauja.

Taryba gali įgalioti Komitetą krizės valdymo tikslu ir metu, kaip nustato Taryba, priimti atitinkamus sprendimus, susijusius su tos operacijos politine priežiūra ir strateginiu vadovavimu.

39 straipsnis

Laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsnio ir nukrypstant nuo jo 2 dalies, Taryba priima sprendimą, nustatantį fizinių asmenų apsaugos valstybėms narėms tvarkant asmens duomenis, kai vykdoma veikla yra susijusi su šio skyriaus taikymo sritimi, taisykles ir laisvo tokių duomenų judėjimo taisykles. Nepriklausomos įstaigos kontroliuoja, kaip laikomasi tų taisyklių.

40 straipsnis

(ES sutarties ex 47 straipsnis)

Bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimas nedaro poveikio Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 3–6 straipsniuose nurodytų Sąjungos kompetencijų vykdymui Sutartyse nustatytų procedūrų taikymui ir numatytų institucijų įgaliojimų atitinkamai apimčiai.

Taip pat minėtuose straipsniuose nurodytos politikos įgyvendinimas nedaro poveikio Sąjungos kompetencijų pagal šį skyrį vykdymui Sutartyse nustatytų procedūrų taikymui ir numatytų institucijų įgaliojimų atitinkamai apimčiai.

41 straipsnis

(ES sutarties ex 28 straipsnis)

1. Administracinės išlaidos, kurias institucijos patiria įgyvendinant šį skyrį, finansuojamos iš Sąjungos biudžeto.
2. Einamosios išlaidos, susidarančios įgyvendinant šį skyrį, taip pat yra finansuojamos iš Sąjungos biudžeto, išskyrus tokias išlaidas, kurios atsiranda dėl karinio arba gynybinio pobūdžio operacijų, ir atvejus, kai Taryba vieningai nusprendžia kitaip.

Tais atvejais, kai išlaidos nefinansuojamos iš Sąjungos biudžeto, jas finansuoja valstybės narės pagal bendrojo nacionalinio produkto dydį, jeigu Taryba vieningai nenusprendžia kitaip. Valstybės narės, kurių atstovai pagal 31 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą Taryboje yra padarę oficialų pareiškimą, neprivalo prisidėti prie išlaidų, atsirandančių dėl karinio arba gynybinio pobūdžio operacijų, finansavimo.

3. Taryba priima sprendimą, nustatantį konkrečias procedūras, garantuojančias galimybę greitai pasinaudoti Sąjungos biudžeto asignavimais skubiam iniciatyvų bendros užsienio ir saugumo politikos srityje finansavimui ir ypač pasirengimui 42 straipsnio 1 dalyje ir 43 straipsnyje nurodytoms misijoms. Ji sprendžia pasikonsultavusi su Europos Parlamentu.

Iš Sąjungos biudžeto nefinansuojama pasirengimo 42 straipsnio 1 dalyje ir 43 straipsnyje nurodytoms misijoms veikla finansuojama iš valstybių narių įnašų sudaryto pradinio fondo.

Taryba, remdamasi Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma priima sprendimus, nustatančius:

- a) pradinio fondo įsteigimo ir finansavimo procedūras, ypač į fondą skiriamas sumas;
- b) pradinio fondo administravimo procedūras;

c) finansų kontrolės procedūras.

Kai pagal 42 straipsnio 1 dalį ir 43 straipsnį numatyta misija negali būti finansuojama iš Sąjungos biudžeto, Taryba įgalioja vyriausiąjį įgaliotinį naudotis šiuo fondu. Vyriausiasis įgaliotinis dėl šių įgaliojimų įgyvendinimo atsiskaito Tarybai.

2 SKIRSNIS

NUOSTATOS DĖL BENDROS SAUGUMO IR GYNYBOS POLITIKOS

42 straipsnis

(ES sutarties ex 17 straipsnis)

1. Bendra saugumo ir gynybos politika yra sudėtinė bendros užsienio ir saugumo politikos dalis. Ji užtikrina Sąjungos operaciniam veiksmumui reikalingus civilinius ir karinius pajėgumus. Sąjunga gali jais naudotis vykdydama misijas už Sąjungos ribų, skirtas taikos palaikymui, konfliktų prevencijai ir tarptautinio saugumo stiprinimui laikantis Jungtinių Tautų Chartijos principų. Šiems uždaviniams vykdyti naudojami valstybių narių suteikti pajėgumai.

2. Bendra saugumo ir gynybos politika apima laipsnišką bendros Sąjungos gynybos politikos kūrimą. Tai sudarys sąlygas pereiti prie bendros gynybos, jei tokį sprendimą vieningai priims Europos Vadovų Taryba. Tokiu atveju ji rekomenduoja valstybėms narėms tokį sprendimą priimti pagal jų atitinkamus konstitucinius reikalavimus.

Sąjungos politika pagal šį skirsnį nesumenkina tam tikrų valstybių narių saugumo ir gynybos politikos specifinio pobūdžio, gerbia tam tikrų valstybių narių, manančių, kad jų bendra gynyba yra įgyvendinama Šiaurės Atlanto sutarties organizacijoje (NATO), išipareigojimus pagal Šiaurės Atlanto sutartį ir yra suderinama su toje struktūroje nustatyta bendra saugumo ir gynybos politika.

3. Valstybės narės, siekdamos įgyvendinti bendrą saugumo ir gynybos politiką, kad prisidėtų prie Tarybos apibrėžtų tikslų įgyvendinimo, suteikia Sąjungai savo civilinius ir karinius pajėgumus. Tos valstybės narės, kurios tarpusavyje suformuoja daugiašales pajėgas, taip pat gali sudaryti galimybę pasinaudoti tomis pajėgomis vykdant bendrą saugumo ir gynybos politiką.

Valstybės narės išipareigoja laipsniškai tobulinti savo karinius pajėgumus. Gynybos pajėgumų plėtojimo, mokslinių tyrimų, išsigijimų ir ginkluotės srityje agentūra (toliau – Europos gynybos agentūra) nustato operacinius poreikius, skatina priemones šių poreikių įgyvendinimui, padeda nustatyti ir prireikus įgyvendinti visas reikalingas priemones pramoninei ir technologinei gynybos sektoriaus bazei stiprinti, dalyvauja nustatant Europos pajėgumų ir ginkluotės politiką bei padeda Tarybai įvertinti karinių pajėgumų tobulinimą.

4. Sprendimai dėl bendros saugumo ir gynybos politikos, įskaitant tuos, kurie skirti inicijuoti šiame straipsnyje numatytą misiją, vieningai priimami Tarybos remiantis Sąjungos vyriausiojo igaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymu arba valstybės narės iniciatyva. Vyriausiasis igaliotinis, prireikus kartu su Komisija, gali pasiūlyti naudotis tiek nacionalinėmis priemonėmis, tiek Sąjungos instrumentais.

5. Siekiant išsaugoti Sąjungos vertybes ir pasitarnauti jos interesams, Taryba gali pavesti grupei valstybių narių vykdyti misiją Sąjungos sistemoje. Tokios misijos vykdymą reglamentuoja 44 straipsnis.

6. Tos valstybės narės, kurių kariniai pajėgumai atitinka aukštesnius kriterijus ir kurios tarpusavyje yra susaistytos didesniais išsipareigojimais šioje srityje, dėl sudėtingiausių misijų nustato nuolatinį struktūrizuotą bendradarbiavimą Sąjungos sistemoje. Šį bendradarbiavimą reglamentuoja 46 straipsnis. Jis neturi poveikio 43 straipsnio nuostatoms.

7. Jei valstybė narė patiria karinę agresiją savo teritorijoje, kitos valstybės narės, vadovaudamosi Jungtinių Tautų chartijos 51 straipsniu, jos atžvilgiu yra įpareigosotos jai teikti visokeriopą įmanomą pagalbą ir paramą. Tai nepažeidžia kai kurių valstybių narių saugumo ir gynybos politikos specifikos.

Išsipareigojimai ir bendradarbiavimas šioje srityje atitinka narystės Šiaurės Atlanto sutarties organizacijoje išsipareigojimus, o Šiaurės Atlanto sutarties organizacija išlieka valstybių, kurios yra jos narės, kolektyvinės gynybos pagrindu ir jos įgyvendinimo forumu.

43 straipsnis

1. 42 straipsnio 1 dalyje nurodytas misijas, kurias vykdydama Sąjunga gali naudoti civilines ir karines priemones, sudaro bendri nusiginklavimo veiksmai, humanitarinės ir gelbėjimo, karinio konsultavimo ir pagalbos, konfliktų prevencijos ir taikos palaikymo, kovinių pajėgų vykdomos krizių valdymo misijos, įskaitant taikdarystę ir pokonfliktinio stabilizavimo operacijas. Visos šios misijos gali prisidėti kovojant su terorizmu, taip pat remiant trečiąsias šalis, savo teritorijose kovojančias prieš terorizmą.

2. Taryba priima sprendimus dėl misijų, numatytų 1 dalyje, apibrėžiančių jų tikslus, apimtį ir bendruosius įgyvendinimo būdus. Sąjungos vyriausiasis igaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai, prižiūrimas Tarybos bei palaikydamas glaudų ir nuolatinį ryšį su Politiniu ir saugumo komitetu, užtikrina tokių misijų civilinių ir karinių aspektų koordinavimą.

44 straipsnis

1. Sprendimais priimtais remiantis 43 straipsniu, Taryba gali pavesti įgyvendinti misiją valstybių narių, kurios nori ją vykdyti ir turi tam reikalingus pajėgumus, grupei. Tokios valstybės narės kartu su Sąjungos vyriausioju igaliotiniu užsienio reikalams ir saugumo politikai dėl misijos valdymo susitaria tarpusavyje.

2. Misijos vykdyme dalyvaujančios valstybės narės savo iniciatyva arba kitos valstybės narės prašymu reguliariai informuoja Tarybą apie esamą padėtį. Dalyvaujančios valstybės narės nedelsdamos kreipiasi į Tarybą, jei misijos vykdymas sukelia sunkias pasekmes arba dėl to reikia iš dalies keisti 1 dalyje nurodytuose sprendimuose apibrėžtus misijos tikslą, apimtį ar būdus. Tokiais atvejais reikalingus sprendimus priima Taryba.

45 straipsnis

1. 42 straipsnio 3 dalyje nurodyta Europos gynybos agentūra, kurią prižiūri Taryba, vykdo šias užduotis:

- a) padeda nustatyti valstybių narių karinių pajėgumų tikslus ir įvertinti, kaip valstybės narės laikosi dėl pajėgumų duotų įsipareigojimų;
- b) skatina operacijų vykdymo poreikių suderinimą bei veiksmingų, suderinamų įsigijimo metodų priėmimą;
- c) siūlo daugiašalius projektus, siekiant įgyvendinti karinių pajėgumų tikslus, ir užtikrina valstybių narių įgyvendinamų programų koordinavimą ir konkrečių bendradarbiavimo programų valdymą;
- d) remia mokslinius tyrimus gynybos technologijų srityje bei koordinuoja ir planuoja bendrus mokslinius tyrimus ir paiešką techninių sprendimų, tenkinančių būsimus operacinius poreikius;
- e) padeda nustatyti ir, prireikus, įgyvendina visas gynybos sektoriaus pramonės ir technologijų pagrindo stiprinimui bei karinių išlaidų veiksmingumo didinimui naudingas priemones.

2. Europos gynybos agentūra yra atvira visoms valstybėms narėms, pageidaujančioms dalyvauti jos veikloje. Taryba, sprendama kvalifikuota balsų dauguma, priima sprendimą, apibrėžiantį Agentūros statutą, būstinės vietą ir veiklos nuostatus. Tame sprendime atsižvelgiama į veiksmingo dalyvavimo Agentūros veikloje lygį. Agentūroje sudaromos atskiros grupės, jungiančios bendruose projektuose dalyvaujančias valstybes nares. Kiek tai būtina Agentūra savo užduotis vykdo palaikydama ryšį su Komisija.

46 straipsnis

1. 42 straipsnio 6 dalyje nurodytame nuolatiniam struktūrizuotame bendradarbiavime pageidaujančios dalyvauti valstybės narės, atitinkančios kriterijus ir priėmusios įsipareigojimus dėl karinių pajėgumų, kurie nurodyti Protokole dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo, apie savo ketinimą praneša Tarybai ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai.

2. Per tris mėnesius nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo Taryba priima sprendimą, nustatantį nuolatinį struktūrizuotą bendradarbiavimą ir dalyvaujančių valstybių narių sąrašą. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma pasikonsultavusi su vyriausiuoju įgaliotiniu.

3. Kiekviena valstybė narė, vėliau pageidaujanti dalyvauti nuolatiniam struktūrizuotame bendradarbiavime, apie savo ketinimą praneša Tarybai ir vyriausiajam įgaliotiniui.

Taryba priima sprendimą, patvirtinantį atitinkamos valstybės narės, kuri atitinka Protokolo dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo 1 ir 2 straipsniuose nurodytus kriterijus ir prisiima juose nurodytus įsipareigojimus, dalyvavimą. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma pasikonsultavusi su vyriausiuoju įgaliotiniu. Balsavime dalyvauja tik dalyvaujančioms valstybėms narėms atstovaujantys Tarybos nariai.

Kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalies a punktą.

4. Jei dalyvaujanti valstybė narė nebeatitinka kriterijų arba nebesugeba vykdyti įsipareigojimų, nurodytų Protokolo dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo 1 ir 2 straipsniuose, Taryba gali priimti atitinkamos valstybės narės dalyvavimą sustabdantį sprendimą.

Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma. Balsavime dalyvauja tik Tarybos nariai, atstovaujantys dalyvaujančioms valstybėms narėms, išskyrus atitinkamą valstybę narę.

Kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalies a punktą.

5. Kiekviena dalyvaujanti valstybė narė, kuri pageidauja pasitraukti iš nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo, apie savo sprendimą praneša Tarybai, kuri pažymi, kad atitinkama valstybė narė nuolatiniam struktūrizuotame bendradarbiavime nebedalyvauja.

6. Nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo sistemoje Tarybos priimti sprendimai ir rekomendacijos, išskyrus nurodytuosius 2–5 dalyse, priimami vieningai. Taikant šią dalį, balsų vieningumą sudaro tik dalyvaujančių valstybių narių atstovų balsai.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

47 straipsnis

Sąjunga yra juridinis asmuo.

48 straipsnis

(ES sutarties ex 48 straipsnis)

1. Sutartys gali būti iš dalies keičiamos laikantis įprastos peržiūros procedūros. Jos taip pat gali būti iš dalies keičiamos laikantis supaprastintų peržiūros procedūrų.

Įprasta peržiūros procedūra

2. Bet kurios valstybės narės vyriausybė, Europos Parlamentas ar Komisija gali teikti Tarybai projektus dėl Sutarčių keitimo. Šiais projektais, be kita ko, gali būti siekiama padidinti ar sumažinti Sutartimis Sąjungai suteiktą kompetenciją. Šiuos projektus Europos Vadovų Tarybai teikia Taryba ir apie tai pranešama nacionaliniams parlamentams.

3. Jei Europos Vadovų Taryba, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu ir Komisija, paprastą balsu dauguma priima sprendimą nagrinėti pasiūlytus pakeitimus, Europos Vadovų Tarybos pirmininkas sušaukia nacionalinių parlamentų atstovų, valstybių narių vadovų ar jų vyriausybių vadovų, Europos Parlamento ir Komisijos atstovų konventą. Dėl institucinių pakeitimų pinigų srityje taip pat konsultuojamasi su Europos centriniu banku. Konventas nagrinėja projektus dėl peržiūros ir bendru sutarimu priima 4 dalyje numatytai valstybių narių vyriausybių atstovų konferencijai skirtą rekomendaciją.

Europos Vadovų Taryba, gavusi Europos Parlamento pritarimą, paprasta balsų dauguma gali nuspręsti nešaukti konvento, jei pasiūlytų pakeitimų apimtis neduoda tam pagrindo. Pastaruoju atveju Europos Vadovų Taryba nustato įgaliojimus valstybių narių vyriausybių atstovų konferencijai.

4. Valstybių narių vyriausybių atstovų konferenciją šaukia Tarybos pirmininkas Sutarčių pakeitimams bendru sutarimu nustatyti.

Pakeitimai įsigalioja visoms valstybėms narėms juos ratifikavus pagal savo atitinkamas konstitucines nuostatas.

5. Jei praėjus dvejiems metams po Sutarties, iš dalies keičiančios Sutartis, pasirašymo, keturi penktadaliai valstybių narių yra ją ratifikavę, o viena ar daugiau valstybių narių yra susidūrusios su sunkumais ją ratifikuojant, šis klausimas perduodamas svarstyti Europos Vadovų Tarybai.

Supaprastintos peržiūros procedūros

6. Kiekvienos valstybės narės vyriausybė, Europos Parlamentas arba Komisija gali teikti Europos Vadovų Tarybai projektus peržiūrėti visas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo trečios dalies nuostatas dėl Sąjungos vidaus politikos ir veiksmų arba jų dalį.

Europos Vadovų Taryba gali priimti sprendimą, iš dalies keičiantį visas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo trečios dalies nuostatas arba jų dalį. Europos Vadovų Taryba, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu ir Komisija, taip pat su Europos centriniu banku, institucinių pakeitimų pinigų srityje atveju sprendžia vieningai. Šis sprendimas įsigalioja tik po to, kai jį pagal savo atitinkamas konstitucines nuostatas patvirtina valstybės narės.

Antrojoje pastraipoje nurodytas sprendimas negali padidinti Sutartimis Sąjungai suteiktos kompetencijos.

7. Kai Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo arba šios Sutarties V antraštinėje dalyje numatyta, kad Taryba sprendimus tam tikroje srityje arba tam tikru atveju priima vieningai, Europos Vadovų Taryba gali priimti sprendimą, leidžiantį Tarybai toje srityje arba tuo atveju priimti sprendimą kvalifikuota balsų dauguma. Ši pastraipa netaikoma karinio pobūdžio sprendimams arba sprendimams gynybos srityje.

Kai Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo numatyta, kad Taryba priima teisėkūros procedūra priimamus aktus pagal specialią teisėkūros procedūrą, Europos Vadovų Taryba gali priimti sprendimą, leidžiantį tokius aktus priimti pagal įprastą teisėkūros procedūrą.

Apie bet kokią iniciatyvą, kurios Europos Vadovų Taryba imasi remdamasi pirmąja arba antrąja pastraipa, pranešama nacionaliniams parlamentams. Jei per šešis mėnesius nuo tokio pranešimo dienos nacionalinis parlamentas pareiškia nepritarimą, pirmoje arba antrojoje pastraipoje nurodytas sprendimas nėra priimamas. Jei nepritarimas nepareiškiamas, Europos Vadovų Taryba gali priimti minėtą sprendimą.

Europos Vadovų Taryba, gavusi Europos Parlamento savo narių balsų dauguma patvirtintą pritarimą, pirmoje arba antrojoje pastraipoje nurodytus sprendimus priima vieningai.

49 straipsnis

(ES sutarties ex 49 straipsnis)

Kiekviena Europos valstybė, gerbianči 2 straipsnyje nurodytas vertybes ir įsipareigojusi jas remti, gali pareikšti norą tapti Sąjungos nare. Apie tokį prašymą pranešama Europos Parlamentui ir nacionaliniams parlamentams. Sąjungos nare tapti norinti valstybė pateikia prašymą Tarybai, kuri, pasikonsultavusi su Komisija ir gavusi Europos Parlamento narių balsų daugumos pritarimą, sprendžia vieningai. Atsižvelgiama į tinkamumo narystei kriterijus, dėl kurių susitarė Europos Vadovų Taryba.

Priėmimo sąlygos ir sutarčių, kuriomis grindžiama Sąjunga, pritaikomosios pataisos, reikalingos tokiam priėmimui, nustatomos valstybių narių ir paraišką pateikusių valstybės susitarimu. Šis susitarimas pateikiamas visoms susitariančioms valstybėms ratifikuoti pagal jų atitinkamas konstitucines nuostatas.

50 straipsnis

1. Bet kuri valstybė narė pagal savo konstitucines nuostatas gali nuspręsti ištوتي iš Sąjungos.
2. Nusprendusi ištوتي iš Sąjungos valstybė narė apie savo ketinimą praneša Europos Vadovų Tarybai. Vadovaudamasi Europos Vadovų Tarybos pateiktomis gairėmis, Sąjunga susidera ir sudaro su ta valstybe susitarimą, kuriame nustatoma išstojimo iš Sąjungos tvarka atsižvelgiant į pagrindinius būsimų tos valstybės santykių su Sąjunga principus. Dėl šio susitarimo deramasi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio 3 dalį. Gavusi Europos Parlamento pritarimą, ji Sąjungos vardu sudaro Taryba sprendama kvalifikuota balsų dauguma.

3. Jei Europos Vadovų Taryba, susitarusi su išstojančia valstybe nare, vieningai nenusprendžia pratęsti termino, Sutartys tai valstybei nustoja galioti nuo susitarimo dėl išstojimo įsigaliojimo dienos arba, jei tokio susitarimo nėra, praėjus dviem metams po to, kai gaunamas šio straipsnio 2 dalyje nurodytas pranešimas.

4. Taikant 2 ir 3 dalį, Europos Vadovų Tarybos ar Tarybos narys, atstovaujantis išstojančiai valstybei narei, nedalyvauja Europos Vadovų Taryboje ar Taryboje dėl išstojančios valstybės vykstančiose diskusijose ar dėl jos priimančias sprendimus.

Kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalies b punktą.

5. Jei iš Sąjungos išstojusi valstybė vėl prašo ją priimti į Sąjungą, tokiam prašymui taikoma 49 straipsnyje nustatyta tvarka.

51 straipsnis

Prie Sutarčių pridedami protokolai ir priedai sudaro neatskiriamą Sutarčių dalį.

52 straipsnis

1. Šios Sutartys taikomos Belgijos Karalystei, Bulgarijos Respublikai, Čekijos Respublikai, Danijos Karalystei, Vokietijos Federacinei Respublikai, Estijos Respublikai, Airijai, Graikijos Respublikai, Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Kroatijos Respublikai, Italijos Respublikai, Kipro Respublikai, Latvijos Respublikai, Lietuvos Respublikai, Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei, Vengrijos Respublikai, Maltos Respublikai, Nyderlandų Karalystei, Austrijos Respublikai, Lenkijos Respublikai, Portugalijos Respublikai, Rumunijai, Slovėnijos Respublikai, Slovakijos Respublikai, Suomijos Respublikai, Švedijos Karalystei bei Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei.

2. Teritorinė Sutarčių taikymo sritis patikslinta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnyje.

53 straipsnis

(ES sutarties ex 51 straipsnis)

Ši Sutartis sudaryta neribotam laikui.

54 straipsnis

(ES sutarties ex 52 straipsnis)

1. Aukštosios Susitariančios Šalys šią Sutartį ratifikuoja pagal savo atitinkamas konstitucines nuostatas. Ratifikavimo dokumentai deponuojami Italijos Respublikos Vyriausybei.

2. Ši Sutartis įsigalioja 1993 m. sausio 1 d., jeigu visi ratifikavimo dokumentai jau bus deponuoti, arba, jei taip nepadaroma, pirmą kito mėnesio dieną po to, kai ratifikavimo dokumentus deponuoja paskutinė valstybė signatarė.

55 straipsnis

(ES sutarties ex 53 straipsnis)

1. Ši vienu originaliu egzemplioriumi sudaryta Sutartis, kurios tekstai airių, anglų, čekų, bulgarų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakių, slovenų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis yra autentiški, deponuojama Italijos Respublikos Vyriausybės archyvuose, o Italijos Respublikos Vyriausybė patvirtintą Sutarties kopiją perduoda kitų valstybių signatarių vyriausybėms.

2. Ši Sutartis gali būti išversta ir į bet kurias kitas valstybių narių nustatytas kalbas, kurios pagal šių valstybių narių konstitucinę tvarką yra oficialios kalbos visoje jų teritorijoje arba jos dalyje. Atitinkamos valstybės narės pateikia patvirtintą tokių vertimų kopiją, kuri yra deponuojama Tarybos archyvuose.

TAI PALIUDYDAMI šią Sutartį pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.

Sudaryta tūkstantis devyni šimtai devyniasdešimt antrų metų vasario septintą dieną Maastrichte.

(pasirašiusiųjų sąrašas nepateikiamas)

PROTOKOLAI

PROTOKOLAS (Nr. 1) DĖL NACIONALINIŲ PARLAMENTŲ VAIDMENS EUROPOS SĄJUNGOJE

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

PRISIMINDAMOS, kad nacionalinių parlamentų vykdomas nuodugnus savo vyriausybių veiklos, susijusios su Europos Sąjungos veikla, tikrinimas yra kiekvienos valstybės narės konkrečios konstitucinės struktūros bei praktikos dalykas,

NORĖDAMOS skatinti nacionalinius parlamentus aktyviau dalyvauti Europos Sąjungos veikloje ir plėsti jų galimybes reikšti savo nuomonę dėl Europos Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų projektų ir dėl kitų juos ypač dominančių dalykų,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties:

I ANTRAŠTINĖ DALIS INFORMACIJA NACIONALINIAMS PARLAMENTAMS

1 straipsnis

Savo konsultacinio pobūdžio dokumentus (žaliąją knygą, baltąją knygą ir komunikatus), kai jie paskelbiami, Komisija tiesiogiai perduoda nacionaliniams parlamentams. Metinės teisėkūros programos ir visus kitus teisėkūros planavimo ar politikos strateginius dokumentus ji taip pat perduoda nacionaliniams parlamentams tuo pačiu metu kaip ir Europos Parlamentui ir Tarybai.

2 straipsnis

Europos Parlamentui ir Tarybai pateikiami teisėkūros procedūra priimamų aktų projektai perduodami nacionaliniams parlamentams.

Šiame protokole „teisėkūros procedūra priimamo akto projektas“ – tai Komisijos pasiūlymai, valstybių narių grupės iniciatyvos, Europos Parlamento iniciatyvos, Teisingumo Teismo prašymai, Europos centrinio banko rekomendacijos ir Europos investicijų banko prašymai dėl teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimo.

Komisija savo pasiūlytus teisėkūros procedūra priimamų aktų projektus tiesiogiai perduoda nacionaliniams parlamentams tuo pačiu metu kaip ir Europos Parlamentui ir Tarybai.

Europos Parlamentas savo pasiūlytus teisėkūros procedūra priimamų aktų projektus tiesiogiai perduoda nacionaliniams parlamentams.

Valstybių narių grupės, Teisingumo Teismo, Europos centrinio banko ar Europos investicijų banko pasiūlytus teisėkūros procedūra priimamų aktų projektus Taryba perduoda nacionaliniams parlamentams.

3 straipsnis

Protokole dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo nustatyta tvarka nacionaliniai parlamentai gali pateikti Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pirmininkams pagrįstą nuomonę dėl teisėkūros procedūra priimamo akto projekto atitikimo subsidiarumo principui.

Jei teisėkūros procedūra priimamo akto projektą siūlo valstybių narių grupė, Tarybos pirmininkas pagrįstą nuomonę (nuomones) perduoda tų valstybių narių vyriausybėms.

Jei teisėkūros procedūra priimamo akto projektą siūlo Teisingumo Teismas, Europos centrinis bankas ar Europos investicijų bankas, Tarybos pirmininkas pagrįstą nuomonę (nuomones) perduoda atitinkamai institucijai ar organui.

4 straipsnis

Nuo momento, kai visomis oficialiomis Sąjungos kalbomis nacionaliniams parlamentams pateikiamas teisėkūros procedūra priimamo akto projektas, iki jo įtraukimo į preliminarą Tarybos posėdžių darbotvarkę jam priimti arba pozicijai priimti pagal teisėkūros procedūrą, turi praeiti aštuonios savaitės. Išimtys įmanomos skubos atvejais, kurių motyvai nurodomi Tarybos akte arba pozicijoje. Per tas aštuonias savaites susitarimas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto projekto gali būti priimamas tik deramai pagrįstais skubos atvejais. Išskyrus deramai pagrįstus skubos atvejus, nuo teisėkūros procedūra priimamo akto projekto įtraukimo į preliminarą Tarybos posėdžių darbotvarkę iki pozicijos priėmimo turi praeiti dešimt dienų.

5 straipsnis

Tarybos posėdžių darbotvarkės ir rezultatai, įskaitant posėdžių, kuriuose Taryba svarsto teisėkūros procedūra priimamų aktų projektus, protokolus, tiesiogiai perduodami nacionaliniams parlamentams tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių vyriausybėms.

6 straipsnis

Kai Europos Vadovų Taryba ketina pasiremti Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 7 dalies pirmąja ar antrąja pastraipa, nacionaliniams parlamentams turi būti pranešama apie Europos Vadovų Tarybos iniciatyvą ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki bet kokio sprendimo priėmimo.

7 straipsnis

Audito Rūmai savo metinę ataskaitą perduoda susipažinti nacionaliniams parlamentams tuo pačiu metu kaip ir Europos Parlamentui ir Tarybai.

8 straipsnis

Kai nacionalinę parlamentinę sistemą sudaro ne vieneri rūmai, 1–7 straipsniai taikomi kiekvieniems rūmams.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

TARPPARLAMENTINIS BENDRADARBIAVIMAS

9 straipsnis

Europos Parlamentas ir nacionaliniai parlamentai kartu nustato, kaip Sąjungoje veiksmingai ir reguliariai organizuoti bei skatinti tarpparlamentinį bendradarbiavimą.

10 straipsnis

Sąjungos reikalų parlamentinių komitetų konferencija gali pateikti bet kokią, jos nuomone, tinkamą pasiūlymą Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai. Ši konferencija taip pat skatina nacionalinius parlamentus ir Europos Parlamentą, įskaitant jų specialiuosius komitetus, keistis informacija ir geriausia praktika. Ji taip pat gali organizuoti tarpparlamentines konferencijas konkrečiais klausimais, ypač skirtas bendrai užsienio ir saugumo politikai, įskaitant bendrą saugumo ir gynybos politiką, svarstyti. Konferencijos pasiūlymai nevaržo nacionalinių parlamentų ir iš anksto nenulemia jų pozicijų.

PROTOKOLAS (Nr. 2) DĖL SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPŲ TAIKymo

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami kiek įmanoma arčiau Sąjungos piliečių,

NUSPRENDUSIOS nustatyti Europos Sąjungos sutarties 3b straipsnyje numatytų subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo sąlygas bei sukurti šių principų taikymo stebėsenos sistemą,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Kiekviena institucija užtikrina, kad nuolat būtų laikomasi Europos Sąjungos sutarties 3b straipsnyje nustatytų subsidiarumo ir proporcingumo principų.

2 straipsnis

Prieš siūlydama teisėkūros procedūra priimamą aktą, Komisija plačiai konsultuojasi. Konsultuojantis prireikus atsižvelgiama į regioninius ir vietinius numatomų veiksmų mastus. Ypatingos skubos atvejais Komisija tokių konsultacijų nerengia. Savo pasiūlyme ji nurodo tokio sprendimo motyvus.

3 straipsnis

Šiame protokole „teisėkūros procedūra priimamo akto projektas“ – tai Komisijos pasiūlymai, valstybių narių grupės iniciatyvos, Europos Parlamento iniciatyvos, Teisingumo Teismo prašymai, Europos centrinio banko rekomendacijos ir Europos investicijų banko prašymai dėl teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimo.

4 straipsnis

Komisija savo teisėkūros procedūra priimamų aktų projektus ir iš dalies pakeistus projektus perduoda valstybių narių nacionaliniams parlamentams tuo pačiu metu kaip ir Sąjungos teisės aktų leidėjui.

Europos Parlamentas savo teisėkūros procedūra priimamų aktų projektus ir iš dalies pakeistus projektus perduoda nacionaliniams parlamentams.

Valstybių narių grupės, Teisingumo Teismo, Europos centrinio banko ar Europos investicijų banko pasiūlytus teisėkūros procedūra priimamų aktų projektus ir iš dalies pakeistus projektus Taryba perduoda valstybių narių nacionaliniams parlamentams.

Priimtas Europos Parlamento teisėkūros rezoliucijas ir Tarybos pozicijas pastarieji nedelsiant perduoda nacionaliniams parlamentams.

5 straipsnis

Teisėkūros procedūra priimamų aktų projektai yra pagrindžiami atsižvelgiant į subsidiarumo ir proporcingumo principus. Bet kuriame teisėkūros procedūra priimamo akto projekte turėtų būti išsamus paaiškinimas, leidžiantis įvertinti, ar laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų. Šiame paaiškinyje turėtų būti pateikta informacija, sudaranti galimybę įvertinti jo finansinio poveikį, o jei teikiama direktyva – jos poveikio reglamentavimui, kuris turi būti įgyvendintas valstybėje narėje, prireikus, įskaitant regionų teisės aktus, įvertinimą. Priežastys, dėl kurių buvo padaryta išvada, kad Sąjungos tikslas gali būti geriau pasiektas Sąjungos lygiu, grindžiamos kokybiniais ir, kai tik įmanoma, kiekybiniais rodikliais. Teisėkūros procedūra priimamų aktų projektuose atsižvelgiama į būtinybę padaryti finansinę arba administracinę naštą, tenkančią Sąjungai, nacionalinėms vyriausybėms, regionų valdžios arba vietos savivaldos institucijoms, ūkio subjektams ir piliečiams, minimalią ir proporcingą tikslui, kurį reikia pasiekti.

6 straipsnis

Bet kuris nacionalinis parlamentas ar bet kurie nacionalinio parlamento rūmai per aštuonias savaites nuo teisėkūros procedūra priimamo akto projekto Sąjungos oficialiomis kalbomis pateikimo gali pareikšti Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pirmininkams pagrįstą nuomonę, nurodydami priežastis, dėl kurių, jų manymu, tas projektas neatitinka subsidiarumo principo. Kai reikia konsultotis su teisėkūros galią turinčiais regionų parlamentais, konsultuojasi kiekvienas nacionalinis parlamentas arba nacionalinio parlamento rūmai.

Jei teisėkūros procedūra priimamo akto projektą siūlo valstybių narių grupė, Tarybos pirmininkas nuomonę perduoda tų valstybių narių vyriausybėms.

Jei teisėkūros procedūra priimamo akto projektą siūlo Teisingumo Teismas, Europos centrinis bankas ar Europos investicijų bankas, Tarybos pirmininkas pagrįstą nuomonę perduoda atitinkamai institucijai ar organui.

7 straipsnis

1. Jei teisėkūros procedūra priimamo akto projektą siūlo Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija bei tam tikrais atvejais valstybių narių grupė, Teisingumo Teismas, Europos centrinis bankas ar Europos investicijų bankas, jie atsižvelgia į pagrįstas nacionalinių parlamentų arba nacionalinių parlamentų rūmų nuomones.

Kiekvienas nacionalinis parlamentas turi du balsus, kuriuos pasiskirsto, remdamasis nacionaline parlamentine sistema. Kai parlamentinę sistemą sudaro dveji rūmai, kiekvienas rūmas turi po vieną balsą.

2. Kai už pagrįstas nuomones, kad teisėkūros procedūra priimamo akto projektas neatitinka subsidarumo principo, atiduota ne mažiau kaip vienas trečdalis visų nacionaliniams parlamentams pagal 1 dalies antrąją pastraipą skirtų balsų, projektas turi būti persvarstomas. Tuo atveju, kai teisėkūros procedūra priimamo akto projektas, susijęs su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, pateikiamas remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 76 straipsniu, mažiausias atiduotų balsų skaičius turi sudaryti vieną ketvirtadalį.

Persvarsčiusi projektą, Komisija arba tam tikrais atvejais valstybių narių grupė, Europos Parlamentas, Teisingumo Teismas, Europos centrinis bankas ar Europos investicijų bankas, jei jie siūlo teisėkūros procedūra priimamo akto projektą, gali nuspręsti jo nekeisti, iš dalies pakeisti arba jį atsiimti. Turi būti nurodyti tokio sprendimo motyvai.

3. Be to, pagal įprastą teisėkūros procedūrą, kai už pagrįstas nuomones, kad pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto neatitinka subsidarumo principo, atiduota ne mažiau kaip paprasta nacionaliniams parlamentams pagal 1 dalies antrąją pastraipą skirtų balsų dauguma, pasiūlymas turi būti persvarstomas. Persvarsčiusi pasiūlymą, Komisija gali nuspręsti jo nekeisti, iš dalies pakeisti arba jį atsiimti.

Pasirinkdama nekeisti pasiūlymo, Komisija pagrįstoje nuomonėje turės pagrįsti, kodėl, jos nuomone, pasiūlymas atitinka subsidarumo principą. Ši pagrįsta nuomonė ir pagrįstos nacionalinių parlamentų nuomonės turės būti pateiktos ES teisės aktų leidėjui, kad į jas būtų atsižvelgta vykdant procedūrą:

- a) prieš užbaigiant pirmąjį svarstymą teisės aktų leidėjas (Europos Parlamentas ir Taryba) išnagrinėja, ar pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto atitinka subsidarumo principą, ypač atsižvelgdamas į priežastis, kurias nurodė ir kurioms pritaria dauguma nacionalinių parlamentų, bei į pagrįstą Komisijos nuomonę;
- b) jeigu 55 % Tarybos narių dauguma arba Europos Parlamente atiduotų balsų dauguma teisės aktų leidėjas mano, kad pasiūlymas neatitinka subsidarumo principo, pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto nesvarstomas.

8 straipsnis

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso nagrinėti ieškinius dėl subsidarumo principą pažeidžiančio teisėkūros procedūra priimto akto, pateiktus valstybės narės Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnyje nustatyta tvarka, arba kuriuos ji perdavė laikydamasi savo teisinės tvarkos savo nacionalinio parlamento arba jo rūmų vardu.

Pagal minėtame straipsnyje nustatytas taisykles Regionų komitetas taip pat gali pateikti tokius ieškinius dėl teisėkūros procedūra priimtų aktų, kuriuos priimant remiantis Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo su juo turi būti konsultuojamasi.

9 straipsnis

Kiekvienais metais Komisija pateikia Europos Vadovų Tarybai, Europos Parlamentui, Tarybai ir nacionaliniams parlamentams ataskaitą dėl Europos Sąjungos sutarties 3b straipsnio taikymo. Ši metinė ataskaita taip pat perduodama Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui.

PROTOKOLAS (Nr. 3) DĖL EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMO STATUTO

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

SIEKDAMOS išdėstyti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 281 straipsnyje numatytą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statutą,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties:

1 straipsnis

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas sudaromas ir veikia pagal Sutarčių, Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties (EAEB sutarties) ir šio Statuto nuostatas.

I ANTRAŠTINĖ DALIS TEISĖJAI IR GENERALINIAI ADVOKATAI

2 straipsnis

Kiekvienas teisėjas, prieš pradėdamas eiti savo pareigas, viešame Teisingumo Teismo posėdyje prisi-ekia savo pareigas atlikti nešališkai ir sąžiningai ir saugoti Teismo pasitarimų slaptumą.

3 straipsnis

Teisėjams suteikiamas imunitetas nuo jurisdikcijos. Baigę eiti savo pareigas, jie ir toliau naudojami imunitetu savo veiksmų, atliktų einant teisėjo pareigas, įskaitant pasisakymus žodžiu ir raštu, atžvilgiu.

Teisingumo Teismas, posėdžiaudamas visos sudėties, gali atšaukti tokį imunitetą. Jeigu sprendimas susijęs su Bendrojo Teismo ar specializuoto teismo nariu, Teismas sprendžia pasikonsultavęs su atitinkamu teismu.

Jei, Teismui atšaukus imunitetą, vienam iš jo teisėjų iškeliamą baudžiamoji byla, bet kurioje iš valstybių narių jis gali būti teisiamas tik tokio teismo, kurio jurisdikcijai priklauso teisti aukščiausių valstybės teismų teisėjus.

Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 11–14 ir 17 straipsniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teisėjams, generaliniams advokatams, teismo kancleriui ir pranešėjų pavaduotojams taikomi nepažeidžiant pirmesnėse pastraipose nustatytų nuostatų dėl teisėjų imuniteto nuo jurisdikcijos.

4 straipsnis

Teisėjai negali eiti jokių politinių ar administracinių pareigų.

Jie negali turėti jokio kito mokamo ar nemokamo darbo, išskyrus ypatingus atvejus, kai Taryba, sprendama paprasta balsų dauguma, padaro išimtį tuo klausimu.

Pradėdami eiti savo pareigas, jie iškilmingai pasižada per savo kadenciją ir jai pasibaigus gerbti su savo pareigomis susijusius įsipareigojimus, ypač savo pareigą sąžiningai ir apdairiai elgtis nustoję eiti šias pareigas, sutikdami eiti tam tikras skiriamąsias pareigas ar gauti tam tikrą naudą.

Bet kokios su šiomis nuostatomis susijusios abejonės sprendžiamos Teisingumo Teismo sprendimu. Jeigu sprendimas susijęs su Bendrojo Teismo ar specializuoto teismo nariu, Teismas sprendžia pasikonsultavęs su atitinkamu teismu.

5 straipsnis

Išskyrus įprasto pakeitimo ar mirties atvejį, teisėjas savo pareigas nustoja eiti, kai atsistatydina.

Atsistatydindamas teisėjas savo atsistatydinimo pareiškimą adresuoja Teisingumo Teismo pirmininkui, kuris jį persiunčia Tarybos pirmininkui. Tokiu būdu pranešus apie atsistatydinimą, teisėjo vieta tampa laisva.

Išskyrus tuos atvejus, kai taikomos 6 straipsnio nuostatos, teisėjas lieka eiti savo pareigas tol, kol jas perima jį keičiantis teisėjas.

6 straipsnis

Teisėjas gali būti atleistas iš pareigų arba netekti teisės į pensiją ar kitas vietoj jos mokamas išmokas tik tai tuo atveju, jei Teisingumo Teismo teisėjų ir generalinių advokatų vieninga nuomone jis nebeatitinka keliamų reikalavimų ar nevykdo su šiomis pareigomis susijusių įsipareigojimų. Pats teisėjas tokiuose svarstymuose nedalyvauja. Jeigu atitinkamas asmuo yra Bendrojo Teismo ar specializuoto teismo narys, Teismas sprendžia pasikonsultavęs su atitinkamu teismu.

Teismo kancleris perduoda Teismo sprendimą Europos Parlamento pirmininkui bei Komisijos pirmininkui ir praneša apie jį Tarybos pirmininkui.

Priėmus sprendimą atleisti teisėją iš pareigų, teisėjo vieta tampa laisva pranešus apie šį sprendimą Tarybos pirmininkui.

7 straipsnis

Teisėjas, turintis užimti Teismo nario, kurio kadencija dar nepasibaigė, vietą, skiriamas likusiam to nario kadencijos laikui.

8 straipsnis

2–7 straipsnių nuostatos taikomos generaliniams advokatams.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISINGUMO TEISMO ORGANIZACINIAI KLAUSIMAI

9 straipsnis

Kas treji metai keičiant dalį teisėjų pakeičiama pusė teisėjų skaičiaus. Jeigu teisėjų skaičius yra nelyginis, teisėjų, kurie pakeičiami, skaičius yra, pakaitomis, pusei teisėjų skaičiaus artimiausias didesnis skaičius ir pusei teisėjų skaičiaus artimiausias mažesnis skaičius.

Pirma dalis taip pat taikoma, kai kas trejus metus pakeičiama dalis generalinių advokatų.

9a straipsnis

Teisingumo Teismo pirmininką ir pirmininko pavaduotoją teisėjai renka iš savo tarpo trejų metų kadencijai. Jie gali būti perrenkami kitai kadencijai.

Pirmininko pavaduotojas procedūros reglamente nustatytais sąlygomis padeda pirmininkui. Jis pavaduoja pirmininką, jei šis negali vykdyti savo pareigų arba jeigu pirmininko vieta yra laisva.

10 straipsnis

Teismo kancleris Teisingumo Teismui prisielia savo pareigas atlikti nešališkai ir sąžiningai bei saugoti Teismo pasitarimų slaptumą.

11 straipsnis

Tais atvejais, kai Teismo kancleris negali dalyvauti Teisingumo Teismo posėdžiuose, Teismas pasirūpina, kad kanclerį pakeistų kitas asmuo.

12 straipsnis

Kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti savo funkcijas, jame dirbti paskiriami pareigūnai ir kiti tarnautojai. Jie yra atskaitingi Teismo kancleriui ir pavaldūs pirmininkui.

13 straipsnis

Teisingumo Teismo prašymu Europos Parlamentas ir Taryba sprendami pagal įprastą teisėkūros procedūrą gali numatyti skirti pranešėjo pavaduotojus ir nustatyti jų tarnybos taisykles. Pranešėjo pavaduotojų gali būti reikalaujama, laikantis procedūros reglamente nustatytų sąlygų, dalyvauti Teismo pasirengime bylos nagrinėjimui ir bendradarbiauti su teisėju pranešėju.

Pranešėjo pavaduotojai renkami iš asmenų, kurių nepriklausomumas nekelia abejonių ir kurie turi reikalingą teisinę kvalifikaciją; juos skiria Taryba, sprendama paprasta balsų dauguma. Jie prieš Teismą prisiekia vykdyti savo pareigas nešališkai ir sąžiningai bei saugoti Teismo pasitarimų slaptumą.

14 straipsnis

Reikalaujama, kad teisėjai, generaliniai advokatai ir Teismo kancleris gyventų ten, kur yra Teisingumo Teismo būstinė.

15 straipsnis

Teisingumo Teismo posėdžiai vyksta nuolat. Teismo atostogų trukmę Teismas nustato atsižvelgdamas į veiklos reikmes.

16 straipsnis

Teisingumo Teismas sudaro iš trijų ir penkių teisėjų susidedančias kolegijas. Teisėjai iš savo tarpo išsirenka kolegijų pirmininkus. Iš penkių teisėjų sudarytų kolegijų pirmininkai renkami trejiems metams. Jie gali būti perrenkami dar vienai kadencijai.

Didžiąją kolegiją sudaro penkiolika teisėjų. Jai pirmininkauja Teismo pirmininkas. Didžiosios kolegijos nariai taip pat yra Teismo pirmininko pavaduotojas ir, procedūros reglamente nustatytais sąlygomis, trys penkių teisėjų kolegijų pirmininkai ir kiti teisėjai.

Teismas posėdžiauja Didžiosios kolegijos sudėties, kai to reikalauja bylos šalimi esanti valstybė narė ar Sąjungos institucija.

Teismas posėdžiauja visos sudėties, kai jame yra iškeliamos bylos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 228 straipsnio 2 dalį, 245 straipsnio 2 dalį, 247 straipsnį ar 286 straipsnio 6 dalį.

Be to, tais atvejais, kai byla yra ypač svarbi, Teismas, išklausęs generalinį advokatą, gali nuspręsti perduoti bylą visos sudėties Teismui.

17 straipsnis

Teisingumo Teismo sprendimai galioja tik tada, kai bylą svarstant dalyvauja nelyginis jo narių skaičius.

Kolegijų, susidedančių iš trijų ar penkių teisėjų, sprendimai galioja tik tada, kai juos priima trys teisėjai.

Didžiosios kolegijos sprendimai galioja tik tada, jei posėdyje dalyvauja vienuolika teisėjų.

Visos sudėties Teismo sprendimai galioja tik tada, jei posėdyje dalyvauja septyniolika teisėjų.

Jei vienas iš kolegijos teisėjų posėdyje dalyvauti negali, laikantis procedūros reglamente nustatytų sąlygų, jame dalyvauti gali būti paprašyta kitos kolegijos teisėjo.

18 straipsnis

Nė vienam iš teisėjų ar generalinių advokatų neleidžiama dalyvauti nagrinėjant bylas, kuriose jie anksčiau yra dalyvavę kaip atstovai ar patarėjai, ar gynę vienos iš šalių interesus arba į kurias jie buvo pakviesti pasisakyti kaip teismo ar tyrimo komisijos nariai ar kitas pareigas einantys asmenys.

Jei dėl kokių nors ypatingų priežasčių teisėjas ar generalinis advokatas mano, kad jam nederėtų dalyvauti sprendžiant ar nagrinėjant tam tikrą bylą, jis apie tai praneša pirmininkui. Jei dėl kokių nors ypatingų priežasčių pirmininkas mano, kad teisėjas ar generalinis advokatas neturėtų dalyvauti nagrinėjant tam tikrą bylą ar teikti išvadą joje, jis apie tai praneša tokiam teisėjui ar generaliniam advokatui.

Bet kokios kliūtys, išskylančios taikant šio straipsnio nuostatas, šalinamos Teisingumo Teismo sprendimu.

Nė viena iš bylos šalių negali prašyti, kad būtų pakeista Teismo ar vienos iš jo kolegijų sudėtis dėl kurio nors teisėjo pilietybės ar dėl to, kad Teisme ar kolegijose nėra tos bylos šalies pilietybės teisėjo.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISINGUMO TEISMO PROCESO TVARKA

19 straipsnis

Valstybėms narėms ir Sąjungos institucijoms Teisingumo Teisme atstovauja kiekvienai bylai skiriamas atstovas; atstovui gali padėti patarėjas arba advokatas.

Lygiai taip pat yra atstovaujama valstybėms, kurios nėra narės, tačiau yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalys, ir tame susitarime nurodytai ELPA priežiūros institucijai.

Kitoms bylų šalims turi atstovauti advokatas.

Bylos šaliai Teisme gali atstovauti tik advokatas, turintis leidimą verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, kuri yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalis, teisme.

Tokie atstovai, patarėjai ir advokatai, dalyvaujantys bylas nagrinėjant Teisme, naudojami būtinomis teisėmis ir imunitetais, įgalinančiais juos nepriklausomai vykdyti savo pareigas, laikantis procedūros reglamente nustatytų sąlygų.

Bylas nagrinėjant dalyvaujančių patarėjų ir advokatų atžvilgiu, Teismas, laikydamasis procedūros reglamente nustatytų sąlygų, naudojami teismams paprastai suteikiamais įgaliojimais.

Universiteto dėstytojai, kurie yra vienos iš valstybių narių piliečiai ir kuriems jų teisės aktai suteikia atstovavimo teisę teisme, Teisme naudojami tokiomis pat teisėmis, kurias šis straipsnis suteikia advokatams.

20 straipsnis

Teisingumo Teismo procesą sudaro dvi dalys: rašytinė ir žodinė.

Rašytinę proceso dalį sudaro procesą pradedantys ir kiti pareiškimai, gynybos argumentai bei pastabos, perduodami bylos šalims ir Sąjungos institucijoms, kurių sprendimai yra ginčijami, taip pat atsakymai į juos, jei tokių esama, bei visi patvirtinamieji raštai ir dokumentai arba jų patvirtinti nuorašai.

Visus šiuos pranešimus procedūros reglamente nustatyta tvarka ir laiku perduoda Teismo kancleris.

Žodinę proceso dalį sudaro atstovų, patarėjų ir advokatų išklausymas, generalinio advokato išvados, taip pat prireikus liudytojų ir ekspertų išklausymas Teisme.

Tais atvejais, kai Teismas mano, kad byla neiškelia naujo teisės klausimo, jis gali, išklausęs generalinį advokatą, nuspręsti, jog byla turi būti sprendžiama be generalinio advokato pateiktos išvados.

21 straipsnis

Bylos Teisme keliamos pareiškiant ieškinį, pateikiamą Teismo kancleriui. Ieškinyje nurodoma pareiškėjo vardas, pavardė ar pavadinimas ir nuolatinis adresas, bei ieškinį pasirašiusiojo apibūdinimas, taip pat atsakovo ar atsakovų vardas, pavardė ar pavadinimas, ginčo dalykas, reikalavimai bei pagrindų, kuriais remiamasi ieškinyje, santrauka.

Jei reikia, prie ieškinio pridedamas aktas, kurį prašoma paskelbti negaliojančiu, o Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 265 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis – dokumentai, patvirtinantys datą, kada, laikantis to straipsnio, atitinkamos institucijos buvo paprašyta priimti sprendimą. Jei prie ieškinio dokumentai nėra pridėti, Teismo kancleris paprašo suinteresuotos šalies pateikti juos per protingą terminą, tačiau tokiu atveju šaliai tuos dokumentus pateikus nustatytam terminui jau pasibaigus, jos teisės iškelti bylą nenustoja galiojusios.

22 straipsnis

Byla, kuriai taikomas EAEB sutarties 18 straipsnis, Teisingumo Teismui pateikiama adresuojant apeliacinį skundą Teismo kancleriui. Apeliaciniame skunde nurodoma pareiškėjo vardas, pavardė ar pavadinimas, nuolatinis adresas ir skundą pasirašiusiojo apibūdinimas, taip pat apskundžiamas sprendimas, šalių, prieš kurias paduodamas apeliacinis skundas, vardai, pavardės ar pavadinimai, ginčo dalykas, reikalavimai bei pagrindų, kuriais remiamasi apeliaciniame skunde, santrauka.

Prie apeliacinio skundo pridedama patvirtinta ginčijamo Arbitražo komiteto sprendimo kopija.

Teismui atmetus apeliacinį skundą, Arbitražo komiteto sprendimas tampa galutinis.

Teismui panaikinus Arbitražo komiteto sprendimą, vienos iš bylos šalių iniciatyva byla prireikus gali būti atnaujinta Arbitražo komitete. Jis teisės klausimais laikosi Teismo priimtų sprendimų.

23 straipsnis

Bylose, kurioms taikomas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnis, valstybės narės teismas Teisingumo Teismui praneša apie sprendimą, kuriuo bylos nagrinėjimas sustabdomas, o byla perduodama Teisingumo Teismui. Po to Teismo kancleris apie tokį sprendimą praneša bylos šalims, valstybėms narėms ir Komisijai bei Sąjungos institucijai, įstaigai ar organui, priėmusiam teisės aktą, kurio galiojimas ar aiškinimas yra ginčijami.

Bylos šalys, valstybės narės, Komisija ir tam tikrais atvejais Sąjungos institucija, įstaiga ar organas, priėmęs teisės aktą, kurio galiojimas ar aiškinimas yra ginčijami, turi teisę per du mėnesius nuo tokio pranešimo pateikimo pateikti Teismui pareiškimus ar rašytines pastabas.

Be to, bylose, kurioms taikomas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnis, Teismo kancleris apie nacionalinio teismo sprendimą taip pat praneša valstybėms, kurios nėra narės, tačiau yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalys, ir tame susitarime nurodytai ELPA priežiūros institucijai, kurios gali per du mėnesius nuo tokio pranešimo, kai byla yra susijusi su viena iš to susitarimo taikymo sričių, pateikti Teismui pareiškimus ar rašytines pastabas.

Kai Tarybos ir vienos ar kelių valstybių, kurios nėra narės, sudarytame susitarime dėl konkretaus reguliavimo dalyko numatyta, kad toms valstybėms turi būti suteikta teisė pateikti pareiškimus arba rašytines pastabas, kai valstybės narės teismas perduoda klausimą, kuris patenka į susitarimo taikymo sritį, Teisingumo Teismui priimti prejudicinį sprendimą, apie nacionalinio teismo sprendimą tuo klausimu taip pat pranešama atitinkamoms valstybėms, kurios nėra narės. Tos valstybės gali pateikti Teismui pareiškimus arba rašytines pastabas per du mėnesius nuo tokio pranešimo dienos.

23a straipsnis (*)

Procedūros reglamente gali būti numatyta pagreitinta procedūra, o prašymų priimti prejudicinius sprendimus, susijusius su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, atvejais – sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra.

Šiose procedūrose gali būti numatytas trumpesnis nei 23 straipsnyje numatytas pareiškimų arba rašytinių pastabų pateikimo terminas ir, nukrypstant nuo 20 straipsnio ketvirtosios pastraipos, – generalinio advokato išvados nepateikimas.

Be to, sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūroje gali būti numatyta, kad ribojama, kurioms šalims ir kitiems suinteresuotiesiems asmenims, nurodytiems 23 straipsnyje, leidžiama pateikti pareiškimus arba rašytines pastabas, o ypatingos skubos atvejais – kad praleidžiama rašytinė proceso dalis.

(*) Straipsnis įterptas Sprendimu 2008/79/EB, Euratomas (OL L 24, 2008 12 29, p. 42).

24 straipsnis

Teisingumo Teismas gali reikalauti, kad bylos šalys pateiktų visus Teismo pageidaujamus dokumentus ir informaciją. Atsisakymas tai daryti yra oficialiai užregistruojamas.

Teismas taip pat gali reikalauti, kad valstybės narės ir institucijos, įstaigos ar organai, kurios nėra bylos šalys, pateiktų visą informaciją, Teismo manymu, būtiną nagrinėjant tą bylą.

25 straipsnis

Teisingumo Teismas gali bet kuriuo metu patikėti bet kuriam asmeniui, organui, valdžios institucijai, komitetui ar kitai jo pasirinktai organizacijai pateikti eksperto išvadas.

26 straipsnis

Liudytojai gali būti apklausiami laikantis procedūros reglamente nustatytų sąlygų.

27 straipsnis

Neatvykusių liudytojų atžvilgiu Teisingumo Teismas naudojasi galiomis, paprastai suteikiamomis teismams, ir tokiems liudytojams gali skirti pinigines baudas laikantis procedūros reglamente nustatytų sąlygų.

28 straipsnis

Liudytojai ir ekspertai parodymus gali duoti davę priesaiką, kurios formą ir pobūdį nustato procedūros reglamentas arba liudytojo ar eksperto šalies teisės aktai.

29 straipsnis

Teisingumo Teismas gali priimti nutartį, kad liudytojai ar ekspertai parodymus teisminei institucijai duotų savo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje.

Tokia nutartis siunčiama vykdyti kompetentingai teismo institucijai laikantis procedūros reglamente nurodytų sąlygų. Dokumentai, parengti vykdant teisinės pagalbos prašymą, jam grąžinami tomis pačiomis sąlygomis.

Teismas padengia su tuo susijusias išlaidas, tačiau tai neapriboja jo teisės prirėikus paskirti tas išlaidas bylos šalims.

30 straipsnis

Valstybė narė bet koki liudytojo ar eksperto priesaikos pažeidimą vertina taip, lyg jis būtų padarytas liudijant tos valstybės teisme, kurio jurisdikcijai priklauso civilinių bylų nagrinėjimas. Teisingumo Teismo prašymu atitinkama valstybė narė iškelia pažeidėjui bylą savo kompetentingame teisme.

31 straipsnis

Teismo posėdžiai yra vieši, nebent Teisingumo Teismas dėl svarbių priežasčių savo iniciatyva ar bylos šalių prašymu priima kitokį sprendimą.

32 straipsnis

Posėdžio metu Teisingumo Teismas gali apklausti ekspertus, liudytojus ir pačias bylos šalis, tačiau pastarosios kreiptis į Teismą gali tik per savo atstovus.

33 straipsnis

Visi posėdžiai protokoluojami, protokolus pasirašo pirmininkas ir Teismo kancleris.

34 straipsnis

Pirmininkas sudaro posėdžių tvarkaraštį.

35 straipsnis

Teisingumo Teismo pasitarimai yra ir išlieka slapti.

36 straipsnis

Sprendimuose nurodomos priežastys, kuriomis jie yra grindžiami. Juose nurodomos pasitarimuose dalyvavusių teisėjų pavardės.

37 straipsnis

Sprendimus pasirašo pirmininkas ir Teismo kancleris. Jie perskaitomi viešame Teismo posėdyje.

38 straipsnis

Teisingumo Teismas sprendžia bylinėjimosi išlaidų klausimą.

39 straipsnis

Teisingumo Teismo pirmininkas, pasinaudodamas sumarine bylos nagrinėjimo tvarka, kuri nustatoma procedūros reglamentu ir kuri tiek, kiek būtina, gali skirtis nuo kai kurių šio Statuto taisyklių, pateiktų pareiškimų atžvilgiu gali priimti nutarimą sustabdyti akto taikymą, kaip numatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 278 straipsnyje ir EAEB sutarties 157 straipsnyje, arba paskirti laikinas apsaugos priemonės pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 279 straipsnį, arba sustabdyti priverstinį sprendimo vykdymą laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 299 straipsnio ketvirtosios pastraipos ar EAEB sutarties 164 straipsnio trečiosios pastraipos.

Pirmojoje pastraipoje nurodytus įgaliojimus laikantis procedūros reglamente nustatytų sąlygų gali vykdyti Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas.

Tais atvejais, kai pirmininkas ir pirmininko pavaduotojas negali vykdyti savo pareigų, laikantis procedūros reglamente nustatytų sąlygų juos pakeičia kitas teisėjas.

Pirmininko arba jį pakeitusio teisėjo nutartis yra negalutinė ir jokių būdu nekliudo Teismo bylos nagrinėjimui iš esmės.

40 straipsnis

Valstybės narės ir Sąjungos institucijos gali įstoti į Teisingumo Teisme nagrinėjamas bylas.

Tokia pat teise gali pasinaudoti ir Sąjungos įstaigos ir organai bei kiti asmenys, galintys įrodyti suinteresuotumą Teismui pateiktos bylos baigtimi. Fiziniai ar juridiniai asmenys negali įstoti į bylas tarp valstybių narių, Sąjungos institucijų arba valstybių narių ir Sąjungos institucijų.

Nepažeisdamos antrosios pastraipos, valstybės, kurios nėra narės, tačiau yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalys, ir tame susitarime nurodyta ELPA priežiūros institucija gali įstoti į Teisme nagrinėjamas bylas, kai jos yra susijusios su viena iš to susitarimo taikymo sričių.

Prašyme įstoti į bylą nurodomi paaiškinimai gali būti pateikiami tik vienos iš šalių reikalavimams paremti.

41 straipsnis

Tais atvejais, kai atsakovas nepateikia rašytinių gynybos argumentų po to, kai nustatyta tvarka to buvo pareikalauta, Teismo sprendimas tos bylos šalies nenaudai priimamas už akių. Protestą dėl tokio sprendimo galima paduoti per vieną mėnesį nuo jo pranešimo dienos. Protestas negali sustabdyti atsakovui jo nenaudai už akių priimto sprendimo vykdymo, išskyrus tuos atvejus, kai Teisingumo Teismas priima kitokį sprendimą.

42 straipsnis

Valstybės narės, Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai bei visi kiti fiziniai ar juridiniai asmenys gali procedūros reglamente nustatytais atvejais ir sąlygomis iškelti trečiojo asmens bylą, kad užginčytų sprendimą, priimtą jiems nedalyvaujant, jei toks sprendimas pažeidžia jų teises.

43 straipsnis

Iškilus abejonių dėl sprendimo esmės ar apimties, Teisingumo Teismas bet kurios iš bylos šalių ar suinteresuotos Sąjungos institucijos prašymu pateikia reikiamus paaiškinimus.

44 straipsnis

Prašymas peržiūrėti priimtą sprendimą gali būti pateiktas Teisingumo Teismui tik nustačius tokio pobūdžio faktą, kuris gali būti laikomas lemiamu veiksniu ir kuris priimant sprendimą nebuvo žinomas nei Teismui, nei bylos šaliai, reikalaujančiai sprendimą peržiūrėti.

Bylos peržiūrėjimas pradedamas Teismo sprendimu, kuriuo aiškiai nurodomas naujo fakto buvimas, pripažįstama, jog tas faktas yra tokio pobūdžio, kad bylą būtų galima nagrinėti iš naujo, bei paskelbiama, jog tuo pagrindu prašymas yra priimtinas.

Prašyti peržiūrėti bylą nebegalima praėjus 10 metų nuo sprendimo priėmimo.

45 straipsnis

Terminų pratęsimas dėl nuotolių nustatomas procedūros reglamentu.

Vienai iš šalių praleidus nustatytą terminą, jos teisių tai neapriboja, jei tik ji įrodo, kad taip atsitiko dėl aplinkybių, kurių nebuvo galima numatyti ar dėl *force majeure*.

46 straipsnis

Bylos prieš Sąjungą su deliktine atsakomybe susijusiais klausimais nebekeliamos praėjus penkeriems metams po tokio įvykio, dėl kurio norima bylą iškelti. Ieškinio senaties terminas nutraukiamas, jei pradedamas procesas Teisingumo Teisme arba jei prieš iškeltiant tokią bylą nukentėjusioji šalis paduoda prašymą atitinkamai Sąjungos institucijai. Pastaruoju atveju byla turi būti iškelta per Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnyje nustatytą dviejų mėnesių laikotarpį; tam tikrais atvejais taikomos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 265 straipsnio antrosios pastraipos nuostatos.

Šis straipsnis taip pat taikomas ieškiniams prieš Europos centrinę banką dėl deliktinės atsakomybės.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRASIS TEISMAS

47 straipsnis

9 straipsnio pirmoji pastraipa, 9a straipsnis, 14 ir 15 straipsniai, 17 straipsnio pirmoji, antroji, ketvirtoji ir penktoji pastraipos bei 18 straipsnis taikomi Bendrajam Teismui ir jo nariams.

3 straipsnio ketvirtoji pastraipa ir 10, 11 bei 14 straipsniai taikomi *mutatis mutandis* Bendrojo Teismo kancleriui.

48 straipsnis

Bendrąjį Teismą sudaro:

- a) nuo 2015 m. gruodžio 25 d. – 40 teisėjų;
- b) nuo 2016 m. rugsėjo 1 d. – 47 teisėjai;
- c) nuo 2019 m. rugsėjo 1 d. – du teisėjai iš kiekvienos valstybės narės.

49 straipsnis

Bendrojo Teismo nariai gali būti kviečiami atlikti generalinio advokato užduotį.

Generalinio advokato pareiga – viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikti motyvuotą išvadą dėl tam tikrų Bendrajam Teismui pateiktų bylų, stengiantis Bendrajam Teismui padėti atlikti savo uždavinį.

Tokių bylų parinkimo kriterijai, taip pat generalinių advokatų skyrimo tvarka nustatoma Bendrojo Teismo procedūros reglamente.

Teismo narys, pakviestas byloje atlikti generalinio advokato užduotį, negali dalyvauti priimant tos bylos sprendimą.

50 straipsnis

Bendrasis Teismas posėdžiauja iš trijų ar penkių teisėjų susidedančiose kolegijose. Teisėjai iš savo tarpo išsirenka kolegijų pirmininkus. Iš penkių teisėjų sudarytų kolegijų pirmininkai renkami trejiems metams. Jie gali būti perrenkami dar vienai kadencijai.

Kolegijų sudėtį ir bylų paskirstymą joms reglamentuoja procedūros reglamentas. Tam tikrais procedūros reglamente reglamentuojamais atvejais Bendrasis Teismas gali posėdžiauti visos sudėties arba jį gali sudaryti vienas teisėjas.

Procedūros reglamente taip pat gali būti nustatyta, kad Bendrasis Teismas jame nurodytais atvejais ir sąlygomis gali posėdžiauti Didžiosios kolegijos sudėties.

51 straipsnis

Nukrypstant nuo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 256 straipsnio 1 dalyje nustatytos taisyklės, tik Teisingumo Teismas turi jurisdikciją ieškiniams, nurodytiems Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 ir 265 straipsniuose, kai juos pareiškia valstybė narė dėl:

- a) Europos Parlamento ar Tarybos, arba abiejų šių institucijų, jei jos veikia bendrai, veiksmo ar neveikimo, išskyrus:
 - sprendimus, kuriuos Taryba priima pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalies trečiąją pastraipą;
 - Tarybos aktus, priimtus pagal Tarybos reglamentą dėl prekybos apsaugos priemonių, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnyje;
 - Tarybos aktus, priimtus Tarybai naudojantis įgyvendinimo įgaliojimais pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 291 straipsnio 2 dalį;

b) Komisijos veiksmo ar neveikimo pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 331 straipsnio 1 dalį.

Tik Teisingumo Teismas taip pat turi jurisdikciją tuose pačiuose straipsniuose nurodytiems ieškiniams, kai juos pareiškia Sąjungos institucija dėl Europos Parlamento, Tarybos, abiejų šių institucijų, jei jos veikia bendrai, arba Komisijos veiksmo ar neveikimo, arba kai juos pareiškia Sąjungos institucija dėl Europos centrinio banko veiksmo ar neveikimo.

52 straipsnis

Teisingumo Teismo pirmininkas ir Bendrojo Teismo pirmininkas bendru sutarimu nustato sąlygas, kuriomis Teismui priskirti pareigūnai ir kiti tarnautojai teikia savo paslaugas Bendrajam Teismui, kad šis galėtų veikti. Tam tikri pareigūnai ar kiti tarnautojai yra atskaitingi Bendrojo Teismo kancleriui ir pavaldūs Bendrojo Teismo pirmininkui.

53 straipsnis

Bendrojo Teismo procesą reglamentuoja III antraštinė dalis.

Papildomos ir išsamesnės nuostatos, kurių gali prireikti, nustatomos procedūros reglamente. Kad būtų atsižvelgta į bylinėjimosi intelektinės nuosavybės srityje ypatybes, procedūros reglamente gali būti nukrypstama nuo 40 straipsnio ketvirtosios pastraipos ir 41 straipsnio.

Nepaisant 20 straipsnio ketvirtosios pastraipos, generalinis advokatas gali teikti rašytinę motyvuotą išvadą.

54 straipsnis

Tais atvejais, kai ieškinys ar kiti procesiniai dokumentai, skirti Bendrajam Teismui, per klaidą pateikiami Teisingumo Teismo kancleriui, tas kancleris juos nedelsdamas perduoda Bendrojo Teismo kancleriui; taip pat tais atvejais, kai ieškinys ar kiti procesiniai dokumentai, skirti Teisingumo Teismui, per klaidą pateikiami Bendrojo Teismo kancleriui, tas kancleris juos nedelsdamas perduoda Teisingumo Teismo kancleriui.

Tais atvejais, kai Bendrasis Teismas nustato, kad bylos nagrinėjimas ir sprendimas priklauso ne jo, o Teisingumo Teismo jurisdikcijai, tą bylą jis perduoda Teisingumo Teismui; panašiai, kai Teisingumo Teismas nustato, kad byla priklauso ne jo, o Bendrojo Teismo jurisdikcijai, tą bylą jis perduoda Bendrajam Teismui, o tas teismas negali atsisakyti savo jurisdikcijos.

Tais atvejais, kai Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo žinion patenka bylos, kuriose siekiama to paties reikalavimo patenkinimo, keliamas tas pats išaiškinimo klausimas arba ginčijamas to paties akto galiojimas, Bendrasis Teismas, išklauses bylos šalis, gali sustabdyti jam pateiktą bylą iki tol, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą, arba, jei ieškinys pareikštas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnį, gali atsisakyti jurisdikcijos, kad Teisingumo Teismas priimtų sprendimą dėl tokių ieškinių. Tomis pačiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas taip pat gali nuspręsti sustabdyti jam pateiktą bylą; tuo atveju Bendrajam Teismui pateikta byla tęsiama.

Tuo atveju, jei valstybė narė ir Sąjungos institucija ginčija tą patį aktą, Bendrasis Teismas atsisako jurisdikcijos, kad sprendimą dėl tų ieškinių galėtų priimti Teisingumo Teismas.

55 straipsnis

Galutinius Bendrojo Teismo sprendimus, tik iš dalies išsprendžiančius esminius klausimus arba išsprendžiančius procesinius klausimus, susijusius su kompetencijos trūkumu ar nepriimtiniu grindžiamu paaiškinimu, Bendrojo Teismo kancleris praneša visoms bylos šalims, taip pat valstybėms narėms ir Sąjungos institucijoms, net jeigu jos ir neįstojo į Bendrojo Teismo nagrinėjamą bylą.

56 straipsnis

Apeliacinį skundą Teisingumo Teismui galima paduoti per du mėnesius nuo apskundžiamo sprendimo pranešimo dėl Bendrojo Teismo galutinių sprendimų ir to Teismo sprendimų, tik iš dalies išsprendžiančių esminius klausimus arba išsprendžiančių procesinius klausimus, susijusius su kompetencijos trūkumu ar nepriimtiniu grindžiamu paaiškinimu.

Tokį apeliacinį skundą gali paduoti bet kuri pagal visus savo reikalavimus arba jų dalį bylą pralaimėjusi šalis. Tačiau įstojusios į bylą šalys, išskyrus valstybes nares ir Sąjungos institucijas, apeliacinį skundą gali paduoti tik tais atvejais, kai Bendrojo Teismo sprendimas joms turi tiesioginės įtakos.

Išskyrus bylas, susijusias su Sąjungos ir jų tarnautojų ginčais, apeliacinį skundą taip pat gali paduoti valstybės narės ir Sąjungos institucijos, neįstojusios į Bendrojo Teismo nagrinėjamą bylą. Tokių valstybių narių ir Sąjungos institucijų padėtis yra tokia pat, kaip ir pirmoje instancijoje į bylą įstojusių valstybių narių ar institucijų.

57 straipsnis

Kiekvienas asmuo, kurio prašymą įstoti į bylą Bendrasis Teismas atmetė, per dvi savaites nuo pranešimo apie prašymą atmetantį sprendimą gali paduoti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui.

Bylos šalys bet kurį Bendrojo Teismo sprendimą, priimtą vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 278 ar 279 straipsniu arba 299 straipsnio ketvirtąja pastraipa arba EAEB sutarties 157 straipsniu arba 164 straipsnio trečiąja pastraipa, Teisingumo Teismui gali apskųsti per du mėnesius nuo pranešimo apie juos dienos.

Šio straipsnio pirmose dviejose pastraipose paminėtas apeliacinis skundas nagrinėjamas ir sprendžiamas 39 straipsnyje nustatyta tvarka.

58 straipsnis

Apeliacinis skundas Teisingumo Teismui paduodamas tik teisės klausimais. Jis gali būti paduodamas dėl Bendrojo Teismo kompetencijos trūkumo, dėl jo padaryto teismo proceso tvarkos pažeidimo, neigiamai paveikuso apelianto interesus, taip pat dėl Bendrojo Teismo padaryto Sąjungos teisės pažeidimo.

Apeliacinis skundas negali būti paduotas vien dėl bylinėjimosi išlaidų dydžio ar šalies, kuriai buvo priteista jas atlyginti.

59 straipsnis

Tais atvejais, kai paduodamas apeliacinis skundas dėl Bendrojo Teismo sprendimo, procesas Teisingumo Teisme susideda iš rašytinės ir žodinės dalių. Procedūros reglamente nustatytais sąlygomis Teisingumo Teismas, išklaęs generalinį advokatą ir bylos šalis, gali nuspręsti atsisakyti žodinės proceso dalies.

60 straipsnis

Nepažeidžiant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 278 bei 279 straipsnių ir EAEB sutarties 157 straipsnio, sprendimo vykdymas dėl apeliacinio skundo nesustabdomas.

Nukrypstant nuo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 280 straipsnio, Bendrojo Teismo sprendimai, skelbiantys reglamentą negaliojančiu, įsigalioja tik pasibaigus šio Statuto 56 straipsnio pirmojoje pastraipoje nurodytam laikotarpiui arba, jeigu per tą laikotarpį paduodamas apeliacinis skundas, nuo apeliacinio skundo atmetimo dienos, tačiau nepažeidžiant bylos šalies teisės, vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 278 ir 279 straipsniais ar EAEB sutarties 157 straipsniu, kreiptis į Teisingumo Teismą dėl negaliojančiu paskelbto reglamento galiojimo sustabdymo arba dėl kitos laikinosios apsaugos priemonės nustatymo.

61 straipsnis

Jei apeliacinis skundas yra pagrįstas, Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo sprendimą panaikina. Jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

Grąžinus bylą Bendrajam Teismui, Teisingumo Teismo sprendimas teisės klausimais tam teismui yra privalomas.

Kai valstybės narės ar Sąjungos institucijos, neįstojusios į Bendrojo Teismo nagrinėjamą bylą, apeliacinis skundas yra pagrįstas, Teisingumo Teismas, jei mano, kad tai būtina, gali nurodyti, kurie panaikinto Bendrojo Teismo sprendimo padariniai bylos šalims yra laikomi galutiniais.

62 straipsnis

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 256 straipsnio 2 bei 3 dalyse nustatytais atvejais, kai pirmasis generalinis advokatas mano, jog gresia didelis pavojus Sąjungos teisės vienovei ar darnai, jis gali pasiūlyti, Teisingumo Teismui peržiūrėti Bendrojo Teismo sprendimą.

Pasiūlymas turi būti pateiktas per mėnesį nuo Bendrojo Teismo sprendimo priėmimo. Per mėnesį nuo pirmojo generalinio advokato pateikto pasiūlymo gavimo Teisingumo Teismas nusprendžia, ar sprendimas turėtų būti peržiūrėtas.

62a straipsnis

Teisingumo Teismas sprendimą dėl klausimų, kurie turi būti peržiūrėti skubos tvarka, priima vadovaudamasis Bendrojo Teismo perduota bylos medžiaga.

Šio statuto 23 straipsnyje nurodyti subjektai ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 256 straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais bylos šalys Bendrajame Teisme turi teisę per tam tikslui numatytą laikotarpį Teisingumo Teismui pateikti pareiškimą ar rašytines pastabas, susijusius su klausimais, kurie turi būti peržiūrėti.

Prieš priimdamas sprendimą Teisingumo Teismas gali nuspręsti pradėti žodinį procesą.

62b straipsnis

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 256 straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais, nepažeidžiant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 278 ir 279 straipsnių, pasiūlymai dėl sprendimų peržiūrėjimo ir sprendimai pradėti peržiūrėjimo procedūrą neturi stabdančio poveikio. Jei Teisingumo Teismas nustato, kad Bendrojo Teismo sprendimas turi įtakos Sąjungos teisės vienovei ar darnumui, jis grąžina bylą Bendrajam Teismui, kuriam Teisingumo Teismo sprendimas teisės klausimais yra privalomas; Teisingumo Teismas gali nurodyti, kurie Bendrojo Teismo sprendimo padariniai ginčo šalims yra laikomi galutiniais. Tačiau jeigu, atsižvelgiant į peržiūrėjimo rezultatus, ginčo sprendimas kyla iš nustatytų faktų, kuriais buvo pagrįstas Bendrojo Teismo sprendimas, Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą.

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 256 straipsnio 3 dalyje numatytais atvejais, nesant pasiūlymų dėl peržiūrėjimo ar sprendimų pradėti peržiūrėjimo procedūrą, Bendrojo Teismo atsakymas (-ai) į jam pateiktus klausimus įsigalioja pasibaigus 62 straipsnio antroje pastraipoje tam tikslui nustatytiems terminams. Jei būtų pradėta peržiūrėjimo procedūra, peržiūrėtas (-i) atsakymas (-ai) įsigalioja po procedūros, nebent Teisingumo Teismas nusprendžia kitaip. Jei Teisingumo Teismas nustato, kad Bendrojo Teismo sprendimas turi įtakos Sąjungos teisės vienovei ar darnumui, Teisingumo Teismo atsakymas į peržiūrėtus klausimus pakeičia Bendrojo Teismo atsakymą.

IVa ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIZUOTI TEISMAI

62c straipsnis

Nuostatos dėl pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 257 straipsnį įsteigtų specializuotų teismų jurisdikcijos, sudėties, organizavimo ir procedūros pateikiamos šio Statuto priede.

Europos Parlamentas ir Taryba, sprendami pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 257 straipsnį, gali papildyti specializuotus teismus *ad interim* teisėjais, laikinai pakeisiančiais nesančius teisėjus, kurie, nors ir nėra tapę visiškai neįgalūs, ilgą laiką negali dalyvauti nagrinėjant bylas. Tokiu atveju Europos Parlamentas ir Taryba nustato sąlygas, kuriomis skiriami *ad interim* teisėjai, jų teises ir pareigas, tvarką, pagal kurią jie vykdo savo pareigas, ir aplinkybes, kuriomis nustoja jas eiti.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

63 straipsnis

Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo procedūros reglamentuose pateikiamos visos šiam Statutui taikyti ir prireikus jam papildyti būtinos nuostatos.

64 straipsnis

Taryba vieningai priimtu reglamentu nustato kalbų vartojimą Europos Sąjungos Teisingumo Teisme reglamentuojančias taisykles. Šis reglamentas priimamas Teisingumo Teismo prašymu ir pasikonsultavus su Komisija ir Europos Parlamentu arba Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavus su Teisingumo Teismu ir Europos Parlamentu.

Kol bus priimtose tos taisyklės, toliau taikomos kalbų vartojimą reglamentuojančios Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo procedūros reglamentų nuostatos. Nukrypstant nuo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 253 ir 254 straipsnių, tos nuostatos gali būti keičiamos ar panaikinamos tik Tarybai vieningai patvirtinus.

I PRIEDAS

EUROPOS SĄJUNGOS TARNAUTOJŲ TEISMAS

1 straipsnis

Europos Sąjungos tarnautojų teismo (toliau – Tarnautojų teismas) jurisdikcijai priklauso pirmąja instancija nagrinėti Sąjungos ir jos tarnautojų ginčus, nurodytus Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 270 straipsnyje, įskaitant visų organų bei tarnybų ir jų tarnautojų ginčus, kurių atžvilgiu jurisdikcija suteikiama Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

2 straipsnis

1. Tarnautojų teismą sudaro septyni teisėjai. Teisingumo Teismo prašymu Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali padidinti teisėjų skaičių.

Teisėjai skiriami šešerių metų laikotarpiui. Baigę kadenciją teisėjai gali būti paskiriami kitai kadencijai.

Į kiekvieną laisvą teisėjo vietą šešerių metų laikotarpiui skiriamas kitas teisėjas.

2. Šalia 1 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytų teisėjų skiriami *ad interim* teisėjai, kad laikinai eitų pareigas tų teisėjų, kurie, nors ir nėra tapę visiškai neįgalūs, ilgą laiką negali dalyvauti nagrinėjant bylas.

3 straipsnis

1. Teisėjus skiria Taryba, laikydamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 257 straipsnio ketvirtos pastraipos, pasikonsultavusi su šiuo straipsnyje numatytu komitetu. Skirdama teisėjus, Taryba užtikrina subalansuotą Tarnautojų teismo narių sudėtį, parinkdama juos iš valstybių narių piliečių iš kuo platesnės geografinės teritorijos ir atsižvelgdama į atstovaujamas nacionalines teisines sistemas.

2. Paraišką gali pateikti kiekvienas asmuo, kuris yra Sąjungos pilietis ir atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 257 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatytas sąlygas. Taryba, remdamasi Teisingumo Teismo rekomendacija, nustato tokių paraiškų pateikimo ir tvarkymo sąlygas bei tvarką.

3. Įkuriamas komitetas, kurį sudaro septyni asmenys, parenkami iš buvusių Teisingumo Teismo bei Bendrojo Teismo narių ir pripažintos kompetencijos teisininkų. Taryba, remdamasi Teisingumo Teismo pirmininko rekomendacija, skiria komiteto narius ir nustato jo veiklos taisykles.

4. Komitetas pareiškia nuomonę apie kandidatų tinkamumą eiti Tarnautojų teismo teisėjų pareigas. Prie savo nuomonės komitetas prideda tinkamiausią aukšto lygio patirtį turinčių kandidatų sąrašą. Tokiame sąrašė pavardžių turi būti bent dukart daugiau nei Taryba turi paskirti teisėjų.

4 straipsnis

1. Tarnautojų teismo pirmininką teisėjai renka iš savo narių trejų metų kadencijai. Jis gali būti perrenkamas kitai kadencijai.

2. Tarnautojų teismas posėdžiauja iš trijų teisėjų susidedančiose kolegijose. Tam tikrais jo procedūros reglamente nustatytais atvejais jis gali priimti sprendimus visa sudėtimi, penkių teisėjų kolegijoje arba vieno teisėjo sudėtimi.

3. Tarnautojų teismo pirmininkas pirmininkauja visos sudėties teismo ir penkių teisėjų kolegijos posėdžiams. Trijų teisėjų kolegijų pirmininkai skiriami kaip numatyta 1 dalyje. Jei Tarnautojų teismo pirmininkas paskiriamas į trijų teisėjų kolegiją, jis tai kolegijai pirmininkauja.

4. Visos sudėties teismo jurisdikciją ir kvorumą, taip pat kolegijų sudėtį ir bylų paskirstymą joms reglamentuoja procedūros reglamentas.

5 straipsnis

Tarnautojų teismui ir jo nariams taikomi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 2–6, 14 ir 15 straipsniai, 17 straipsnio pirma, antra bei penkta pastraipos ir 18 straipsnis.

Statuto 2 straipsnyje nurodyta priesaika duodama Teisingumo Teisme, o Statuto 3, 4 ir 6 straipsniuose nurodytus sprendimus priima Teisingumo Teismas, pasikonsultavęs su Tarnautojų teismu.

6 straipsnis

1. Tarnautojų teismą aptarnauja Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo administraciniai padaliniai. Teisingumo Teismo pirmininkas arba tam tikrais atvejais Bendrojo Teismo pirmininkas ir Tarnautojų teismo pirmininkas bendru sutarimu nustato sąlygas, kuriomis Teisingumo Teismui arba Bendrajam Teismui priskirti pareigūnai ir kiti tarnautojai teikia savo paslaugas Tarnautojų teismui, kad šis galėtų veikti. Tam tikri pareigūnai ar kiti tarnautojai yra atskaitingi Tarnautojų teismo kancleriui ir pavaldūs to teismo pirmininkui.

2. Tarnautojų teismas skiria savo kanclerį ir nustato jo tarnybą reglamentuojančias taisykles. Šio teismo kancleriui taikomi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 3 straipsnio ketvirta pastraipa ir 10, 11 bei 14 straipsniai.

7 straipsnis

1. Tarnautojų teismo procesą reglamentuoja Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto III antraštinė dalis, išskyrus 22 ir 23 straipsnius. Reikiamos papildomos ir išsamesnės nuostatos nustatomos šio Tarnautojų teismo procedūros reglamente.

2. Tarnautojų teismui taikomos nuostatos dėl kalbų vartojimo Bendrajame Teisme.

3. Proceso rašytinę stadiją sudaro ieškinio ir atsiliepimo į ieškinį pateikimas, nebent Tarnautojų teismas nuspręstų, kad būtina antrą kartą pasikeisti rašytiniais pareiškimais. Jei antrą kartą pasikeičiama pareiškimais, Tarnautojų teismas, gavęs šalių sutikimą, gali nuspręsti priimti sprendimą be žodinės proceso dalies.
4. Visose bylos stadijose, taip pat ieškinio pateikimo metu, Tarnautojų teismas gali apsvarstyti draugiško ginčo sprendimo galimybes ir dėti visas pastangas tokiam sprendimui palengvinti.
5. Tarnautojų teismas priima sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų. Atsižvelgiant į konkrečias procedūros reglamento nuostatas, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

8 straipsnis

1. Tais atvejais, kai ieškinys ar kiti procesiniai dokumentai, skirti Tarnautojų teismui, per klaidą pateikiami Teisingumo Teismo arba Bendrojo Teismo kancleriui, tas kancleris nedelsdamas juos perduoda Tarnautojų teismo kancleriui; taip pat tais atvejais, kai ieškinys ar kiti procesiniai dokumentai, skirti Teisingumo Teismui arba Bendrajam Teismui, per klaidą pateikiami Tarnautojų teismo kancleriui, tas kancleris nedelsdamas juos perduoda Teisingumo Teismo arba Bendrojo Teismo kancleriui.
2. Tais atvejais, kai Tarnautojų teismas nustato, kad bylos nagrinėjimas ir sprendimas priklauso ne jo, o Teisingumo Teismo arba Bendrojo Teismo jurisdikcijai, tą bylą jis perduoda Teisingumo Teismui arba Bendrajam Teismui; taip pat tais atvejais, kai Teisingumo Teismas arba Bendrasis Teismas nustato, kad byla priklauso Tarnautojų teismo jurisdikcijai, atitinkamas teismas perduoda tą bylą Tarnautojų teismui, o tas teismas negali atsisakyti jurisdikcijos.
3. Tais atvejais, kai Tarnautojų teismo ir Bendrojo Teismo žinion patenka bylos, kuriose keliamas tas pats išaiškinimo klausimas arba ginčijamas to paties akto galiojimas, Tarnautojų teismas, išklauses bylos šalis, gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol Bendrasis Teismas paskelbs sprendimą.

Tais atvejais, kai Tarnautojų teismo ir Bendrojo Teismo žinion patenka bylos, kurių dalykas tas pats, Tarnautojų teismas atsisako jurisdikcijos, kad sprendimus dėl tų bylų priimtų Bendrasis Teismas.

9 straipsnis

Apeliacinį skundą Bendrajam Teismui galima paduoti per du mėnesius nuo pranešimo apie apskundžiamą sprendimą dėl Tarnautojų teismo galutinių sprendimų ir to teismo sprendimų, tik iš dalies išsprendžiančių esminius klausimus arba išsprendžiančių procesinius klausimus, susijusius su paaiškinimu, kuris grindžiamas kompetencijos trūkumu ar nepriimtinumu.

Tokių apeliacinį skundą gali paduoti bet kuri pagal visus savo reikalavimus arba jų dalį bylą pralaimėjusi šalis. Tačiau įstojusios į bylą šalys, išskyrus valstybes nares ir Sąjungos institucijas, apeliacinį skundą gali paduoti tik tais atvejais, kai Tarnautojų teismo sprendimas joms turi tiesioginės įtakos.

10 straipsnis

1. Kiekvienas asmuo, kurio prašymą įstoti į bylą Tarnautojų teismas atmetė, per dvi savaites nuo pranešimo apie prašymą atmetantį sprendimą gali paduoti apeliacinį skundą Bendrajam Teismui.
2. Bylos šalys bet kuri Tarnautojų teismo sprendimą, priimtą vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 278 ar 279 straipsniu arba 299 straipsnio ketvirta pastraipa, arba EAEB sutarties 157 straipsniu, arba 164 straipsnio trečia pastraipa, Bendrajam Teismui gali apskųsti per du mėnesius nuo pranešimo apie jį dienos.

3. Bendrojo Teismo pirmininkas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus apeliacinius skundus gali nagrinėti sumarine bylos nagrinėjimo tvarka, kuri nustatoma Bendrojo Teismo procedūros reglamentu ir kuri tiek, kiek būtina, gali skirtis nuo kai kurių šio priedo taisyklių.

11 straipsnis

1. Apelacinis skundas Bendrajam Teismui paduodamas tik teisės klausimais. Jis gali būti paduodamas dėl Tarnautojų teismo kompetencijos trūkumo, dėl jo padaryto teismo proceso tvarkos pažeidimo, neigiamai paveikusio apelianto interesus, taip pat dėl teismo padaryto Sąjungos teisės pažeidimo.
2. Apelacinis skundas negali būti paduotas vien dėl bylinėjimosi išlaidų dydžio ar šalies, kuriai buvo priteista jas atlyginti.

12 straipsnis

1. Nepažeidžiant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 278 bei 279 straipsnių ir EAEB sutarties 157 straipsnio, sprendimo vykdymas dėl apeliacinio skundo Bendrajame Teisme nesustabdomas.
2. Tais atvejais, kai paduodamas apelacinis skundas dėl Tarnautojų teismo sprendimo, procesas Bendrajame Teisme susideda iš rašytinės ir žodinės dalių. Procedūros reglamente nustatytomis sąlygomis Bendrasis Teismas, išklaęs bylos šalis, gali priimti sprendimą be žodinės proceso dalies.

13 straipsnis

1. Jei apelacinis skundas yra pagrįstas, Bendrasis Teismas Tarnautojų teismo sprendimą panaikina ir pats sprendžia bylą. Tuo atveju, jei sprendimas negali būti priimtas toje stadijoje, jis grąžina bylą Tarnautojų teismui, kad šis priimtų sprendimą.
 2. Grąžinus bylą Tarnautojų teismui, Bendrojo Teismo sprendimas teisės klausimais tam teismui yra privalomas.
-

PROTOKOLAS (Nr. 4)
**DĖL EUROPOS CENTRINIŲ BANKŲ SISTEMOS IR EUROPOS
CENTRINIO BANKO STATUTO**

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS išdėstyti Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statutą, numatytą Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 129 straipsnio 2 dalyje,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

I SKYRIUS

EUROPOS CENTRINIŲ BANKŲ SISTEMA

1 straipsnis

Europos centrinių bankų sistema

Vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 282 straipsnio 1 dalimi, Europos centrinis bankas (ECB) kartu su nacionaliniais centriniais bankais sudaro Europos centrinių bankų sistemą (ECBS). ECB kartu su valstybių narių, kurių valiuta yra euro, nacionaliniais centriniais bankais sudaro Eurosistemą.

ECBS ir ECB atlieka savo uždavinius ir vykdo savo veiklą pagal Sutarčių ir šio Statuto nuostatas.

II SKYRIUS

ECBS TIKSLAI IR UŽDAVINIAI

2 straipsnis

Tikslai

Vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 127 straipsnio 1 dalimi ir 282 straipsnio 2 dalimi, pagrindinis ECBS tikslas yra palaikyti kainų stabilumą. Nepažeisdama kainų stabilumo tikslo, ji remia Sąjungos bendrąsias ekonominės politikos kryptis, kad padėtų siekti Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnyje nustatytų Sąjungos tikslų. ECBS veikia vadovaudamasi atviros rinkos ekonomikos esant laisvai konkurencijai principu, palankiu veiksmingam išteklių paskirstymui, ir laikymasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 119 straipsnyje išdėstytų principų.

3 straipsnis

Uždaviniai

3.1. Vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 127 straipsnio 2 dalimi, pagrindiniai uždaviniai, kurie turi būti vykdomi per ECBS, yra:

- nustatyti ir įgyvendinti Sąjungos pinigų politiką;
- atlikti užsienio valiutos operacijas, atitinkančias minėtos Sutarties 219 straipsnio nuostatas;
- laikyti ir valdyti valstybių narių oficialiąsias užsienio atsargas;
- skatinti sklandų mokėjimo sistemų veikimą.

3.2. Vadovaujantis minėtos Sutarties 127 straipsnio 3 dalimi, 3.1 straipsnio trečioji įtrauka nepažeidžia valstybių narių vyriausybės teisės laikyti ir valdyti apyvartines užsienio valiutos lėšas.

3.3. Vadovaudamasi minėtos Sutarties 127 straipsnio 5 dalimi, ECBS prisideda prie to, kad kompetentingos institucijos galėtų sklandžiai vykdyti savo politiką, susijusią su rizikos ribojimu pagrįsta kredito įstaigų priežiūra ir finansų sistemos stabilumu.

4 straipsnis

Patariamasis funkcijos

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 127 straipsnio 4 dalį:

a) su ECB konsultuojasi:

- dėl bet kurio siūlomo Sąjungos akto, priklausančio jo kompetencijai;
- nacionalinės institucijos dėl bet kurios teisinės nuostatos, priklausančios jo kompetencijai, projekto, tačiau laikantis 41 straipsnyje numatyta tvarka Tarybos nustatytų apribojimų ir sąlygų;

b) ECB gali Sąjungos institucijoms, įstaigoms ar organams arba nacionalinėms institucijoms teikti nuomones jo kompetencijai priklausančiais klausimais.

5 straipsnis

Statistinės informacijos rinkimas

5.1. Kad galėtų vykdyti ECBS uždavinius, ECB, padedamas nacionalinių centrinių bankų, renka reikiamą statistinę informaciją arba iš kompetentingų nacionalinių institucijų, arba tiesiogiai iš ūkio subjektų. Šiais tikslais jis bendradarbiauja su Sąjungos institucijomis, įstaigomis ar organais ir su valstybių narių ar trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis bei tarptautinėmis organizacijomis.

5.2. Nacionaliniai centriniai bankai, kiek tai įmanoma, vykdo 5.1 straipsnyje aprašytus uždavinius.

5.3. Prireikus ECB prisideda prie taisyklių ir praktikos, kuria vadovaujama renkant, kaupiant ir platinant statistinę informaciją jo kompetencijos srityse, suvienodinimo.

5.4. Vadovaudamasi 41 straipsnyje išdėstyta tvarka, Taryba nustato, fizinius ir juridinius asmenis, kuriems taikomi atskaitomybės reikalavimai, konfidencialumo režimą ir atitinkamas įgyvendinimo užtikrinimo nuostatas.

6 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

6.1. ECB nusprendžia, kaip atstovaujama ECBS tarptautinio bendradarbiavimo, susijusio su ECBS pavestais uždaviniais, srityje.

6.2. ECB ir, jam pritarus, nacionaliniai centriniai bankai gali dalyvauti tarptautinėse finansų institucijose.

6.3. 6.1 ir 6.2 straipsniai nepažeidžia Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 138 straipsnio.

III SKYRIUS

ECBS ORGANIZACINĖ STRUKTŪRA

7 straipsnis

Nepriklausomumas

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 130 straipsnį, naudodamiesi Sutartimis ir šio Statuto jiems suteiktais įgaliojimais ir vykdydami juose nustatytus uždavinius bei pareigas, nei ECB, nei nacionalinis centrinis bankas, nei bet kuris jų sprendimus priimančių organų narys nesiekia gauti ar nepriima jokių Sąjungos institucijų, įstaigų ar organų, valstybių narių vyriausybių ar bet kurios kitos organizacijos nurodymų. Sąjungos institucijos, įstaigos ar organai ir valstybių narių vyriausybės įsipareigoja gerbti šį principą ir nesiekti paveikti ECB ar nacionalinių centrinių bankų sprendimus priimančių organų narių, kai jie atlieka savo uždavinius.

8 straipsnis

Bendrasis principas

ECBS vadovauja ECB sprendimus priimančiosios organai.

9 straipsnis

Europos centrinis bankas

9.1. ECB, kuris, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 282 straipsnio 3 dalį, yra juridinis asmuo, kiekvienoje valstybėje narėje naudojasi plačiausiu teisnumu, suteikiamu juridiniams asmenims pagal jos teisę; būtent – jis gali įsigyti kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą ar juo disponuoti ir būti šalimi teismo procese.

9.2. ECB užtikrina, kad pagal minėtos Sutarties 127 straipsnio 2–3 ir 5 dalis ECBS numatyti uždaviniai bus įgyvendinami arba jam pačiam veikiant vadovaujantis šiuo Statutu, arba per nacionalinius centrinius bankus vadovaujantis 12.1 ir 14 straipsniais.

9.3. Pagal minėtos Sutarties 129 straipsnio 1 dalį, ECB sprendimus priimančiosios organai yra Valdančioji taryba ir Vykdomoji valdyba.

10 straipsnis

Valdančioji taryba

10.1. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 283 straipsnio 1 dalį, Valdančioji taryba susideda iš ECB vykdomosios valdybos narių bei valstybių narių, kurių valiuta yra euro, nacionalinių centrinių bankų valdytojų.

10.2. Kiekvienas Valdančiosios tarybos narys turi vieną balsą. Nuo datos, kai Valdančiosios tarybos narių skaičius viršija 21, kiekvienam Vykdomosios valdybos nariui suteikiama po vieną balsą ir 15 valdytojų įgauna balsavimo teisę. Pastarosios balsavimo teisės bus paskirtos ir keisis taip:

- nuo datos, kai valdytojų skaičius viršija 15 iki jis pasiekia 22, valdytojai suskirstomi į dvi grupes priklausomai nuo jų nacionalinio centrinio banko valstybės narės dalies dydžio pagal valstybių narių, kurių valiuta yra euro, agreguotą bendrąjį vidaus produktą rinkos kainomis ir pinigų finansinių institucijų suvestinio balanso sumą. Agreguoto bendrojo vidaus produkto rinkos kainomis ir pinigų finansinių institucijų bendro suvestinio balanso sumos dalims atitinkamai paskiriami 5/6 ir 1/6 svoriai. Pirmąją grupę sudaro penki valdytojai, o antrąją – likusieji. Pirmajai grupei priskirti valdytojai balsavimo teise naudojasi ne rečiau nei antrosios grupės valdytojai. Atsižvelgiant į prieš tai esantį sakinį pirmajai grupei skiriamos keturios balsavimo teisės, o antrajai grupei – vienuolika balsavimo teisių,
- nuo datos, kai valdytojų skaičius padidėja iki 22, valdytojai suskirstomi į tris grupes pagal įvertinimą, nustatomą pagal prieš tai minėtus kriterijus. Pirmąją grupę sudaro penki valdytojai ir jiems skiriamos keturios balsavimo teisės. Antrąją grupę sudaro viso valdytojų skaičiaus pusė, trupmenos atveju suapvalinta iki artimiausio sveikojo skaičiaus, ir šiai grupei skiriamos aštuonios balsavimo teisės. Trečiąją grupę sudaro likusieji valdytojai, kuriems skiriamos trys balsavimo teisės,

- kiekvienoje grupėje valdytojai savo balsavimo teisėmis naudojami vienodą laiką tarpą,
- skaičiuojant dalis agreguotame bendrajame vidaus produkte rinkos kainomis taikomas 29.2 straipsnis. Pinigų finansinių institucijų suvestinio balanso suma skaičiuojama pagal statistikos sistemą, taikomą Sąjungoje skaičiavimo metu,
- jei agreguotas bendrasis vidaus produktas rinkos kainomis koreguojamas pagal 29.3 straipsnį arba, jei padidėja valdytojų skaičius, grupių dydis ir (arba) sudėtis pakoreguojama pagal pirmiau minėtus principus,
- Valdančioji taryba, veikdama dviejų trečdalių visų savo narių, turinčių balsavimo teisę ir be jos, dauguma, imasi visų priemonių, būtinų pirmiau minėtiems principams įgyvendinti, ir gali nuspręsti atidėti rotacijos sistemos pradžią iki datos, kai valdytojų skaičius viršys 18.

Tik asmeniškai dalyvaujantieji turi teisę balsuoti. Šiai taisyklei taikant išlygą, 12.3 straipsnyje minime Darbo reglamente gali būti nustatyta, kad Valdančiosios tarybos nariai gali balsuoti telekonferencijos būdu. Šiame reglamente taip pat numatoma, kad Valdančiosios tarybos narys, kuris negali dalyvauti Valdančiosios tarybos posėdžiuose ilgesnį laiką, gali paskirti pakaitinį Valdančiosios tarybos narį.

Prieš tai esančių straipsnio dalių nuostatos nepažeidžia Valdančiosios tarybos visų narių, turinčių balsavimo teisę ir be jos, balsavimo teisių pagal 10.3, 40.2 ir 40.3 straipsnius.

Jeigu šiame Statute nenustatyta kitaip, Valdančioji taryba sprendimus priima balsavimo teisę turinčių narių paprasta balsų dauguma. Balsams pasiskirsčius po lygiai, lemia pirmininko balsas.

Kad Valdančioji taryba galėtų balsuoti, turi būti dviejų trečdalių jos narių, turinčių balsavimo teisę, kvorumas. Jeigu kvorumo nėra, pirmininkas gali kviešti neeilinį posėdį, kuriame sprendimai gali būti priimami nesant kvorumo.

10.3. Priimant bet kokius sprendimus pagal 28, 29, 30, 32 ir 33 straipsnius, balsai Valdančiojoje taryboje paskirstomi pagal nacionalinių centrinių bankų dalį pasirašytame ECB kapitale. Vykdomosios valdybos narių balsų indeksai lygūs nuliui. Kvalifikuotos daugumos reikalaujantis sprendimas priimamas, jeigu atiduoti balsai „už“ atstovauja mažiausiai dviem trečdaliams pasirašyto ECB kapitalo ir ne mažiau kaip pusei dalininkų. Jeigu valdytojas negali dalyvauti, jis gali paskirti pakaitinį asmenį balsuoti jam skirtu indeksuotu balsu.

10.4. Posėdžiai yra konfidencialūs. Valdančioji taryba gali nuspręsti viešai paskelbti savo svarstymų rezultatus.

10.5. Valdančioji taryba posėdžiauja mažiausiai dešimt kartų per metus.

11 straipsnis

Vykdomoji valdyba

11.1. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 283 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą Vykdomoji valdyba susideda iš pirmininko, pirmininko pavaduotojo ir keturių kitų narių.

Nariai atlieka savo pareigas dirbdami visu etatu. Nė vienas narys negali turėti jokio kito mokamo ar nemokamo darbo, išskyrus ypatingus atvejus, kai Valdančioji taryba padaro išimtį tuo klausimu.

11.2. Pagal minėtos Sutarties 283 straipsnio 2 dalies antrąją pastraipą pirmininkas, pirmininko pavaduotojas ir kiti Vykdomosios valdybos nariai skiriami iš pripažintą autoritetą ir profesinę patirtį pinigų ar bankininkystės srityse turinčių asmenų kvalifikuota balsų dauguma Europos Vadovų Tarybos pagal Tarybos rekomendaciją, šiai pasikonsultavus su Europos Parlamentu ir Valdančiąja taryba.

Jų kadencija yra 8 metai, ir ji nėra atnaujinama.

Vykdomosios valdybos nariais gali būti tik valstybių narių piliečiai.

11.3. Vykdomosios valdybos narių įdarbinimo sąlygos, ypač jų atlyginimai, pensijos ir kitos socialinio draudimo išmokos yra sutarčių su ECB dalykas, ir yra nustatomi Valdančiosios tarybos, kuri remiasi komiteto, sudaryto iš trijų Valdančiosios tarybos ir trijų Tarybos paskirtų narių, pasiūlymu. Vykdomosios valdybos nariai neturi teisės balsuoti dėl šiame straipsnyje nurodytų klausimų.

11.4. Jeigu Vykdomosios valdybos narys nebeatitinka šioms pareigoms keliamų reikalavimų arba yra kaltas padaręs sunkų nusižengimą, Teisingumo Teismas Valdančiosios tarybos arba Vykdomosios valdybos prašymu gali jį atstatydinti.

11.5. Kiekvienas asmeniškai dalyvaujantis Vykdomosios valdybos narys turi teisę balsuoti ir šiam tikslui turi vieną balsą. Jeigu nenustatyta kitaip, Vykdomoji valdyba sprendimus priima paprasta atiduotų balsų dauguma. Balsams pasiskirsčius po lygiai, lemia pirmininko balsas. Balsavimo tvarka nustatoma 12.3 straipsnyje nurodytame Darbo reglamente.

11.6. Vykdomoji valdyba yra atsakinga už ECB einamąją veiklą.

11.7. Kiekviena laisva vieta Vykdomojoje valdyboje užimama paskiriant naują narį pagal 11.2 straipsnį.

12 straipsnis

Sprendimus priimančių organų pareigos

12.1. Valdančioji taryba nustato gaires ir priima sprendimus, kurie būtini užtikrinant uždavinių, patikėtų ECBS pagal Sutartis ir šį Statutą, atlikimą. Valdančioji taryba nustato Sąjungos pinigų politiką, o prireikus priima sprendimus, susijusius su tarpiniais pinigų politikos tikslais, pagrindinėmis palūkanų normomis ir atsargų pasiūla ECBS, bei nustato jiems įgyvendinti būtinas gaires.

Vykdomoji valdyba įgyvendina pinigų politiką pagal Valdančiosios tarybos nustatytas gaires ir priimtus sprendimus. Tai atlikdama Vykdomoji valdyba duoda reikiamus nurodymus nacionaliniams centriniais bankams. Be to, Vykdomoji valdyba gali turėti kai kurių jai perduotų įgaliojimų, jeigu taip nusprendžia Valdančioji taryba.

Tokiu mastu, kuris laikomas galimu ir tinkamu, ir nepažeisdamas šio straipsnio nuostatų, ECB kreipiasi į nacionalinius centrinius bankus atlikti operacijas, kurios sudaro ECBS uždavinių dalį.

12.2. Vykdomoji valdyba yra atsakinga už Valdančiosios tarybos posėdžių rengimą.

12.3. Valdančioji taryba priima Darbo reglamentą, kuriame nustato ECB ir jo sprendimus priimančių organų vidaus struktūrą.

12.4. Valdančioji taryba atlieka 4 straipsnyje nurodytas patariamąsias funkcijas.

12.5. Valdančioji taryba priima 6 straipsnyje nurodytus sprendimus.

13 straipsnis

Pirmininkas

13.1. Pirmininkas arba, jeigu jis nedalyvauja, pirmininko pavaduotojas vadovauja ECB valdančiajai tarybai ir ECB vykdomajai valdybai.

13.2. Nepažeisdamas 38 straipsnio, pirmininkas arba jo atstovas atstovauja ECB už jo ribų.

14 straipsnis

Nacionaliniai centriniai bankai

14.1. Kiekviena valstybė narė, vadovaudamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 131 straipsniu, užtikrina, kad jos nacionalinės teisės aktai įskaitant jos nacionalinio centrinio banko statutą, būtų suderinti su Sutartimis ir šiuo Statutu.

14.2. Nacionalinių centrinių bankų statutuose, be kita ko, turi būti numatyta, kad nacionalinio centrinio banko valdytojo kadencija bus ne trumpesnė kaip 5 metai.

Valdytoją galima atleisti iš pareigų tik tuomet, jeigu jis nebeatitinka šioms pareigoms keliamų reikalavimų arba yra kaltas padaręs sunkų nusižengimą. Suinteresuotas valdytojas arba Valdančioji taryba dėl tokio sprendimo gali kreiptis į Teisingumo Teismą motyvuodami Sutarčių ar kokios nors kitos teisės normos, susijusios su jos taikymu, pažeidimu. Šie ieškiniai pateikiami per du mėnesius, atitinkamai nuo sprendimo paskelbimo arba nuo pranešimo apie jį ieškovui dienos, arba, jei to nebuvo padaryta, nuo tos dienos, kai ieškovas apie jį sužinojo.

14.3. Nacionaliniai centriniai bankai yra sudėtinė ECBS dalis ir veikia pagal ECB gaires bei nurodymus. Valdančioji taryba imasi reikiamų veiksmų, kad užtikrintų, jog būtų laikomasi ECB gairių ir nurodymų, bei reikalauja, kad jai būtų pateikiama visa reikalinga informacija.

14.4. Nacionaliniai centriniai bankai gali atlikti ir kitas, šiame Statute nenumatytas, funkcijas, nebent Valdančioji taryba dviejų trečdalių atiduotų balsų dauguma nustato, kad jos trukdo ECBS tikslams ir uždaviniams. Tokios funkcijos atliekamos nacionaliniams centriniams bankams prisiimant atsakomybę bei įsipareigojimus, ir jos nelaikomos ECBS funkcijų dalimi.

15 straipsnis

Įsipareigojimai dėl atskaitomybės

15.1. ECB rengia ir skelbia pranešimus apie ECBS veiklą mažiausiai kartą per ketvirtį.

15.2. ECBS konsoliduota finansinė ataskaita skelbiama kiekvieną savaitę.

15.3. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 284 straipsnio 3 dalį ECB parengia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai, taip pat Europos Vadovų Tarybai metų pranešimą apie ECBS veiklą ir apie pinigų politiką praėjusiais bei einamaisiais metais.

15.4. Šiame straipsnyje nurodyti pranešimai ir ataskaitos suinteresuotoms šalims teikiami nemokamai.

16 straipsnis

Banknotai

Vadovaudamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 128 straipsnio 1 dalimi, Valdančioji taryba turi išimtinę teisę duoti leidimą Sąjungoje išleisti euro banknotus. Tokius banknotus gali išleisti ECB ir nacionaliniai centriniai bankai. ECB ir nacionalinių centrinių bankų išleisti banknotai yra vieninteliai tokie banknotai, kurie Sąjungoje turi teisėtos mokėjimo priemonės statusą.

ECB, kiek tai yra įmanoma, atsižvelgia į esamą banknotų išleidimo ir kūrimo praktiką.

IV SKYRIUS

ECBS PINIGŲ POLITIKOS FUNKCIJOS IR OPERACIJOS

17 straipsnis

Sąskaitos ECB ir nacionaliniuose centriniuose bankuose

Savo operacijoms vykdyti ECB ir nacionaliniai centriniai bankai gali atidaryti sąskaitas kredito įstaigoms, viešiesiems subjektams ir kitiems rinkos dalyviams ir priimti turtą įskaitant nematerialius vertybinius popierius, kaip įkeitimo objektą.

18 straipsnis

Atviros rinkos ir kredito operacijos

18.1. Kad pasiektų ECBS tikslus ir įvykdytų jos uždavinius, ECB ir nacionaliniai centriniai bankai gali:

- veikti finansų rinkose pirkdami ir pardudami (sudarydami neatidėliotinus ir išankstinius sandorius), įskaitant pirkimą ir pardavimą pagal atpirkimo sutartis, ir skolindami arba skolindamiesi skolos įsipareigojimus ir likvidžias rinkos priemones eurais arba kitomis valiutomis, taip pat tauriuosius metalus;
- atlikti kredito operacijas su kredito įstaigomis ir kitais rinkos dalyviais skolinant lėšas užtikrinus pakankamu įkeitimu.

18.2. ECB nustato bendrus jo paties ar nacionalinių centrinių bankų atliekamų atviros rinkos ir kredito operacijų principus, įskaitant sąlygų, kuriomis jie pasirenge atlikti tokius sandorius, paskelbimą.

19 straipsnis

Privalomosios atsargos

19.1. Pagal 2 straipsnį, ECB, siekdamas pinigų politikos tikslų, gali reikalauti, kad valstybėse narėse įsteigtos kredito įstaigos privalomąsias atsargas laikytų ECB ir nacionalinių centrinių bankų sąskaitose. Privalomųjų atsargų skaičiavimo ir nustatymo taisyklės gali patvirtinti Valdančioji taryba. Jeigu reikalavimai nevykdomi, ECB turi teisę imti baudos palūkanas ir taikyti kitas panašaus poveikio sankcijas.

19.2. Taikydama šį straipsnį ir vadovaudamasi 41 straipsnyje išdėstyta tvarka, Taryba apibrėžia privalomųjų atsargų bazę bei maksimalius leistinus tų atsargų ir jų bazės santykius, taip pat atitinkamas sankcijas reikalavimų nevykdymo atveju.

20 straipsnis

Kitos pinigų politikos priemonės

Valdančioji taryba dviejų trečdalių atiduotų balsų dauguma gali nuspręsti naudoti tokias kitas operacines pinigų politikos priemones, kurias ji, laikydamasi 2 straipsnio, laiko tinkamomis.

41 straipsnyje išdėstyta tvarka Taryba apibrėžia tokių metodų taikymo sritį, jeigu jais nustatomos prievolės trečiosioms šalims.

21 straipsnis

Operacijos su viešaisiais subjektais

21.1. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 123 straipsnį lėšų pereinėjimas sąskaitose ar bet kurios kitos formos kredito galimybės Sąjungos institucijoms, įstaigoms ar organams, valstybių narių centrinėms vyriausybėms, regioninėms, vietos ar kitoms valdžios institucijoms, kitoms viešosios teisės reglamentuojamoms įstaigoms arba valstybinėms įmonėms ECB ar nacionaliniuose centriniuose bankuose yra draudžiami, taip pat draudžiama ECB ar nacionaliniams centriniams bankams tiesiogiai iš jų pirkti skolos priemones.

21.2. ECB ir nacionaliniai centriniai bankai gali veikti kaip 21.1 straipsnyje išvardytų subjektų fiskaliniai agentai.

21.3. Šio straipsnio nuostatos netaikomos valstybei nuosavybės teise priklausančioms kredito įstaigoms, kurioms nacionaliniai centriniai bankai ir ECB centrinių bankų atsargų pasiūlos atžvilgiu taiko tokį patį statusą, kaip privačioms kredito įstaigoms.

22 straipsnis

Kliringo ir mokėjimo sistemos

ECB ir nacionaliniai centriniai bankai gali sudaryti sąlygas, o ECB gali priimti reglamentus, kad būtų užtikrintas kliringo ir mokėjimo sistemų veiksmingumas ir patikimumas Sąjungoje ir su kitomis šalimis.

23 straipsnis

Išorės operacijos

ECB ir nacionaliniai centriniai bankai gali:

- užmegzti ryšius su centriniais bankais ir finansų įstaigomis kitose šalyse ir prireikus su tarptautinėmis organizacijomis;
- sudarydami neatidėliotinus ir išankstinius sandorius, įsigyti ir parduoti visų rūšių turtą užsienio valiuta, ir tauriuosius metalus; sąvoka „turtas užsienio valiuta“ apima vertybinius popierius ir visą kitą turtą bet kurios šalies valiuta ar apskaitos vienetais ir laikomą bet kokia forma;

- laikyti ir valdyti šiame straipsnyje nurodytą turtą;
- atlikti visų tipų banko sandorius su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis įskaitant skolinimosi ir skolinimo operacijas.

24 straipsnis

Kitos operacijos

ECB ir nacionaliniai centriniai bankai, be operacijų, susijusių su jų uždaviniais, gali atlikti operacijas, skirtas jų administraciniams tikslams ar jų personalui.

V SKYRIUS

RIZIKOS RIBOJIMU PAGRĮSTA PRIEŽIŪRA

25 straipsnis

Rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra

25.1. ECB gali patarti Tarybai, Komisijai ir valstybių narių kompetentingoms institucijoms, o šios gali konsultuotis su ECB dėl Sąjungos teisės aktų, susijusių su kredito įstaigų rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra ir finansų sistemos stabilumu, taikymo srities ir įgyvendinimo.

25.2. ECB, remdamasis kiekvienu pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 127 straipsnio 6 dalį Tarybos priimtu reglamentu, gali atlikti specialius uždavinius, susijusius su rizikos ribojimu pagrįsta kredito ir kitų finansų įstaigų, išskyrus draudimo įmones, priežiūros politika.

VI SKYRIUS

ECBS FINANSINĖS NUOSTATOS

26 straipsnis

Finansinės ataskaitos

26.1. ECB ir nacionalinių centrinių bankų finansiniai metai prasideda sausio pirmą dieną ir baigiasi gruodžio paskutinę dieną.

26.2. ECB metų ataskaitas rengia Vykdomoji valdyba pagal Valdančiosios tarybos nustatytus principus. Ataskaitas tvirtina Valdančioji taryba, ir tada jos paskelbiamos.

26.3. Analizės ir veiklos tikslais Vykdomoji valdyba sudaro ECBS konsoliduotą balansą, apimančią ECBS priskiriamą nacionalinių centrinių bankų turtą ir įsipareigojimus.

26.4. Šiam straipsniui taikyti Valdančioji taryba nustato reikiamas nacionalinių centrinių bankų vykdomų operacijų apskaitos ir atskaitomybės standartizavimo taisykles.

27 straipsnis

Auditas

27.1. ECB ir nacionalinių centrinių bankų sąskaitų auditą atlieka nepriklausomi išorės auditoriai, kuriuos rekomenduoja Valdančioji taryba ir tvirtina Taryba. Auditoriai turi visus įgaliojimus tikrinti visas ECB ir nacionalinių centrinių bankų buhalterines knygas bei sąskaitas ir gauti visą informaciją apie jų sandorius.

27.2. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 287 straipsnio nuostatos taikomos tik ECB vadybės veiklos efektyvumui tirti.

28 straipsnis

ECB kapitalas

28.1. ECB kapitalas yra 5 000 milijonų eurų. Kapitalą galima didinti tokiomis sumomis, kokiomis nusprendžia Valdančioji taryba veikdama kvalifikuota balsų dauguma, numatyta 10.3 straipsnyje, neperžengdama tokių ribų ir tokiomis sąlygomis, kokias nustato Taryba 41 straipsnyje nurodyta tvarka.

28.2. Nacionaliniai centriniai bankai yra vieninteliai subjektai, turintys teisę pasirašyti ir turėti ECB kapitalą. Kapitalas pasirašomas pagal raktą, nustatytą vadovaujantis 29 straipsniu.

28.3. Valdančioji taryba, veikdama kvalifikuota balsų dauguma, kaip nurodyta 10.3 straipsnyje, apibrėžia kapitalo apmokėjimo apimtį ir formą.

28.4. Laikantis 28.5 straipsnio, nacionalinių centrinių bankų dalys pasirašytame ECB kapitale negali būti perduodamos, įkeičiamos ar areštuojamos.

28.5. Jeigu 29 straipsnyje nurodytas raktas yra koreguojamas, nacionaliniai centriniai bankai perveda tarpusavyje tokio dydžio kapitalo dalis, kokios reikalingos užtikrinti, kad kapitalo dalių paskirstymas atitiktų pakoreguotą raktą. Valdančioji taryba nustato tokių pervedimų sąlygas.

29 straipsnis

Kapitalo pasirašymo raktas

29.1. Europos centrinio banko kapitalo pasirašymo raktas, pirmą kartą nustatytas 1998 metais, kai buvo įsteigta Europos centrinių bankų sistema, nustatomas kiekvienam nacionaliniam centriniam bankui priskiriant svorį šiame rakte, lygų sumai:

- 50 % atitinkamos valstybės narės gyventojų skaičiaus dalies Sąjungoje priešpaskutiniais metais iki ECBS įsteigimo;
- 50 % atitinkamos valstybės narės bendrojo vidaus produkto dalies Sąjungoje rinkos kainomis per paskutinius penkerius metus iki priešpaskutinių metų prieš ECBS įsteigimą.

Procentai suapvalinami iki artimiausio 0,0001 % punkto kartotinio.

29.2. Šiam straipsniui taikyti reikalingus statistinius duomenis pateikia Komisija vadovaudamasi taisyklėmis, kurias Taryba priima 41 straipsnyje nurodyta tvarka.

29.3. Nacionaliniams centriniams bankams skiriami indeksai koreguojami kas penkeri metai po ECBS įsteigimo analogiškai vadovaujantis nuostatomis, išdėstytoms 29.1 straipsnyje. Pakoreguotas raktas pradedamas taikyti nuo pirmos kitų metų dienos.

29.4. Valdančioji taryba imasi visų kitų šiam straipsniui taikyti reikalingų priemonių.

30 straipsnis

Užsienio atsargų pervedimas į ECB

30.1. Nepažeisdami 28 straipsnio, nacionaliniai centriniai bankai suteikia ECB užsienio atsargas, išskyrus valstybių narių valiutomis, eurais, rezervinėmis pozicijomis TVF ir SST iki sumos, lygios 50 000 milijonų eurų. Valdančioji taryba sprendžia, kokią dalį ECB reikalauja pervesti jį įsteigus ir kokias sumas bus reikalaujama pervesti vėliau. ECB turi visišką teisę laikyti ir valdyti jam pervestas užsienio atsargas bei naudoti jas šiame Statute nurodytais tikslais.

30.2. Kiekvieno nacionalinio centrinio banko įnašai nustatomi proporcingai jo daliai pasirašytame ECB kapitale.

30.3. ECB kiekvieną nacionalinę centrinę banką kredituoja jo įnašo dydžio reikalavimu. Valdančioji taryba nustato tokių reikalavimų nominaliąją išraišką ir atlyginimo už juos tvarką.

30.4. Taikydamas 30.2 straipsnį ir neperžengdamas tokių ribų bei vadovaudamasis tokiomis sąlygomis, kokias nustato Taryba 41 straipsnyje išdėstyta tvarka, ECB gali toliau papildomai reikalauti užsienio atsargų, viršijančių 30.1 straipsnyje nustatytą ribą.

- 30.5. ECB gali laikyti ir valdyti rezervines pozicijas TVF ir SST bei numatyti tokių lėšų sutelkimą.
- 30.6. Valdančioji taryba imasi visų kitų šiam straipsniui taikyti reikalingų priemonių.

31 straipsnis

Nacionalinių centrinių bankų turimos užsienio atsargos

31.1. Nacionaliniams centriniams bankams leidžiama atlikti sandorius vykdant savo įsipareigojimus tarptautinėms organizacijoms pagal 23 straipsnį.

31.2. Jei visos kitos operacijos užsienio atsargomis, likusiomis nacionaliniams centriniams bankams po 30 straipsnyje nurodytų pervedimų, ir valstybių narių sandoriai apyvartinėmis užsienio valiutos lėšomis, viršija tam tikrą ribą, kuri nustatoma pagal 31.3 straipsnį, joms turi pritarti ECB, kad būtų užtikrintas jų suderinamumas su Sąjungos valiutos kurso ir pinigų politika.

31.3. Valdančioji taryba nustato gaires šioms operacijoms vykdyti.

32 straipsnis

Nacionalinių centrinių bankų pinigų politikos pajamų paskirstymas

32.1. Pajamos, susikaupusios nacionaliniams centriniams bankams atliekant ECBS pinigų politikos funkcijas (toliau – pinigų politikos pajamos), paskirstomos kiekvienų finansinių metų gale pagal šio straipsnio nuostatas.

32.2. Kiekvieno nacionalinio centrinio banko pinigų politikos pajamų suma yra lygi jo metų pajamoms, kurios gaunamos iš jo turto, laikomo apyvartoje esantiems banknotams ir kredito įstaigų indėlių įsipareigojimams padengti. Šį turtą nustato nacionaliniai centriniai bankai pagal gaires, kurias numato Valdančioji taryba.

32.3. Jeigu įvedus eurą nacionalinių centrinių bankų balansų struktūros, Valdančiosios tarybos nuomone, neleidžia taikyti 32.2 straipsnio, Valdančioji taryba kvalifikuota balsų dauguma gali nuspręsti, kad taikant išimtį 32.2 straipsniui, pinigų politikos pajamos būtų skaičiuojamos pagal kitą metodą ne ilgesnį nei penkerių metų laikotarpį.

32.4. Kiekvieno nacionalinio centrinio banko pinigų politikos pajamų suma mažinama dydžiu, lygiu visoms palūkanoms, kurias tas centrinis bankas sumokėjo pagal indėlių įsipareigojimus kredito įstaigoms pagal 19 straipsnį.

Valdančioji taryba gali nuspręsti, kad nacionaliniams centriniams bankams būtų atlyginamos išlaidos, susijusios su banknotų išleidimu arba, išimtinėmis aplinkybėmis, ypatingas nuostolis, atsirandantis dėl pinigų politikos operacijų, kurių jie imasi ECBS vardu. Atlyginama tokia forma, kuri, Valdančiosios tarybos nuomone, yra tinkama; šios sumos gali būti kompensuojamos iš nacionalinių centrinių bankų pinigų politikos pajamų.

32.5. Nacionalinių centrinių bankų pinigų politikos pajamų suma paskirstoma nacionaliniams centriniams bankams proporcingai jų apmokėjimui ECB kapitalo daliai pagal bet kurį sprendimą, kurį priima Valdančioji taryba vadovaudamasi 33.2 straipsniu.

32.6. Likusių, atsirandančių iš pinigų politikos pajamų paskirstymo, kliringą ir mokėjimą vykdo ECB pagal Valdančiosios tarybos nustatytas gaires.

32.7. Valdančioji taryba imasi visų kitų šiam straipsniui taikyti reikalingų priemonių.

33 straipsnis

ECB grynojo pelno ir nuostolio paskirstymas

33.1. ECB grynasis pelnas pervedamas tokia tvarka:

- a) suma, kurią turi nustatyti Valdančioji taryba ir kuri negali viršyti 20 % grynojo pelno, pervedama į bendrą atsargų fondą, kuriam taikoma riba, lygi 100 % kapitalo;
- b) likęs grynasis pelnas paskirstomas ECB dalininkams proporcingai jų apmokėjimui dalimis.

33.2. Jeigu ECB patiria nuostolį, trūkumą galima kompensuoti iš ECB bendrojo atsargų fondo ir, prireikus, Valdančiosios tarybos sprendimu iš atitinkamų finansinių metų pinigų politikos pajamų proporcingai ir neviršijant sumų, kokios paskirstytos nacionaliniams centriniams bankams pagal 32.5 straipsnį.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

34 straipsnis

Teisės aktai

34.1. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 132 straipsnį ECB:

- priima reglamentus, reikalingus 3.1 straipsnio pirmoje įtraukoje, 19.1, 22 arba 25.2 straipsniuose nurodytiems uždaviniams vykdyti ir tais atvejais, kurie numatomi 41 straipsnyje nurodytuose Tarybos aktuose;
- priima sprendimus, reikalingus pagal Sutartį ir ECBS ir ECB statutą ECBS patikėtiems uždaviniams vykdyti;
- teikia rekomendacijas ir nuomones.

34.2. ECB gali nutarti paskelbti savo sprendimus, rekomendacijas ir nuomones.

34.3. Laikydamasis 41 straipsnyje numatyta tvarka Tarybos nustatytų apribojimų ir sąlygų, ECB turi teisę įmonėms, nesilaikančioms jo reglamentuose ir sprendimuose nustatytų įpareigojimų, skirti vienkartinės arba periodiškai mokamas baudas.

35 straipsnis

Teisminė priežiūra ir susiję klausimai

35.1. Sutartyse numatytais atvejais ir sąlygomis Europos Sąjungos Teisingumo Teismas gali peržiūrėti ar aiškinti ECB veiksmus ar neveikimą. Sutartyse numatytais atvejais ir sąlygomis ECB gali pateikti ieškinį.

35.2. Ginčų tarp ECB ir jo kreditorių, skolininkų ar visų kitų asmenų nagrinėjimas priklauso kompetentingų nacionalinių teismų jurisdikcijai, išskyrus atvejus, kurie priskiriami Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai.

35.3. ECB taikomas atsakomybės režimas, numatytas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 340 straipsnyje. Nacionaliniai centriniai bankai yra atsakingi pagal atitinkamus nacionalinius įstatymus.

35.4. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti sprendimus pagal bet kurią arbitražinę išlygą, numatytą ECB ar jo vardu sudarytoje sutartyje, nepaisant to, ar ta sutartis reguliuojama viešosios ar privatinės teisės.

35.5. ECB sprendimą kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą dėl bylos iškėlimo priima Valdančioji taryba.

35.6. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso spręsti ginčus dėl nacionalinio centrinio banko įpareigojimų pagal Sutartį ir šį Statutą vykdymo. Jeigu ECB mano, kad kuris nors nacionalinis centrinis bankas neįvykdė kokios nors pareigos pagal Sutartį ir šį Statutą, jis šiuo reikalu pareiškia pagrįstą savo nuomonę, pirma suteikęs atitinkamam nacionaliniam centriniam bankui galimybę išdėstyti savo samprotavimus. Jeigu atitinkamas nacionalinis centrinis bankas per ECB nustatytą laiką neatsižvelgia į tą nuomonę, ECB gali perduoti šį reikalą svarstyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

36 straipsnis

Personalas

36.1. Vykdamosios valdybos siūlymu Valdančioji taryba nustato ECB personalo įdarbinimo sąlygas.

36.2. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso spręsti ECB ir jo tarnautojų ginčus neviršijant įdarbinimo sąlygose nustatytų ribų ir laikantis jose numatytų sąlygų.

37 straipsnis (ex 38 straipsnis)**Profesinė paslaptis**

37.1. ECB ir nacionalinių centrinių bankų sprendimus priimančių organų nariai ir personalas, netgi nustoję eiti savo pareigas, privalo neatskleisti informacijos, kuriai taikomi profesinės paslapties reikalavimai.

37.2. Asmenims, turintiems galimybę naudotis duomenimis, kuriems taikomi Sąjungos teisės aktuose numatyti reikalavimai saugoti profesinę paslaptį, taikomi tie teisės aktai.

38 straipsnis (ex 39 straipsnis)**Pasirašantieji asmenys**

Teisiniai ECB įsipareigojimai trečiųjų šalių atžvilgiu priimami jo pirmininko arba dviejų Vykdomosios valdybos narių, arba dviejų ECB personalo narių, kuriuos pirmininkas tinkamai įpareigojo pasirašyti ECB vardu, parašais.

39 straipsnis (ex 40 straipsnis)**Privilegijos ir imunitetai**

Valstybių narių teritorijoje ECB naudojasi tokiomis privilegijomis ir imunitetais, kurie yra būtini jo uždaviniams atlikti, laikantis Protokole dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų nustatytų sąlygų.

VIII SKYRIUS**STATUTO PAKEITIMAS IR PAPILDOMI TEISĖS AKTAI****40 straipsnis (ex 41 straipsnis)****Supaprastinta pakeitimo tvarka**

40.1. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 129 straipsnio 3 dalį, Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi ECB rekomendacija ir pasikonsultavę su Komisija, sprendami pagal įprastą teisėkūros procedūrą arba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavę su ECB, gali pakeisti šio Statuto 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4 ir 32.6 straipsnius, 33.1 straipsnio a punktą ir 36 straipsnį.

40.2. Europos Vadovų Taryba, Europos centriniam bankui rekomendavus ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu ir Komisija arba Komisijai rekomendavus ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu ir Europos centriniu banku, vieningai priimtu sprendimu gali pakeisti 10.2 straipsnį. Šie pakeitimai įsigalioja tik po to, kai pagal savo atitinkamus konstitucinius reikalavimus juos patvirtina valstybės narės.

40.3. Pagal šį straipsnį teikiamą ECB rekomendaciją turi vieningai patvirtinti Valdančioji taryba.

41 straipsnis (ex 42 straipsnis)

Papildomi teisės aktai

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 129 straipsnio 4 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu bei ECB arba remdamasi ECB rekomendacija ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu bei Komisija, priima šio Statuto 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 ir 34.3 straipsniuose nurodytas nuostatas.

IX SKYRIUS

ECBS TAIKOMOS PEREINAMOSIOS IR KITOS NUOSTATOS

42 straipsnis (ex 43 straipsnis)

Bendrosios nuostatos

42.1. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 139 straipsnio 1 dalyje nurodyta išimtis lemia, kad suinteresuotoms valstybėms narėms nesuteikiamos jokios teisės ir nenumatomi jokie įpareigojimai, išdėstyti šio Statuto 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34 ir 49 straipsniuose.

42.2. Valstybių narių, kurioms taikomas minėtos Sutarties 139 straipsnio 1 dalyje nurodyta išimtis, centriniai bankai išlaiko savo įgaliojimus pinigų politikos srityje pagal nacionalinę teisę.

42.3. Pagal minėtos Sutarties 139 straipsnį, „valstybės narės“ suprantamos kaip „valstybės narės, kurių valiuta yra euro“ šio Statuto 3, 11.2 ir 19 straipsniuose.

42.4. „Nacionaliniai centriniai bankai“ suprantami kaip „valstybių narių, kurių valiuta yra euro, centriniai bankai“ šio Statuto 9.2, 10.2, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 ir 49 straipsniuose.

42.5. „Dalininkai“ suprantami kaip „valstybių narių, kurių valiuta yra euro, centriniai bankai“ 10.3 ir 33.1 straipsniuose.

42.6. „Pasirašytas ECB kapitalas“ suprantamas kaip „ECB kapitalas, kurį pasirašo valstybių narių, kurių valiuta yra euro, centriniai bankai“ 10.3 ir 30.2 straipsniuose.

43 straipsnis (ex 44 straipsnis)**ECB pereinamojo laikotarpio uždaviniai**

ECB perima buvusias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 141 straipsnio 2 dalyje nurodytas Europos pinigų instituto funkcijas, kurias dėl išimčių, taikomų vienai ar kelioms valstybėms narėms, vis dar reikia atlikti įvedus eurą.

ECB teikia patarimus rengiantis minėtos Sutarties 140 straipsnyje nurodytų išimčių panaikinimui.

44 straipsnis (ex 45 straipsnis)**ECB bendroji taryba**

44.1. Nepažeidžiant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 129 straipsnio 1 dalies, Bendroji taryba įsteigiama kaip trečias ECB sprendimus priimančias organas.

44.2. Bendroji taryba susideda iš ECB pirmininko ir pirmininko pavaduotojo bei nacionalinių centrinių bankų valdytojų. Kiti Vykdomosios valdybos nariai gali dalyvauti Bendrosios tarybos posėdžiuose be balsavimo teisės.

44.3. Visos Bendrosios tarybos pareigos išvardytos šio Statuto 46 straipsnyje.

45 straipsnis (ex 46 straipsnis)**Bendrosios tarybos darbo reglamentas**

45.1. ECB bendrajai tarybai pirmininkauja ECB pirmininkas arba, jeigu jis nedalyvauja, pirmininko pavaduotojas.

45.2. Tarybos pirmininkas ir Komisijos narys gali dalyvauti Bendrosios tarybos posėdžiuose be teisės balsuoti.

45.3. Bendrosios tarybos posėdžius rengia jos pirmininkas.

45.4. Nukrypdama nuo 12.3 straipsnio, Bendroji taryba priima savo Darbo reglamentą.

45.5. Sekretoriato paslaugas Bendrajai tarybai teikia ECB.

46 straipsnis (ex 47 straipsnis)**Bendrosios tarybos pareigos**

46.1. Bendroji taryba:

— atlieka 43 straipsnyje nurodytus uždavinius;

— prisideda prie 4 ir 25.1 straipsniuose nurodytų patariamųjų funkcijų atlikimo.

46.2. Bendroji taryba prisideda:

- renkant 5 straipsnyje nurodytą statistinę informaciją;
- rengiant 15 straipsnyje nurodytas ECB ataskaitas;
- nustatant 26.4 straipsnyje nurodytas taisykles, reikalingas 26 straipsniui taikyti;
- imantis visų kitų priemonių, kurios nurodytos 29.4 straipsnyje, reikalingų 29 straipsniui taikyti;
- nustatant 36 straipsnyje nurodytas ECB personalo įdarbinimo sąlygas.

46.3. Bendroji taryba prisideda atliekant būtiną pasirengimą neatšaukiamai nustatyti valstybių narių, kurioms taikoma išimtis, valiutos kursų euro atžvilgiu, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 140 straipsnio 3 dalyje.

46.4. ECB pirmininkas praneša Bendrajai tarybai apie Valdančiosios tarybos sprendimus.

47 straipsnis (ex 48 straipsnis)

ECB kapitalui taikomos pereinamosios nuostatos

Vadovaujantis 29.1 straipsniu, kiekvienam nacionaliniam centriniam bankui skiriamas indeksas ECB kapitalo pasirašymo rakte. Nukrypstant nuo 28.3 straipsnio nuostatų, valstybių narių, kurioms taikoma išimtis, centriniai bankai neapmoka jų pasirašyto kapitalo, nebent Bendroji taryba, veikdama dauguma, kuri atstovauja mažiausiai dviem trečdaliams pasirašyto ECB kapitalo ir mažiausiai pusei dalininkų, nusprendžia, kad reikia sumokėti minimalų procentą, kaip įnašą, skirtą ECB veiklos išlaidoms padengti.

48 straipsnis (ex 49 straipsnis)

Atidėtas ECB kapitalo, atsargų ir atidėjimų mokėjimas

48.1. Valstybės narės, kurios išimtis panaikinama, centrinis bankas apmoka savo pasirašytą ECB kapitalo dalį taip pat, kaip ir kitų valstybių narių, kurių valiuta yra euro, centriniai bankai, o reikiamą užsienio atsargų sumą perveda ECB pagal 30.1 straipsnį. Pervedama suma nustatoma padauginus pagal dabartinę valiutos kursą eurai išreikštas užsienio atsargas, kurios jau buvo pervestos į ECB pagal 30.1 straipsnį, iš atitinkamo nacionalinio centrinio banko pasirašytos dalies ir dalių, kurias jau apmokėjo kiti nacionaliniai centriniai bankai, santykio.

48.2. Be mokėjimo, kurį reikia atlikti pagal 48.1 straipsnį, atitinkamas centrinis bankas įneša savo dalį į ECB atsargas, taip pat į tuos atidėjimus, kurie prilyginami atsargoms, bei į sumą, kurią dar reikės priskirti atsargoms ir atidėjimams, atitinkančią pelno ir nuostolio ataskaitos likutį, buvusį metų, po

kurių panaikinta išimtis, gruodžio 31 dieną. Suma, kurią reikia įnešti, nustatoma dauginant atsargų, apibrėžtų pirmiau ir nurodytų patvirtintame ECB balanse, sumą iš atitinkamo centrinio banko pasirašytos dalies ir dalių, kurias jau apmokėjo kiti nacionaliniai centriniai bankai, santykio.

48.3. Vienai ar daugiau šalių tapus valstybėmis narėmis ir jų atitinkamiems nacionaliniams centriniams bankams tapus ECBS dalimi, automatiškai padidėja pasirašytas ECB kapitalas ir maksimalus užsienio atsargų, kurias galima būtų pervesti į ECB, dydis. Padidėjimas nustatomas padauginus atitinkamas tuo metu esančias sumas iš santykio, apskaičiuoto pagal išplėstą kapitalo raktą, tarp nacionalinių centrinių bankų, ketinančių įsijungti į ECBS, ir nacionalinių centrinių bankų, jau esančių ECBS, svorių. Kiekvieno nacionalinio centrinio banko svoris kapitalo rakte yra apskaičiuojamas pagal analogiją su 29.1 straipsniu ir laikantis 29.2 straipsnio. Ataskaitiniai statistinių duomenų laikotarpiai turi būti tokie patys, kokie buvo naudojami per paskutinį kas penkerius metus atliekamą svorių pakoregavimą vadovaujantis 29.3 straipsniu.

49 straipsnis (ex 52 straipsnis)

Banknotų Sąjungos valiutomis keitimas

Po to, kai vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 140 straipsnio 3 dalimi bus neatšaukiamai nustatyti valiutų kursai, Valdančioji taryba imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų, jog nacionaliniai centriniai bankai banknotus, kurių valiutų kursai yra neatšaukiamai nustatyti, keistų pagal jų atitinkamas nominalias vertes.

50 straipsnis (ex 53 straipsnis)

Pereinamojo laikotarpio nuostatų taikymas

Jeigu ir kol yra valstybių narių, kurioms taikoma išimtis, taikomi 42–47 straipsniai.

PROTOKOLAS (Nr. 5) DĖL EUROPOS INVESTICIJŲ BANKO STATUTO

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS,

SIEKDAMOS nustatyti Europos investicijų banko, numatyto Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 308 straipsnyje, statutą,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Europos investicijų bankas, įteisintas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 308 straipsniu (toliau – Bankas), įkuriamas šiuo protokolu; jis atlieka savo funkcijas ir vykdo savo veiklą pagal šių Sutarčių ir šio Statuto nuostatas.

2 straipsnis

Banko uždavinys apibrėžtas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 309 straipsnyje.

3 straipsnis

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 308 straipsnį Banko nariai yra valstybės narės.

4 straipsnis

1. Banko kapitalą sudaro 233 247 390 000 EUR, kuriuos valstybės narės įsigyja pasirašymo būdu taip:

Vokietija	37 578 019 000
Prancūzija	37 578 019 000
Italija	37 578 019 000
Jungtinė Karalystė	37 578 019 000
Ispanija	22 546 811 500
Belgija	10 416 365 500
Nyderlandai	10 416 365 500
Švedija	6 910 226 000
Danija	5 274 105 000
Austrija	5 170 732 500
Lenkija	4 810 160 500
Suomija	2 970 783 000

Graikija	2 825 416 500
Portugalija	1 820 820 000
Čekija	1 774 990 500
Vengrija	1 679 222 000
Airija	1 318 525 000
Rumunija	1 217 626 000
Kroatija	854 400 000
Slovakija	604 206 500
Slovėnija	560 951 500
Bulgarija	410 217 500
Lietuva	351 981 000
Liuksemburgas	263 707 000
Kipras	258 583 500
Latvija	214 805 000
Estija	165 882 000
Malta	98 429 500

Valstybės narės atsako tik pasirašyto, bet neapmokėto kapitalo dalimi.

2. Priėmus naują narį, pasirašytas kapitalas padidėja jo įnešto kapitalo suma.
3. Valdytojų taryba gali vieningai nuspręsti padidinti pasirašytą kapitalą.
4. Narės dalis pasirašytame kapitale negali būti perleista, įkeista ar areštuota.

5 straipsnis

1. Valstybės narės apmoka vidutiniškai iki 5 % pasirašytą kapitalą sudarančių 4 straipsnio 1 dalyje nustatytų sumų.
2. Tuo atveju, jei pasirašytasis kapitalas padidinamas, Valdytojų taryba vieningai nustato apmokėtiną procentinę dalį ir sumokėjimo tvarką. Mokėjimas grynaisiais vykdomas tik eurai.
3. Direktorių valdyba gali reikalauti apmokėti pasirašytojo kapitalo likutį, kokio reikia Bankui vykdyti savo įsipareigojimus.

Kiekviena valstybė narė moka proporcingai jos pasirašyto kapitalo daliai.

6 straipsnis

(ex 8 straipsnis)

Bankui vadovauja ir jį valdo Valdytojų taryba, Direktorių valdyba ir Valdymo komitetas.

7 straipsnis

(ex 9 straipsnis)

1. Valdytojų tarybą sudaro valstybių narių paskirti ministrai.
2. Valdytojų taryba nustato Banko kreditavimo politikos bendrąsias nuorodas atsižvelgdama į Sąjungos tikslus. Valdytojų taryba užtikrina, kad minėtos nuorodos būtų įgyvendintos.
3. Be to, Valdytojų taryba:
 - a) nusprendžia, ar didinti pasirašytą kapitalą pagal 4 straipsnio 3 dalį ir 5 straipsnio 2 dalį;
 - b) taikydama 9 straipsnio 1 dalį, nustato principus, taikomus finansavimo operacijoms, kurių imamasi vykdant banko uždavinius;
 - c) vykdo 9 ir 11 straipsniuose numatytus įgaliojimus, susijusius su Direktorių valdybos ir Valdymo komiteto narių paskyrimu ir atstatydinimu, ir 11 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatytus įgaliojimus;
 - d) vadovaudamasi 16 straipsnio 1 dalimi priima sprendimus dėl ne valstybių narių teritorijose vykdytinų investicijų operacijų visiško ar dalinio finansavimo suteikimo;
 - e) tvirtina Direktorių valdybos metų pranešimą;
 - f) tvirtina metų balansą bei pelno ir nuostolių ataskaitą;
 - g) vykdo šiuo Statutu suteiktus kitus įgaliojimus ir funkcijas;
 - h) tvirtina Banko darbo tvarkos taisykles.
4. Pagal Sutartis ir šį Statutą Valdytojų taryba yra kompetentinga vieningai nuspręsti dėl Banko operacijų sustabdymo, o prireikus, dėl jo likvidavimo.

8 straipsnis

(ex 10 straipsnis)

Išskyrus atvejus, kai šiame Statute yra nustatyta kitaip, Valdytojų taryba sprendimus priima savo narių balsų dauguma. Ši dauguma turi atstovauti ne mažiau kaip 50 % pasirašyto kapitalo.

Kad susidarytų kvalifikuota balsų dauguma, reikia, kad aštuoniolika narių balsuotų „už“ ir sudarytų 68 % pasirašyto kapitalo. Dalyvaujančių narių ar jų atstovų susilaikymas balsuojant neužkerta kelio priimti sprendimus, kurie turi būti priimti vieningai.

9 straipsnis

(ex 11 straipsnis)

1. Direktorių valdyba priima sprendimus dėl finansavimo, ypač paskolų ir garantijų forma, suteikimo bei paskolų ėmimo; ji nustato teikiamų paskolų palūkanų normas ir komisinius bei kitus mokėjimus. Remdamasi kvalifikuota balsų dauguma priimtu sprendimu, ji gali kai kurias savo funkcijas perduoti Valdymo komitetui. Ji nustato tokio perdavimo sąlygas bei prižiūri jo vykdymą.

Direktorių valdyba rūpinasi tinkamu vadovavimu Bankui; ji užtikrina, kad Bankas būtų valdomas vadovaujantis Sutarčių ir Statuto nuostatomis bei Valdytojų tarybos nustatytomis bendrosiomis nuorodomis.

Finansinių metų pabaigoje Direktorių valdyba pateikia pranešimą Valdytojų tarybai, ir, pranešimą patvirtinus, jį paskelbia.

2. Direktorių valdybą sudaro dvidešimt devyni direktoriai ir devyniolika pakaitinių direktorių.

Direktorius penkeriems metams skiria Valdytojų taryba; po vieną direktorių pasiūlo kiekviena valstybė narė ir vieną pasiūlo Komisija.

Pakaitinius direktorius penkeriems metams skiria Valdytojų taryba tokiu būdu:

- du pakaitinius direktorius pasiūlo Vokietijos Federacinė Respublika,
- du pakaitinius direktorius pasiūlo Prancūzijos Respublika,
- du pakaitinius direktorius pasiūlo Italijos Respublika,
- du pakaitinius direktorius pasiūlo Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė,
- vieną pakaitinį direktorių bendru sutarimu pasiūlo Ispanijos Karalystė ir Portugalijos Respublika,

- vieną pakaitinį direktorių bendru sutarimu pasiūlo Belgijos Karalystė, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė ir Nyderlandų Karalystė,
- du pakaitinius direktorius bendru sutarimu pasiūlo Danijos Karalystė, Graikijos Respublika, Airija ir Rumunija,
- du pakaitinius direktorius bendru sutarimu pasiūlo Estijos Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Austrijos Respublika, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė,
- keturis pakaitinius direktorius bendru sutarimu pasiūlo Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Kroatijos Respublika, Kipro Respublika, Vengrijos Respublika, Maltos Respublika, Lenkijos Respublika, Slovėnijos Respublika ir Slovakijos Respublika,
- vieną pakaitinį direktorių pasiūlo Komisija.

Direktorių valdyba pasirenka šešis balsavimo teisės neturinčius ekspertus: tris narius ir tris pakaitinius.

Jie gali būti paskirti kitai kadencijai.

Darbo tvarkos taisyklėse išdėstoma dalyvavimo Direktorių valdybos susitikimuose tvarka ir nuostatos taikomos pakaitiniams nariams bei papildomai įtrauktiems ekspertams.

Valdymo komiteto pirmininkas arba, jeigu jis nedalyvauja, vienas iš pirmininko pavaduotojų pirmininkauja Direktorių valdybos susirinkimams, tačiau nebalsuoja.

Direktorių valdybos nariai renkami iš asmenų, kurių nepriklausomumas ir kompetencija nekelia abejonių; jie atsakingi tik Bankui.

3. Direktorių atstatydinti Valdytojų taryba gali tik tada, jei jis nebeatitinka šioms pareigoms keliamų reikalavimų; Valdyba privalo spręsti kvalifikuota balsų dauguma.

Jei metų pranešimas nepatvirtinamas, Direktorių valdyba atsistatydina.

4. Į laisvą vietą, atsiradusią dėl mirties, atsistatydinimo, atstatydinimo arba visos Valdybos atsistatydinimo, skiriama 2 dalyje nustatyta tvarka. Narys pakeičiamas likusiam jo kadencijos laikui, išskyrus tuos atvejus, kai keičiama visa Direktorių valdyba.

5. Valdytojų taryba nustato Direktorių valdybos narių atlyginimą. Valdytojų taryba nusprendžia, kokia veikla nesiderina su direktoriaus ar pakaitinio nario pareigomis.

10 straipsnis

(ex 12 straipsnis)

1. Kiekvienas direktorius Direktorių valdyboje turi vieną balsą. Jis gali perduoti savo balsą visais atvejais, laikydamasis tvarkos, kuri turi būti nustatyta Banko darbo tvarkos taisyklėse.
2. Išskyrus atvejus, kai šiame Statute yra nustatyta kitaip, Direktorių valdybos sprendimai priimami bent viena trečiaja (1/3) balsavimo teisę turinčių narių balsų, atstovaujančių bent penkiasdešimt procentų (50 %) pasirašyto kapitalo. Kad susidarytų kvalifikuota balsų dauguma, reikia, kad aštuoniolika (18) narių, atstovaujančių šešiasdešimt aštuoniems procentams (68 %) pasirašyto kapitalo, balsuotų „už“. Banko darbo tvarkos taisyklės nustato, kiek Direktorių valdybos narių sudaro sprendimams galioti būtiną kvorumą.

11 straipsnis

(ex 13 straipsnis)

1. Valdymo komitetą sudaro pirmininkas ir aštuoni pirmininko pavaduotojai, kuriuos šešeriems metams skiria Valdytojų taryba Direktorių valdybos siūlymu. Jie gali būti paskirti kitai kadencijai.

Valdytojų taryba vieningai gali keisti Valdymo komiteto narių skaičių.

2. Direktorių valdybos siūlymu, priimtu kvalifikuota balsų dauguma, Valdytojų taryba gali taip pat kvalifikuota balsų dauguma atstatydinti Valdymo komiteto narį.

3. Valdymo komitetas, pavaldus pirmininkui ir prižiūrimas Direktorių valdybos, yra atsakingas už Banko einamąją veiklą.

Jis rengia Direktorių valdybos sprendimus, ypač susijusius su finansavimu, ypač paskolų ir garantijų forma, teikimu bei paskolų ir garantijų teikimu, užtikrina šių sprendimų įgyvendinimą.

4. Valdymo komitetas, teikdamas nuomonę dėl projektų, susijusių su paskolų gavimu arba finansavimo, ypač paskolų ir garantijų forma, teikimu, sprendimą priima balsų dauguma.

5. Valdytojų taryba nustato Valdymo komiteto narių atlyginimą bei, kokia veikla yra nesuderinama su jų pareigomis.

6. Pirmininkas arba, jeigu jis negali, pirmininko pavaduotojas, atstovauja Bankui teismuose ir tvarkant kitus reikalus.

7. Banko darbuotojai yra pavaldūs pirmininkui. Juos priima į darbą ir atleidžia pirmininkas. Atrenkant personalą atsižvelgiama ne tik į asmeninius sugebėjimus bei kvalifikaciją, bet ir į teisingą valstybių narių piliečių atstovavimą. Banko tvarkos taisyklėse nustatoma, kuris organas yra kompetentingas priimti personalui taikomas nuostatas.

8. Valdymo komitetas ir Banko personalas atsakingi tik Bankui ir eidami savo pareigas yra visiškai nepriklausomi.

12 straipsnis

(ex 14 straipsnis)

1. Komitetas, kurį sudaro šeši nariai, Valdytojų tarybos paskirti pagal jų kompetenciją, patikrina, ar Banko veikla atitinka geriausią bankininkystės praktiką, ir atsako už jo sąskaitų auditą.

2. 1 dalyje nurodytas Komitetas kasmet nustato, ar Banko operacijos buvo tinkamai vykdomos ir ar deramai tvarkomos finansinės apskaitos knygos. Šiuo tikslu jis patikrina, ar Banko operacijos buvo vykdomos laikantis šiame Statute ir Darbo tvarkos taisyklėse nustatytų formalumų ir procedūrų.

3. 1 dalyje nurodytas Komitetas patvirtina, kad finansinės ataskaitos ir kita finansinė informacija, išdėstyta Direktorių valdybos parengtose metų ataskaitose, pateikia tikrą ir teisingą vaizdą apie Banko turto ir įsipareigojimų finansinę padėtį bei jo operacijų rezultatus ir nagrinėjamų finansinių metų pinigų srautus.

4. Darbo tvarkos taisyklėse apibrėžiama, kokios kvalifikacijos reikalaujama iš Komiteto narių ir nustatomos Komiteto veiklos sąlygos.

13 straipsnis

(ex 15 straipsnis)

Ryšius su kiekviena valstybe nare Bankas palaiko per atitinkamos valstybės paskirtą instituciją. Atlikdamas finansines operacijas, Bankas naudoja atitinkamos valstybės narės nacionalinio centrinio banko arba kurios nors kitos tos valstybės narės patvirtintos finansų institucijos paslaugomis.

14 straipsnis

(ex 16 straipsnis)

1. Bankas bendradarbiauja su visomis tarptautinėmis organizacijomis, kurios veikia panašiose srityse.

2. Bankas siekia užmegzti atitinkamus bendradarbiavimo ryšius su bankais ir finansų institucijomis tose šalyse, su kuriomis siejasi jo operacijos.

15 straipsnis

(ex 17 straipsnis)

Valstybės narės ar Komisijos prašymu arba savo iniciatyva Valdytojų taryba aiškina ir papildo šio Statuto 7 straipsnyje nurodytas nuorodas vadovaudamasi tomis pačiomis nuostatomis, kokios buvo taikomos jas priimant.

16 straipsnis

(ex 18 straipsnis)

1. Įgyvendindamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 309 straipsnyje nurodytą uždavinį, Bankas teikia savo narių arba privačių ir valstybinių įmonių investicijoms, kurios būtų vykdomos valstybių narių teritorijose, tokio dydžio finansavimą, ypač paskolų ir garantijų forma, kuris padengtų trūkstamas lėšas, kurių negalima gauti iš kitų šaltinių protingomis sąlygomis.

Tačiau Bankas, naudodamasis Valdytojų tarybos kvalifikuota balsų dauguma priimtu sprendimu, Direktorių valdybos siūlymu gali suteikti finansavimą investicijoms, kurios iš dalies ar visiškai, būtų vykdomos ne valstybių narių teritorijose.

2. Kiek įmanoma, paskolos teikiamos tik su sąlyga, kad yra naudojami ir kiti finansavimo šaltiniai.

3. Teikdamas paskolą įmonei ar kitam subjektui, išskyrus valstybę narę, Bankas paskolą suteikia su sąlyga, kad valstybė narė, kurios teritorijoje bus vykdoma investicija, suteiks garantiją arba bus suteiktos kitos atitinkamos garantijos, arba Bankas remiasi skolininko finansinės padėties tvirtumu.

Be to, remdamasis Valdytojų tarybos pagal 7 straipsnio 3 dalies b punktą nustatytais principais ir kai to reikia vykdant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 309 straipsnyje numatytas operacijas, Direktorių valdyba, sprendama kvalifikuota balsų dauguma, nustato finansinių operacijų, kurios gali būti ypač rizikingos ir todėl laikomos ypatinga veikla, sąlygas.

4. Bankas gali teikti paskolų, kurias valstybinės ar privačios įmonės arba kiti subjektai ima Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 309 straipsnyje numatytiems projektams vykdyti, garantijas.

5. Bendra Banko suteiktų paskolų ir garantijų suma bet kuriuo metu neturi viršyti 250 % jo pasirašyto kapitalo, atsargų, nepadarytų atidėjinių ir pelno (nuostolio) sąskaitos perviršio. Pastaroji bendra suma sumažinama tokia suma, kokia buvo pasirašyta (nebūtinai apmokėta) Bankui dalyvaujant kitų įmonių kapitale.

Banko išmokėta suma už dalyvavimą kitų įmonių kapitale niekada neviršija bendros jo pasirašyto kapitalo, atsargų, nepadarytų atidėjinių ir pelno (nuostolio) sąskaitos perviršio sumos.

Išimties atveju, Valdytojų tarybai ir Direktorių valdybai nusprendus pagal 18 straipsnio 3 dalį, ypatingai Banko veiklai bus specialiai paskirstomos atsargos.

Ši dalis taip pat taikoma sudarant Banko konsoliduotą finansinę atskaitomybę.

6. Bankas apsisaugo nuo rizikos, susijusios su valiutų kursu, paskolos ir garantijų sutartyse numatydamas, jo manymu, tinkamas sąlygas.

17 straipsnis

(ex 19 straipsnis)

1. Paskolų, kurias suteikia Bankas, palūkanų normos ir komisiniai, ir kiti mokėjimai koreguojami atsižvelgiant į kapitalo rinkoje vyraujančias sąlygas ir apskaičiuojami taip, kad iš jų gaunamos pajamos leistų Bankui vykdyti savo išsipareigojimus, padengti jo išlaidas ir riziką bei suformuoti rezervinį fondą, kaip numatyta 22 straipsnyje.

2. Bankas palūkanų normų nemažina. Jei dėl investicijos, kuri bus finansuojama, pobūdžio palūkanų normų mažinimas būtų pageidaujamas, valstybė narė ar kuri kita organizacija gali suteikti tokio dydžio pagalbą palūkanoms mokėti, kuri nepažeistų Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio.

18 straipsnis

(ex 20 straipsnis)

Atlikdamas finansavimo operacijas Bankas laikosi šių principų:

1. Užtikrina, kad Sąjungos labui jos lėšos būtų naudojamos kuo racionaliau.

Bankas gali suteikti paskolas arba garantijas tik:

- a) jeigu tuo atveju, kai investuojant gamybos sektoriaus įmonės, palūkanos ir amortizaciniai mokėjimai padengiami iš įmonės gamybos pelno arba, kitais atvejais, valstybė, kurioje investuojama, yra išsipareigojusi juos padengti arba jie padengiami kitais būdais kitų investicijų atveju; ir
- b) jei šis investavimas padeda didinti ekonomikos produktyvumą apskritai ir skatina vidaus rinkos kūrimą.

2. Bankas neįgyja jokio intereso įmonėje ir neprisiima atsakomybės už jos valdymą, išskyrus atvejus, kai tai yra būtina siekiant užtikrinti Banko teises susigrąžinti paskolintas lėšas.

Tačiau, remdamasi Valdytojų tarybos pagal 7 straipsnio 3 dalies b punktą nustatytais principais ir kai reikia Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 309 straipsnyje numatytoms operacijoms vykdyti, Direktorių valdyba sprendama kvalifikuota balsų dauguma nustato dalyvavimo sąlygas komercinių įmonių kapitale, kiek to reikia finansuojant investiciją ar programą, paprastai papildant paskolą ar garantiją.

3. Savo reikalavimus jis gali realizuoti kapitalo rinkoje ir, siekdamas šio tikslo, gali pareikalauti, kad skolininkai išleistų obligacijas arba kitus vertybinius popierius.

4. Nei Bankas, nei valstybės narės nenustato sąlygos, kad Banko paskolintos lėšos būtų išleistos tam tikroje konkrečioje valstybėje narėje.
5. Bankas gali teikti paskolas su sąlyga, kad bus skelbiamas tarptautinis konkursas.
6. Bankas nefinansuoja, iš dalies ar visiškai, jokios investicijos, kuriai prieštarauja valstybė narė, kurios teritorijoje ji būtų vykdoma.
7. Be skolinimo veiklos Bankas gali teikti techninę pagalbą pagal Valdytojų tarybos kvalifikuota balsų dauguma nustatytas sąlygas bei vadovaujantis šiuo Statutu.

19 straipsnis

(ex 21 straipsnis)

1. Kiekviena įmonė arba valstybinis ar privatus subjektas dėl finansavimo gali tiesiogiai kreiptis į Banką. Paraiškos Bankui gali būti pateiktos ir per Komisiją arba per valstybę narę, kurios teritorijoje bus investuojama.

2. Paraiškos, pateiktos per Komisiją, perduodamos valstybei narei, kurios teritorijoje bus investuojama, kad ši pareikštų savo nuomonę. Paraiškos, pateiktos per valstybę narę, perduodamos Komisijai, kad ši pareikštų savo nuomonę. Paraiškos, pateiktos Bankui tiesiogiai, perduodamos atitinkamai valstybei narei bei Komisijai.

Atitinkama valstybė narė ir Komisija pareiškia savo nuomonę per du mėnesius. Jei per šį laikotarpį atsakymas nepateikiamas, Bankas gali daryti prielaidą, kad tam investavimui neprieštaraujama.

3. Direktorių valdyba priima sprendimą dėl finansavimo operacijų paraiškų, kurias jai pateikia Valdymo komitetas.

4. Valdymo komitetas išnagrinėja, ar jam pateiktos finansavimo operacijų paraiškos neprieštarauja šiam Statutui, ypač jo 16 ir 18 straipsniams. Jei Valdymo komitetas pritaria finansavimo suteikimui, jis Direktorių valdybai pateikia atitinkamą pasiūlymą; Komitetas gali nustatyti, jo manymu, esmines sąlygas, kurias tenkinant jo nuomonė būtų palanki. Jei Valdymo komitetas prieštarauja finansavimo suteikimui, jis Direktorių valdybai pateikia atitinkamus dokumentus bei savo nuomonę.

5. Jei Valdymo komitetas pareiškia nepalankią nuomonę, Direktorių valdyba gali nesuteikti finansavimo, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia vieningai.

6. Jei Komisija pareiškia nepalankią nuomonę, Direktorių valdyba gali nesuteikti finansavimo, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia vieningai, o Komisijos paskirtas direktorius susilaiko.

7. Jeigu ir Valdymo komitetas, ir Komisija pareiškia nepalankią nuomonę, finansavimo Direktorių valdyba suteikti negali.

8. Jei finansavimo operacija, susijusi su patvirtinta investicija, turi būti restruktūrizuota, kad apsaugotų Banko teises ir interesus, Valdymo komitetas nedelsdamas imasi skubių priemonių, kurios, jo manymu, yra reikalingos, ir tuoj pat apie jas praneša Direktorių valdybai.

20 straipsnis

(ex 22 straipsnis)

1. Savo užduočių vykdymui reikalingas lėšas Bankas skolinasi kapitalo rinkose.
2. Bankas gali skolintis valstybių narių kapitalo rinkose pagal šioms rinkoms taikomas teisinės nuostatas.

Nukrypdomos nuo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 139 straipsnio 1 dalies, valstybės narės atitinkamos kompetentingos institucijos gali atsisakyti duoti sutikimą tik tada, jei būtų priežasčių manyti, kad tai gali žymiai sutrikdyti tos valstybės kapitalo rinką.

21 straipsnis

(ex 23 straipsnis)

1. Turimas lėšas, kurių Bankui nereikia nedelsiant panaudoti savo įsipareigojimams vykdyti, Bankas gali naudoti šioms tikslams:

- a) investuoti pinigų rinkose;
- b) pagal 18 straipsnio 2 dalies nuostatas gali pirkti ir parduoti vertybinius popierius;
- c) gali vykdyti bet kurią kitą finansinę operaciją, susijusią su jo tikslais.

2. Nepažeisdamas 23 straipsnio nuostatų, Bankas, valdydamas savo investicijas, nedalyvauja jokiam valiutų arbitraže, jei to tiesiogiai nereikia jo skolinimo operacijoms arba įsipareigojimams, susijusiems su gautomis paskolomis arba jo suteiktomis garantijomis, vykdyti.

3. Šio straipsnio taikymo srityse Bankas savo veiksmus derina su atitinkamos valstybės narės kompetentingomis institucijomis ar nacionaliniu centriniu banku.

22 straipsnis

(ex 24 straipsnis)

1. Rezervinis fondas, siekiantis iki 10 proc. pasirašyto kapitalo, suformuojamas palaipsniui. Jei banko įsipareigojimų padėtis tai pateisintų, Direktorių valdyba gali nuspręsti atidėti papildomas atsargas. Rezervinis fondas kaupiamas, kol bus visiškai suformuotas iš:

- a) palūkanų, gaunamų už paskolas, kurias Bankas yra suteikęs iš valstybių narių įmokėtų sumų pagal 5 straipsnį;
- b) palūkanų, gaunamų už paskolas, kurias Bankas yra suteikęs iš lėšų, gautų už grąžintas paskolas, nurodytas a punkte;

panaudojant šių pajamų tokią dalį, kurios nereikia Banko įsipareigojimams vykdyti arba jo išlaidoms padengti.

2. Rezervinio fondo lėšos investuojamos taip, kad bet kuriuo metu jas galima būtų panaudoti tikslui, kuriam skirtas fondas.

23 straipsnis

(ex 25 straipsnis)

1. Bankas visada gali savo turtą vienos valstybės narės, kurios valiuta nėra euro, valiuta keisti, kad galėtų vykdyti finansines operacijas, atitinkančias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 309 straipsnyje išdėstytą uždavinį, atsižvelgdamas į šio Statuto 23 straipsnio nuostatas. Bankas kiek įmanoma stengiasi tokių keitimų nedaryti, jei jis turi grynujų pinigų ar likvidžiojo turto jam reikalinga valiuta.

2. Bankas negali savo turto valstybės narės, kurios valiuta nėra euro, valiuta iškeisti į trečiosios šalies valiutą be atitinkamos valstybės narės sutikimo.

3. Bankas gali laisvai disponuoti ta savo kapitalo dalimi, kuri apmokėta, arba bet kuria valiuta, pasiskolinta rinkose, esančiose už Sąjungos ribų.

4. Valstybės narės įsipareigoja sudaryti galimybes skolininkams disponuoti valiuta, reikalinga kapitalui grąžinti ir mokėti palūkanas už paskolas ar komisinius už garantijas, suteiktas Banko jų teritorijoje vykdomoms investicijoms.

24 straipsnis

(ex 26 straipsnis)

Jei valstybė narė nevykdo narystės įsipareigojimų, numatytų šiame Statute, ypač įsipareigojimo apmokėti savo dalį pasirašytame kapitale arba grąžinti pasiskolintą sumą, paskolų arba garantijų teikimas tai valstybei narei ar jos piliečiams Valdytojų tarybos sprendimu, priimtu kvalifikuota balsų dauguma, gali būti sustabdytas.

Toks sprendimas neatleidžia nei valstybės narės, nei jos piliečių nuo jų įsipareigojimų Bankui.

25 straipsnis

(ex 27 straipsnis)

1. Jei Valdytojų taryba nusprendžia sustabdyti Banko operacijas, visa jo veikla nedelsiant nutraukiama, išskyrus tą, kuri užtikrina tinkamą jo turto realizavimą, apsaugą ir išsaugojimą bei jo įsipareigojimų vykdymą.
2. Likviduojant Banką, Valdytojų taryba paskiria likvidatorius ir teikia jiems nurodymus dėl likvidavimo vykdymo. Ji užtikrina, kad personalo teisės būtų apsaugotos.

26 straipsnis

(ex 28 straipsnis)

1. Kiekvienoje valstybėje narėje Bankas naudojami plačiausiu teisnumu, suteikiamu juridiniams asmenims pagal jos įstatymus; jis gali įsigyti kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei juo disponuoti ir būti šalimi teismo procese.
2. Banko nuosavybei netaikoma jokios turto rekvizavimo ar eksproprijavimo formos.

27 straipsnis

(ex 29 straipsnis)

Ginčus tarp Banko ir jo kreditorių, skolininkų arba bet kurio kito asmens sprendžia kompetentingi nacionaliniai teismai, išskyrus atvejus, kai jurisdikcija priklauso Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

Kiekvienoje sutartyje Bankas gali numatyti, kad ginčai būtų nagrinėjami arbitražo tvarka. Kiekvienoje valstybėje narėje Bankas turi adresą, kuriuo teikia savo paslaugas. Tačiau bet kokioje sutartyje jis gali nurodyti konkretų adresą, kuriuo teikia paslaugas.

Banko turtas ir nuosavybė negali būti areštuoti ar konfiskuoti, išskyrus teismo sprendimu.

28 straipsnis

(ex 30 straipsnis)

1. Valdytojų taryba vieningai gali nuspręsti įsteigti dukterines bendroves ar kitus subjektus, kurie turėtų juridinio asmens statusą ir būtų finansiškai nepriklausomi.
 2. Valdytojų taryba vieningai priimtu sprendimu patvirtina 1 dalyje nurodytų įstaigų statutus. Statute visų pirma nustatomi tikslai, struktūra, kapitalas, narystė, būstinės vieta, finansinės lėšos, intervencinės priemonės ir audito susitarimai bei jų ir Banko organų tarpusavio santykiai.
 3. Bankas turi įgaliojimus dalyvauti valdant šias įstaigas ir prisidėti prie jų pasirašyto kapitalo, apmokant Valdytojų tarybos vieningai nustatytą sumą.
 4. Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų taikomas 1 dalyje nurodytoms įstaigoms tokiu mastu, kiek jos yra įsteigtos pagal Sąjungos teisę, jų organų nariams ir jų personalui, kai jie atlieka savo pareigas, pagal tas pačias sąlygas, kurios yra taikomos Bankui.
- Tiems dividendams, kapitalo prieaugiui ar kitos formos pajamoms, gaunamoms iš tokių įstaigų, kurias turi teisę gauti jų nariai, išskyrus Europos Sąjungą ir Banką, taikomos galiojančių teisės aktų fiskalinės nuostatos.
5. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, neviršydamas toliau nustatytų apribojimų, sprendžia ginčus dėl įsteigtų pagal Sąjungos teisę įstaigų organų patvirtintų priemonių. Ieškinį dėl šių priemonių gali pareikšti bet kuris tokios įstaigos narys pagal savo kompetenciją arba bet kuri valstybė narė Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnyje nustatytais sąlygomis.
 6. Valdytojų taryba gali vieningai nuspręsti įsteigtų pagal Sąjungos teisę įstaigų personalui leisti dalyvauti bendrose su Banku struktūrose, vadovaujantis atitinkama vidaus tvarka.

PROTOKOLAS (Nr. 6)
DĖL EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, TAM TIKRŲ ĮSTAIGŲ,
ORGANŲ BEI PADALINIŲ BŪSTINIŲ VIETOS

VALSTYBIŲ NARIŲ VYRIAUSYBIŲ ATSTOVAI,

ATSIŽVELGDAMI į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 341 straipsnį ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 189 straipsnį,

PRIMINDAMI IR PATVIRTINDAMI 1965 m. balandžio 8 d. sprendimą bei laikydamiesi sprendimų dėl būsimų institucijų, įstaigų, organų ir padalinių būstinių,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties:

Vienintelis straipsnis

- a) Europos Parlamento būstinė yra Strasbūre, kur vyksta 12 mėnesinių plenarinių sesijų, įskaitant biudžeto sesiją. Papildomi plenarinės sesijos posėdžiai vyksta Briuselyje. Europos Parlamento komitetų posėdžiai vyksta Briuselyje. Europos Parlamento Generalinio sekretoriato ir jo padalinių būstinės lieka Liuksemburge.
 - b) Tarybos būstinė yra Briuselyje. Balandžio, birželio ir spalio mėnesiais Tarybos posėdžiai vyksta Liuksemburge.
 - c) Komisijos būstinė yra Briuselyje. 1965 m. balandžio 8 d. sprendimo 7, 8 ir 9 straipsniuose išvardytų padalinių būstinės yra Liuksemburge.
 - d) Europos Sąjungos Teisingumo Teismo būstinė yra Liuksemburge.
 - e) Audito Rūmų būstinė yra Liuksemburge.
 - f) Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto būstinė yra Briuselyje.
 - g) Regionų komiteto būstinė yra Briuselyje.
 - h) Europos investicijų banko būstinė yra Liuksemburge.
 - i) Europos centrinio banko būstinė yra Frankfurte.
 - j) Europos policijos biuro (Europolas) būstinė yra Hagoje.
-

PROTOKOLAS (Nr. 7) DĖL EUROPOS SĄJUNGOS PRIVILEGIJŲ IR IMUNITETŲ

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 343 straipsnį ir Europos atominės bendrijos steigimo sutarties (EAEB) 191 straipsnį Europos Sąjunga ir EAEB valstybių narių teritorijose naudojami privilegijomis ir imunitetais, kurie yra būtini jų uždaviniams atlikti,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties:

I SKYRIUS

EUROPOS SĄJUNGOS NUOSAVYBĖ, LĖŠOS, TURTAS IR VEIKLA

1 straipsnis

Sąjungos patalpos ir pastatai yra neliečiami. Juose negali būti atliekama krata, jų negalima rekvizuoti, konfiskuoti ar eksproprijuoti. Be Teisingumo Teismo leidimo Sąjungos nuosavybei ir turtui negali būti taikomos jokios administracinės ar teisinės suvaržymo priemonės.

2 straipsnis

Sąjungos archyvai yra neliečiami.

3 straipsnis

Sąjunga, jos turtas, pajamos ir kita nuosavybė yra atleidžiami nuo visų tiesioginių mokesčių.

Esant galimybei, valstybių narių vyriausybės imasi atitinkamų priemonių, kad būtų netaikomi arba kompensuojami netiesioginiai ar apyvartos mokesčiai, įeinantys į kilnojamąjo ar nekilnojamąjo turto kainą, tais atvejais, kai Sąjunga savo oficialiam naudojimui perka didelės vertės pirkinius, į kurių kainą įeina minimi mokesčiai. Tačiau šios nuostatos netaikomos tais atvejais, kai jos gali iškreipti konkurenciją Sąjungoje.

Jokių lengvatų netaikoma atsiskaitant už komunalines paslaugas.

4 straipsnis

Sąjungos oficialiam naudojimui skirtiems daiktams netaikomi muitai, importo ir eksporto draudimai ar apribojimai; taip importuotų daiktų šalies teritorijoje negalima nei mokamai, nei nemokamai perleisti kitiems, išskyrus atvejus, kai tai daroma tos šalies vyriausybės patvirtintomis sąlygomis.

Sąjungos leidiniams taip pat netaikomi jokie muitai, importo ir eksporto draudimai ar apribojimai.

II SKYRIUS

RYŠIAI IR *LAISSEZ-PASSER*

5 straipsnis

(ex 6 straipsnis)

Oficialiems Sąjungos institucijų ryšiams ir visų jos dokumentų perdavimui kiekvienos valstybės narės teritorijoje galioja tos pačios nuostatos kaip toje valstybėje esančioms diplomatinėms atstovybėms.

Oficiali Sąjungos institucijų korespondencija ir kiti oficialūs jų ryšiai negali būti cenzūruojami.

6 straipsnis

(ex 7 straipsnis)

Tarybos, sprendžiančios paprasta balsų dauguma, nustatytos formos *laissez-passer*, kuri valstybių narių valdžios institucijos pripažįsta kaip galiojantį kelionės dokumentą, Sąjungos institucijų pirmininkai gali išduoti šių institucijų nariams ir tarnautojams. Šie *laissez-passer* yra išduodami pareigūnams ir kitiems tarnautojams pagal Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas.

Komisija gali sudaryti susitarimus dėl šių *laissez-passer* pripažinimo galiojančiais kelionės dokumentais trečiųjų šalių teritorijose.

III SKYRIUS

EUROPOS PARLAMENTO NARIAI

7 straipsnis

(ex 8 straipsnis)

Laisvam Europos Parlamento narių, vykstančių į Europos Parlamento susitikimus bei grįžtantiems iš jų, judėjimui negali būti taikomi jokie administraciniai ar kitokie apribojimai.

Muitinės ir valiutos keitimo kontrolės atžvilgiu Europos Parlamento nariams:

- a) jų pačių vyriausybės sudaro tokias pačias sąlygas, kokios yra sudaromos aukšto rango pareigūnams, keliaujantiems į užsienį laikinų oficialių vizitų metu;
- b) kitų valstybių narių vyriausybės sudaro tokias pačias sąlygas, kokios yra sudaromos užsienio vyriausybių atstovams laikinų oficialių vizitų metu.

8 straipsnis

(ex 9 straipsnis)

Europos Parlamento nariai negali būti apklausiami, sulaikomi ar traukiami atsakomybėn dėl einant pareigas pareikštos nuomonės ar balsavimo.

9 straipsnis

(ex 10 straipsnis)

Europos Parlamento nariai sesijų metu naudojami:

- a) savo valstybės teritorijoje – imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams;
- b) visų kitų valstybių narių teritorijose – imunitetu nuo bet kokios sulaikymo priemonės ir patraukimo atsakomybėn.

Imunitetas taip pat galioja Europos Parlamento nariams vykstant į Europos Parlamento susitikimų vietą arba grįžtant iš jos.

Imunitetu negali naudotis narys, užkluptas darantis nusikaltimą, taip pat joks imunitetas negali sukliudyti Europos Parlamentui pasinaudoti savo teise atšaukti vieno iš narių imunitetą.

IV SKYRIUS

VALSTYBIŲ NARIŲ ATSTOVAI, DALYVAUJANTYS EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ VEIKLOJE

10 straipsnis

(ex 11 straipsnis)

Sąjungos institucijų veikloje dalyvaujantys valstybių narių atstovai, jų patarėjai ir techniniai ekspertai, eidami savo pareigas, vykdami į susitikimų vietą ir grįždami iš jos, naudojami visomis įprastomis privilegijomis, imunitetais ir lengvatomis.

Šis straipsnis taikomas ir Sąjungos patariamųjų organų nariams.

V SKYRIUS

EUROPOS SĄJUNGOS PAREIGŪNAI IR KITI TARNAUTOJAI

11 straipsnis

(ex 12 straipsnis)

Sąjungos pareigūnams ir kitiems tarnautojams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, kiekvienos valstybės narės teritorijoje:

- a) pagal Sutarčių nuostatas dėl pareigūnų ir kitų tarnautojų atsakomybės Sąjungai ir dėl Europos Sąjungos Teismo jurisdikcijos spręsti ginčus tarp Sąjungos ir jos pareigūnų bei kitų tarnautojų suteikiamas imunitetas nuo jurisdikcijos dėl jų veiksmų, atliktų einant pareigas, įskaitant pasakytas ar rašytines kalbas. Šis imunitetas lieka galioti ir jiems nustojus eiti pareigas;
- b) kartu su sutuoktiniu ir išlaikomais šeimos nariais netaikomi imigracijos apribojimai bei užsieniečių registracijos formalumai;
- c) taikant valiutų ar jų keitimo taisykles, sudaromos tokios pačios sąlygos, kokios toje šalyje paprastai yra sudaromos tarptautinių organizacijų pareigūnams;
- d) pirmą kartą atvykstantiems į konkrečią šalį eiti pareigų suteikiama teisė be maito importuoti savo baldus ir asmeninį turtą, taip pat be maito, toje šalyje baigus kadenciją, iš tos šalies reeksportuoti savo baldus ir turtą, jeigu tos šalies, kurioje naudojamosi šia teise, vyriausybė abiem atvejais nėra nustačiusi kokių nors, jos požiūriu, būtinų sąlygų;
- e) leidžiama asmeniniam naudojimui be maito importuoti ir vėliau reeksportuoti automobilį, įsigytą pagal vidaus rinkos sąlygas šalyje, kurioje gyvena prieš tai, arba toje šalyje, kurios piliečiai jie yra, jeigu atitinkamos šalies vyriausybė abiem atvejais nėra nustačiusi kokių nors, jos požiūriu, būtinų sąlygų.

12 straipsnis

(ex 13 straipsnis)

Remiantis Europos Parlamento ir Tarybos pagal įprastą teisėkūros procedūrą priimtais reglamentais nustatytais sąlygomis ir tvarka bei pasikonsultavus su atitinkamomis institucijomis Sąjungos pareigūnai ir kiti tarnautojai moka Sąjungai mokesčius nuo iš Sąjungos gaunamos algos, darbo užmokesčio ir kito atlyginimo.

Iš Sąjungos gaunamai algai, darbo užmokesčiui ir kitam atlyginimui netaikomi nacionaliniai mokesčiai.

13 straipsnis

(ex 14 straipsnis)

Pajamų mokesčio, turto mokesčio ir palikimo mokesčio taikymo tikslais bei tarp Sąjungos valstybių narių pasirašytų sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo taikymo tikslais Sąjungos pareigūnai ir kiti tarnautojai, kurie vien tik todėl, kad eina pareigas Sąjungos tarnyboje, įgyja gyvenamąją vietą kitos valstybės narės nei šalies, kur prieš pradėdami eiti pareigas buvo jų nuolatinė gyvenamoji vieta mokesčių mokėjimo tikslais, teritorijoje, yra laikomi, tiek šalyje, kurioje faktiškai gyvena, tiek toje, kurioje yra jų nuolatinė gyvenamoji vieta, mokesčių mokėjimo tikslais išlaikiusiais nuolatinę gyvenamąją vietą pastarojoje, jei ji yra Sąjungos narė. Ši nuostata taikoma ir sutuoktiniui, jei šis atskirai neužsiima apmokama veikla, bei vaikams, kuriuos išlaiko ir kuriais rūpinasi šiame straipsnyje minimi asmenys.

Pirmesnėje pastraipoje minimiems asmenims priklausantis jų buvimo šalyje esantis kilnojamas turtas yra atleidžiamas nuo toje šalyje galiojančio palikimo mokesčio; apskaičiuojant palikimo mokestį, tokia nuosavybė yra laikoma esančia nuolatinės gyvenamosios vietos mokesčių mokėjimo tikslais šalyje, atsižvelgiant į trečiųjų šalių teises ir į galimą tarptautinių sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo nuostatų taikymą.

Taikant šio straipsnio nuostatas, neatsižvelgiama į nuolatinę gyvenamąją vietą, kurią minėti asmenys įsigijo eidami pareigas kitose tarptautinėse organizacijose.

14 straipsnis

(ex 15 straipsnis)

Europos Parlamentas ir Taryba, priimdami reglamentus pagal įprastą teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavę su atitinkamomis institucijomis, nustato Sąjungos pareigūnų ir kitų tarnautojų socialinio draudimo išmokų sistemą.

15 straipsnis

(ex 16 straipsnis)

Europos Parlamentas ir Taryba, priimdami reglamentus pagal įprastą teisėkūros procedūrą, ir pasikonsultavę su kitomis suinteresuotomis institucijomis, nustato Sąjungos pareigūnų ir kitų tarnautojų, kuriems taikomos visos arba kai kurios 11 straipsnio, 12 straipsnio antrosios dalies ir 13 straipsnio nuostatos, kategorijas.

Į tokias kategorijas suskirstytų pareigūnų ir kitų tarnautojų pavardės, rangai ir adresai yra periodiškai pranešami valstybių narių vyriausybėms.

VI SKYRIUS

PRIE EUROPOS SĄJUNGOS AKREDITUOTŲ TREČIŲJŲ ŠALIŲ MISIJŲ
PRIVILEGIJOS IR IMUNITETAI

16 straipsnis

(ex 17 straipsnis)

Valstybė narė, kurios teritorijoje yra Sąjungos būstinė, suteikia įprastus diplomatinis imunitetus ir privilegijas prie Sąjungos akredituotoms trečiųjų šalių misijoms.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

(ex 18 straipsnis)

Privilegijos, imunitetai ir lengvatos Sąjungos pareigūnams ir kitiems tarnautojams yra taikomos tik tai Sąjungos labui.

Kiekviena Sąjungos institucija privalo atšaukti savo pareigūno ar kito tarnautojo imunitetą, jei, šios institucijos nuomone, tokio imuniteto atšaukimas neprieštarauja Sąjungos interesams.

18 straipsnis

(ex 19 straipsnis)

Taikydamos šį Protokolą, Sąjungos institucijos bendradarbiauja su atitinkamomis suinteresuotų valstybių narių valdžios institucijomis.

19 straipsnis

(ex 20 straipsnis)

11–14 straipsniai ir 17 straipsnis taikomi Europos Vadovų Tarybos pirmininkui.

Jie taip pat taikomi Komisijos nariams.

20 straipsnis

(ex 21 straipsnis)

11–14 ir 17 straipsniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teisėjams, generaliniams advokatams, kancleriams ir pranešėjų pavaduotojams taikomi nepažeidžiant Protokolo dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 3 straipsnio nuostatų, susijusių su teisėjų ir generalinių advokatų imunitetu nuo jurisdikcijos.

21 straipsnis

(ex 22 straipsnis)

Šis Protokolas taip pat taikomas Europos investicijų bankui, jo organų nariams, personalui ir valstybių narių atstovams, dalyvaujantiems Banko veikloje, nepažeidžiant Protokolo dėl banko statuto nuostatų.

Be to, Europos investicijų bankas yra atleidžiamas nuo bet kokių mokesčių mokėjimo ar panašaus pobūdžio prievolių dėl bet kokio jo kapitalo padidėjimo ir nuo įvairių formalumų, kurie gali būti su tuo susiję, valstybėje, kurioje yra Banko buveinė. Banko išformavimas ar likvidavimas taip pat negali būti apmokestinimo priežastimi. Ir pagaliau pagal Statutą vykdomai Banko ir jo organų veiklai netaikomas joks apyvartos mokestis.

22 straipsnis

(ex 23 straipsnis)

Šis Protokolas taip pat taikomas Europos centriniam bankui, jo organų nariams ir personalui, nepažeidžiant Protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto nuostatų.

Be to, Europos centrinis bankas yra atleidžiamas nuo bet kokio apmokestinimo ar panašaus pobūdžio prievolių kapitalo padidėjimo atveju ir nuo įvairių formalumų, kurie gali būti su tuo susiję, valstybėje, kurioje yra banko buveinė. Šio banko ir jo organų veiklai, atliekamai pagal Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statutą, netaikomas joks apyvartos mokestis.

PROTOKOLAS (Nr. 8)
DĖL EUROPOS SĄJUNGOS SUTARTIES 6 STRAIPSNIO 2 DALIES DĖL
SĄJUNGOS PRISIJUNGIMO PRIE EUROPOS ŽMOGAUS TEISIŲ IR
PAGRINDINIŲ LAISVIŲ APSAUGOS KONVENCIJOS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalyje numatyta susitarime dėl Sąjungos prisijungimo prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – Europos konvencijos) numatoma išlaikyti konkrečius Sąjungos ir Sąjungos teisės ypatumus, ypač atsižvelgiant į:

- a) galimo Sąjungos dalyvavimo Europos konvencijos kontrolės organuose konkrečią tvarką;
- b) mechanizmus, kurie būtini užtikrinant, kad ne valstybių narių ieškiniai ir asmenų skundai būtų deramai pateikiami atitinkamai valstybėms narėms ir (arba) Sąjungai.

2 straipsnis

1 straipsnyje nurodytas susitarimas turi užtikrinti, kad šis prisijungimas nedarytų poveikio Sąjungos kompetencijai ir Sąjungos institucijų įgaliojimams. Jis turi užtikrinti, kad jokia jo nuostata nedarytų poveikio valstybių narių padėčiai Europos konvencijos atžvilgiu, visų pirma jos protokolų, pagal jos 15 straipsnį valstybių narių patvirtintų nuo Europos konvencijos nukrypstančių priemonių ir pagal jos 57 straipsnį valstybių narių padarytų Europos konvencijos išlygų atžvilgiu.

3 straipsnis

Jokia 1 straipsnyje nurodyto susitarimo nuostata neturi daryti poveikio Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 344 straipsniui.

PROTOKOLAS (Nr. 9)

DĖL TARYBOS SPRENDIMO DĖL EUROPOS SĄJUNGOS SUTARTIES 16 STRAIPSNIO 4 DALIES IR SUTARTIES DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VEIKIMO 238 STRAIPSNIO 2 DALIES ĮGYVENDINIMO 2014 M. LAPKRIČIO 1 D. – 2017 M. KOVO 31 D. LAIKOTARPIU IR NUO 2017 M. BALANDŽIO 1 D.

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad patvirtinant Lisabonos sutartį, buvo ypač svarbu susitarti dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalies ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo 2014 m. lapkričio 1 d. – 2017 m. kovo 31 d. laikotarpiu ir nuo 2017 m. balandžio 1 d. (toliau – Sprendimas),

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Vienintelis straipsnis

Prieš bet kokio projekto, kurio tikslas būtų arba iš dalies keisti ar panaikinti Sprendimą ar kurią nors jo nuostatą, arba netiesiogiai pakeisti jo taikymo apimtį ar prasmę iš dalies keičiant kitą Sąjungos teisės aktą, svarstymą Taryboje šį projektą preliminariai apsparsto Europos Vadovų Taryba sprendama bendru sutarimu pagal Europos Sąjungos sutarties 15 straipsnio 4 dalį.

PROTOKOLAS (Nr. 10)

**DĖL NUOLATINIO STRUKTŪRIZUOTO BENDRADARBIAVIMO,
NUSTATYTO EUROPOS SĄJUNGOS SUTARTIES 42 STRAIPSNYJE**

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 6 dalį ir 46 straipsnį,

PRIMINDAMOS, kad Sąjunga vykdo bendrą užsienio ir saugumo politiką, grindžiamą nuolat didėjančiu valstybių narių veiksmų suartėjimu;

PRIMINDAMOS, kad bendra saugumo ir gynybos politika yra bendros užsienio ir saugumo politikos neatskiriama dalis; kad ji užtikrina Sąjungos operaciniam veiksnui reikalingus civilinius ir karinius pajėgumus; kad Sąjunga gali šiais ištekliais naudotis vykdydama Europos Sąjungos sutarties 43 straipsnyje nurodytas misijas už Sąjungos ribų, skirtas taikos palaikymui, konfliktų prevencijai ir tarptautinio saugumo stiprinimui pagal Jungtinių Tautų Chartijos principus; kad šių uždavinių vykdymas remiasi kariniais pajėgumais, teikiamais pagal principą „vieningas pajėgų rezervas“;

PRIMINDAMOS, kad Sąjungos bendra saugumo ir gynybos politika nepažeidžia tam tikrų valstybių narių saugumo ir gynybos politikos specifikos;

PRIMINDAMOS, kad Sąjungos bendra saugumo ir gynybos politika pripažįsta valstybių narių, kurios mano, kad jų bendra gynyba yra įgyvendinama Šiaurės Atlanto sutarties organizacijoje, išliekančioje jos narių kolektyvinės gynybos pagrindu, įsipareigojimus pagal Šiaurės Atlanto sutartį ir atitinka toje struktūroje nustatytą bendrą saugumo ir gynybos politiką;

ĮSITIKINUSIOS, kad ryžtingesnis Sąjungos vaidmuo saugumo ir gynybos reikaluose prisidėtų prie atnaujinto Atlanto aljanso gyvybingumo, laikantis „Berlin Plus“ susitarimų;

BŪDAMOS PASIRYŽUSIOS užtikrinti, kad Sąjunga galėtų visiškai prisiimti savo įsipareigojimus tarptautinėje bendruomenėje;

PRIPAŽINDAMOS, kad Jungtinių Tautų organizacija gali prašyti Sąjungos pagalbos skubiai įgyvendinant misijas, kurios vykdomos pagal Jungtinių Tautų Chartijos VI ir VII skyrius;

PRIPAŽINDAMOS, kad saugumo ir gynybos politikos stiprinimas pareikalaus valstybių narių pastangų pajėgumų srityje;

SUVOKDAMOS, kad naujo etapo Europos saugumo ir gynybos politikos raidoje pradžia reiškia ryžtingas atitinkamų valstybių narių pastangas;

PRIMINDAMOS, kad yra svarbu, jog Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai visiškai įsitrauktų į veiklą, susijusią su nuolatinio struktūrizuotu bendradarbiavimu;

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 6 dalyje numatytas nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas yra atviras visoms valstybėms narėms, kurios nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo dienos įsipareigoja:

- a) intensyviau vystyti savo gynybos pajėgumus, plėtodamos savo nacionalinius indėlius ir tam tikrais atvejais dalyvaudamos daugiašalėse pajėgose, pagrindinėse Europos apginklavimo programose ir Gynybos pajėgumų plėtojimo, mokslinių tyrimų, išsigijimų ir ginkluotės srityje agentūros (toliau – Europos gynybos agentūra) veikloje, ir
- b) ne vėliau kaip iki 2010 m. būti pajėgios nacionaliniu lygiu arba kaip daugiašalių pajėgų grupių sudėtinė dalis teikti specializuotus kovinius vienetus, skirtus suplanuotoms misijoms, taktiniu lygiu suformuotus kaip taktinė grupė su paramos elementais, įskaitant transportą ir logistiką, bei galinčius įvykdyti Europos Sąjungos sutarties 43 straipsnyje nurodytas užduotis per 5–30 dienų, ypač reaguojant į Jungtinių Tautų Organizacijos prašymus, ir kurie išsilaikytų iš pradžių iki 30 dienų, su galimybe šį laikotarpį pratęsti bent iki 120 dienų.

2 straipsnis

Siekdamos 1 straipsnyje išdėstytų tikslų, nuolatiniame struktūrizuotame bendradarbiavime dalyvaujančios valstybės narės įsipareigoja:

- a) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, bendradarbiauti, siekdamos patvirtintų tikslų dėl išlaidų gynybos investicijų srityje, ir reguliariai peržiūrėti šiuos tikslus, atsižvelgdamos į saugumo aplinką ir Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus;
- b) kuo labiau tarpusavyje suderinti savo gynybos mechanizmus, visų pirma derindamos savo karinių poreikių nustatymą, sutelkdamos ir, prireikus, specializuodamos savo gynybos priemones ir pajėgumus, ir skatindamos bendradarbiavimą mokymo ir logistikos srityse;
- c) imtis konkrečių priemonių, skirtų didinti galimybes naudoti savo pajėgas, jų tarpusavio sąveiką, lankstumą ir dislokavimo galimybes, visų pirma nustatydamos su pajėgumų skyrimu susijusius bendrus tikslus, įskaitant galimą nacionalinių sprendimų priėmimo procedūrų peržiūrą;
- d) bendradarbiauti, kad užtikrintų reikalingų priemonių „Gebėjimų plėtotės mechanizme“ pastebėtiems trūkumams šalinti, įskaitant daugiašalius sprendimo būdus, taikymą, nepažeisdamos šiuo atžvilgiu Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos sistemoje priimtų įsipareigojimų;

- e) prireikus dalyvauti plėtojant pagrindines bendras ar Europos apginklavimo programas Europos gynybos agentūros struktūroje.

3 straipsnis

Europos gynybos agentūra prisideda reguliariai vertinant dalyvaujančių valstybių narių su gebėjimais susijusius indėlius, ypač įneštus vadovaujantis kriterijais, kurie nustatomi *inter alia* remiantis 2 straipsniu, ir apie tai praneša ne rečiau kaip kartą per metus. Įvertinimas gali būti pagrindu priimti Tarybos rekomendacijas ir sprendimus pagal Europos Sąjungos sutarties 46 straipsnį.

PROTOKOLAS (Nr. 11)
DĖL EUROPOS SĄJUNGOS SUTARTIES 42 STRAIPSNIO

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad būtina iki galo įgyvendinti Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 2 dalies nuostatas,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Sąjungos politika, grindžiama 42 straipsniu, nepažeidžia tam tikrų valstybių narių saugumo bei gynybos politikos konkretaus pobūdžio, gerbia tam tikrų valstybių narių, manančių, kad jų bendrą gynybą įgyvendina NATO, įsipareigojimus pagal Šiaurės Atlanto sutartį ir atitinka šioje struktūroje nustatytą bendrą saugumo ir gynybos politiką,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Europos Sąjunga kartu su Vakarų Europos Sąjunga turi parengti tvirtesnio bendradarbiavimo priemonės.

PROTOKOLAS (Nr. 12) DĖL PERVIRŠINIO DEFICITO PROCEDŪROS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS nustatyti perviršinio deficito procedūros, nurodytos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 126 straipsnyje, detales,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 126 straipsnio 2 dalyje nurodytos pamatinės vertės yra:

- 3 % planuojamo arba faktinio bendrojo šalies biudžeto deficito santykis su bendruoju vidaus produktu rinkos kainomis;
- 60 % valstybės skolos santykis su bendruoju vidaus produktu rinkos kainomis.

2 straipsnis

Minėtos Sutarties 126 straipsnyje ir šiame Protokole:

- „bendrasis šalies“ – priklausantis valstybės valdymo sektoriams, tai yra centrinei vyriausybei, regioninei ar vietos vyriausybei bei socialinės apsaugos fondams, išskyrus komercines operacijas, apibrėžtas Europos integruotų ekonominių sąskaitų sistemoje;
- „biudžeto deficitas“ – tai grynasis skolinimasis, kaip apibrėžta Europos integruotų ekonominių sąskaitų sistemoje;
- „investicijos“ – tai bendrojo pagrindinio kapitalo formavimas, kaip apibrėžta Europos integruotų ekonominių sąskaitų sistemoje;
- „skola“ – tai visa bendroji skola nominalia verte metų pabaigoje ir konsoliduota tarp valstybės valdymo sektorių ir jų viduje, kaip apibrėžta pirmojoje įtraukoje.

3 straipsnis

Norėdamos užtikrinti perviršinio deficito procedūros veiksmingumą, valstybių narių vyriausybės yra atsakingos pagal šią procedūrą už bendrojo šalies biudžeto deficitą, kaip apibrėžta 2 straipsnio pirmoje įtraukoje. Valstybės narės garantuoja, kad nacionalinės procedūros biudžeto srityje leistų

joms įvykdyti iš Sutarčių kylančius savo įsipareigojimus šioje srityje. Valstybės narės skubiai ir reguliariai praneša Komisijai apie savo planuojamą ir faktinį deficitą ir savo skolos dydį.

4 straipsnis

Komisija teikia statistinius duomenis, kurie turės būti naudojami šiam Protokolui taikyti.

PROTOKOLAS (Nr. 13) DĖL KONVERGENCIJOS KRITERIJŲ

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS nustatyti konvergencijos kriterijų, kuriais vadovaujasi Sąjunga priimdama sprendimus panaikinti išimtis toms valstybėms narėms, kurioms yra taikomos išimtys, nurodytos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 140 straipsnio 1 dalyje, detales,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Kainų stabilumo kriterijus, nurodytas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 140 straipsnio 1 dalies pirmoje įtraukoje, reiškia, kad valstybės narės kainų stabilumas yra tvarus ir vidutinis infliacijos lygis per vienerius metus iki tyrimo neviršija daugiau kaip $1\frac{1}{2}$ procentinio punkto daugiausia trijų valstybių narių, kuriose kainos yra stabiliausios, infliacijos lygio. Infliacija matuojama taikant vartotojų kainų indeksą palyginamuoju pagrindu, atsižvelgiant į nacionalinių apibrėžimų skirtumus.

2 straipsnis

Bendrojo šalies biudžeto padėties kriterijus, nurodytas minėtos Sutarties 140 straipsnio 1 dalies antroje įtraukoje, reiškia, kad tyrimo metu valstybė narė nėra Tarybos sprendimo pagal minėtos Sutarties 126 straipsnio 6 dalį dėl paviršinio deficito buvimo atitinkamoje valstybėje narėje objektas.

3 straipsnis

Dalyvavimo Europos pinigų sistemos valiutos kurso mechanizme kriterijus, nurodytas minėtos Sutarties 140 straipsnio 1 dalies trečioje įtraukoje, reiškia, kad valstybė narė laikėsi norminių svyravimų ribų, numatytų Europos pinigų sistemos valiutos kurso mechanizme, be didelių nukrypimų bent paskutinius dvejus metus iki tyrimo. Pirmiausia, valstybė narė negali būti nuvertinusi savo valiutos dvišalio pagrindinio kurso euro atžvilgiu savo pačios iniciatyva per tą patį laikotarpį.

4 straipsnis

Palūkanų normų konvergencijos kriterijus, nurodytas minėtos Sutarties 140 straipsnio 1 dalies ketvirtoje įtraukoje, reiškia, kad vienerių metų laikotarpiu iki tyrimo valstybės narės vidutinė nominali ilgalaikių palūkanų norma neviršijo daugiau kaip 2 procentiniais punktais daugiausia trijų valstybių

narių, kuriose kainos yra stabiliausios, palūkanų normos. Palūkanų normos matuojamos ilgalaikių vyriausybės obligacijų ar palyginamų vertybinių popierių pagrindu atsižvelgiant į nacionalinių apibrėžimų skirtumus.

5 straipsnis

Komisija teikia statistinius duomenis, kurie turės būti naudojami šiam Protokolui taikyti.

6 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu ar atitinkamai ECB, ir Ekonomikos ir finansų komitetu, vieningai priima atitinkamas nuostatas, kad nustatytų konvergencijos kriterijų, nurodytų minėtos Sutarties 140 straipsnyje, kuriais bus pakeistas šis Protokolas, detales.

PROTOKOLAS (Nr. 14) DĖL EURO GRUPĖS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS sudaryti sąlygas intensyvesniam ekonomikos augimui Europos Sąjungoje ir tuo tikslu plėtoti vis glaudesnę ekonominę politikos koordinavimą euro zonoje,

SUVOKDAMOS poreikį nustatyti ypatingas sąlygas tvirtesniai dialogui tarp valstybių narių, kurių valiuta yra euro, kol euro taps visų Sąjungos valstybių narių valiuta,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Valstybių narių, kurių valiuta yra euro, ministrai susitinka neformaliai. Tokie susitikimai rengiami prireikus aptarti klausimus, susijusius su konkrečiais išipareigojimais, kuriuos jie kartu prisiima bendros valiutos atžvilgiu. Susitikimuose dalyvauja Komisija. Tokiuose susitikimuose, kuriuos rengia ministrų, atsakingų už valstybių narių, kurių valiuta yra euro, finansų sritį, atstovai ir Komisijos atstovai, kviečiamas dalyvauti Europos centrinis bankas.

2 straipsnis

Valstybių narių, kurių valiuta yra euro, ministrai balsų dauguma renka pirmininką dvejų su puse metų kadencijai.

PROTOKOLAS (Nr. 15)
DĖL TAM TIKRŲ SU JUNGTINE DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS
AIRIJOS KARALYSTĖ SUSIJUSIŲ NUOSTATŲ

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

PRIPAŽINDAMOS, kad Jungtinė Karalystė neprivalo ar neįsipareigoja įvesti eurą be atskiro savo Vyriausybės ir Parlamento sprendimo tai daryti,

ATSIŽVELGIANT į tai, kad 1996 m. spalio 16 d. ir 1997 m. spalio 30 d. Jungtinės Karalystės Vyriausybė pranešė Tarybai apie savo ketinimą nedalyvauti Ekonominės ir pinigų sąjungos trečiajame etape,

ATSIŽVELGDAMOS į Jungtinės Karalystės Vyriausybės praktiką finansuoti savo skolinimosi poreikį parduodant skolą privačiam sektoriui,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1. Jei Jungtinė Karalystė nepraneša Tarybai, kad ji ketina įvesti eurą, ji nėra įpareigota tai daryti.
2. Atsižvelgiant į 1996 m. spalio 16 d. ir 1997 m. spalio 30 d. Tarybai pateiktą Jungtinės Karalystės Vyriausybės pranešimą, Jungtinei Karalystei taikomos 8–10 dalys.
3. Jungtinė Karalystė išlaiko savo įgaliojimus pinigų politikos srityje pagal nacionalinę teisę.
4. Jungtinei Karalystei netaikoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 119 straipsnio antroji pastraipa, 126 straipsnio 1, 9 ir 11 dalys, 127 straipsnio 1–5 dalys, 128 straipsnis, 130, 131, 132, 133, 138 straipsniai ir 140 straipsnio 3 dalis, 219 straipsnis, 282 straipsnio 2 dalis, išskyrus jos pirmą ir paskutinį sakinius, 282 straipsnio 5 dalis ir 283 straipsnis. Jungtinei Karalystei netaikoma Sutarties 121 straipsnio 2 dalis dėl ekonominės politikos bendrų gairių dalių, kurios paprastai susijusios su euro zona, priėmimo. Šiose nuostatose nuorodos į Sąjungą ar valstybes nares neapima Jungtinės Karalystės, o nuorodos į nacionalinius centrinius bankus neapima Anglijos banko.
5. Jungtinė Karalystė stengiasi vengti perviršinio valdžios sektoriaus deficito.

Jungtinei Karalystei toliau taikoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 143 ir 144 straipsniai. 134 straipsnio 4 dalis ir 142 straipsnis taikomi Jungtinei Karalystei taip, lyg jai būtų taikoma išimtis.

6. Jungtinės Karalystės balsavimo teisės sustabdomos dėl Tarybos aktų, nurodytų 4 dalyje išvardytuose straipsniuose ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 139 straipsnio 4 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytais atvejais. Šiuo tikslu taikoma minėtos Sutarties 139 straipsnio 4 dalies antroji pastraipa.

Jungtinė Karalystė taip pat neturi teisės dalyvauti skiriant ECB pirmininką, pirmininko pavaduotoją ir kitus Vykdomosios valdybos narius pagal minėtos Sutarties 283 straipsnio 2 dalies antrąją pastraipą.

7. Jungtinei Karalystei netaikomi Protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto („Statuto“) 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34 ir 49 straipsniai.

Šiuose straipsniuose nuorodos į Sąjungą ar valstybes nares neapima Jungtinės Karalystės, o nuorodos į nacionalinius centrinius bankus ar dalininkus neapima Anglijos banko.

Statuto 10.3 ir 30.2 straipsniuose nuorodos į „pasirašytą ECB kapitalą“ nereiškia Anglijos banko pasirašytojo kapitalo.

8. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 141 straipsnio 1 dalis ir Statuto 43–47 straipsniai galioja nepaisant to, ar yra ar nėra kokių nors valstybių narių, kurioms taikoma išimtis laikantis šių pakeitimų:

- a) nuorodos 43 straipsnyje į ECB ir EPI uždavinius apima tuos uždavinius, kurie vis dar turės būti atlikti įvedus eurą dėl bet kokio Jungtinės Karalystės sprendimo neįvesti euro;
- b) be 46 straipsnyje nurodytų uždavinių ECB taip pat teikia patarimus ir prisideda prie kiekvieno Tarybos sprendimo dėl Jungtinės Karalystės, priimamo pagal 9 dalies a ir c papunkčius, parengimo;
- c) Anglijos bankas apmoka savo pasirašytą ECB kapitalą, kaip įnašą, skirtą prisidėti prie ECB veiklos išlaidų tuo pačiu pagrindu, kaip ir valstybių narių, kurioms taikoma išimtis, nacionaliniai centriniai bankai.

9. Jungtinė Karalystė gali bet kuriuo metu pranešti apie savo ketinimą įvesti eurą. Tuo atveju:

- a) Jungtinė Karalystė turi teisę įvesti eurą tik tuomet, jei ji tenkina būtinas sąlygas. Taryba, veikdama pagal Jungtinės Karalystės prašymą ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 140 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais sąlygomis ir tvarka, sprendžia, ar ji atitinka būtinas sąlygas;
- b) Anglijos bankas apmoka savo pasirašytąjį kapitalą, perveda į ECB užsienio atsargas ir prisideda prie jo atsargų, tuo pačiu pagrindu, kaip ir kiekvienos valstybės narės, kuriai išimtis panaikinta, nacionalinis centrinis bankas;

- c) Taryba, veikdama minėtos Sutarties 140 straipsnio 3 dalyje nustatytais sąlygomis ir tvarka, priima visus kitus būtinus sprendimus, leidžiančius Jungtinei Karalystei įvesti eurą.

Jei Jungtinė Karalystė įveda eurą pagal šio Protokolo nuostatas, nustoja galioti 3–8 dalys.

10. Nepaisydama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 123 straipsnio bei Statuto 21 straipsnio 1 dalies, Jungtinės Karalystės Vyriausybė gali išlaikyti savo „Ways and Means“ galimybę Anglijos banke, jei ir iki tol, kol Jungtinė Karalystė neįveda euro.

PROTOKOLAS (Nr. 16) DĖL TAM TIKRŲ SU DANIJA SUSIJUSIŲ NUOSTATŲ

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Danijos Konstitucijoje yra nuostatos, kurios gali reikšti referendumo rengimą Danijoje prieš šiai valstybei atsisakant jai taikomų išlygų,

ATSIŽVELGIANT į tai, kad 1993 m. lapkričio 3 d. Danijos Karalystės Vyriausybė pranešė Tarybai apie savo ketinimą nedalyvauti Ekonominės ir pinigų sąjungos trečiajame etape,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1. Atsižvelgiant į 1993 m. lapkričio 3 d. Danijos Karalystės Vyriausybės Tarybai pateiktą pranešimą, Danijai taikomos išlygos. Išlyga reiškia, kad Danijai yra taikomi visi Sutarčių ir ECBS ir ECB statuto straipsniai bei nuostatos dėl išimties taikymo.
 2. Išlygai panaikinti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 140 straipsnyje nurodyta procedūra pradedama tik Danijos prašymu.
 3. Jei išlyga panaikinama, šio Protokolo nuostatos nustoja galioti.
-

PROTOKOLAS (Nr. 17) DĖL DANIJOS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS išspręsti tam tikras su Danija susijusias konkrečias problemas,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto 14 straipsnio nuostatos nepažeidžia Danijos nacionalinio banko teisės atlikti esamus uždavinius, susijusius su tomis Danijos Karalystės dalimis, kurios nėra Sąjungos dalis.

PROTOKOLAS (Nr. 18) DĖL PRANCŪZIJOS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS atsižvelgti į ypatingą su Prancūzija susijusį klausimą,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Prancūzija pasiliks privilegiją vykdyti pinigų emisiją Naujojoje Kaledonijoje, Prancūzijos Polinezijoje bei Volyje ir Futūnoje jos nacionalinių įstatymų nustatytais sąlygomis, ir vienintelė turės teisę nustatyti CFP franko paritetą.

PROTOKOLAS (Nr. 19)
DĖL Į EUROPOS SĄJUNGOS SISTEMĄ INTEGRUOTOS ŠENGENO
ACQUIS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

PAŽYMĖDAMOS, kad susitarimai, kuriuos 1985 m. birželio 14 d. ir 1990 m. birželio 19 d. Šengene pasirašė kai kurios Europos Sąjungos valstybės narės, dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, taip pat susiję susitarimai bei taisyklės, priimti remiantis šiais susitarimais, 1997 m. spalio 2 d. Amsterdamo sutartimi buvo integruoti į Europos Sąjungos sistemą,

NORĖDAMOS išlaikyti tokią Šengeno *acquis*, kokia buvo plėtojama įsigaliojus Amsterdamo sutarčiai, ir plėtoti šią *acquis*, siekiant prisidėti įgyvendinant tikslą, kuriuo Sąjungos piliečiams siūloma vidaus sienų neturinti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė,

ATSIŽVELGDAMOS į ypatingą Danijos poziciją,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Airija ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė nedalyvauja įgyvendinant visas Šengeno *acquis* nuostatas; atsižvelgdamos į tai, kad reikėtų sudaryti sąlygas šioms valstybėms narėms pripažinti visas kitas šios *acquis* nuostatas arba dalį jų,

PRIPAŽINDAMOS, kad dėl to būtina pasinaudoti Sutarčių nuostatomis, susijusiomis su glaudesniu bendradarbiavimu tarp kai kurių valstybių narių,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad būtina palaikyti ypatingus santykius su Islandijos Respublika ir Norvegijos Karalyste, nes abi valstybės, o taip pat ir Europos Sąjungos šiaurės valstybės, yra įsipareigojusios laikytis Šiaurės šalių pasų sąjungos nuostatų,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrijos Respublika, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Portugalijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė yra įgaliojamos glaudžiau tarpusavyje bendradarbiauti tose srityse, kurias apima Tarybos nustatyta Šengeno *acquis* sudarančios nuostatos.⁽¹⁾ Šis bendradarbiavimas turi vykti Europos Sąjungos teisinės ir institucinės sistemos pagrindu, gerbiant Sutarčių atitinkamas nuostatas.

⁽¹⁾ Vadovaujantis 2011 m. gruodžio 9 d. Stojimo aktu, nuo tada Kroatijos Respublika tapo Europos Sąjungos nare.

2 straipsnis

Šengeno *acquis* taikoma 1 straipsnyje nurodytoms valstybėms narėms, nepažeidžiant 2003 m. balandžio 16 d. Stojimo akto 3 straipsnio ir 2005 m. balandžio 25 d. Stojimo akto 4 straipsnio. ⁽¹⁾ Taryba pakeis Šengeno susitarimais įsteigtą Vykdomąjį komitetą.

3 straipsnis

Danijos dalyvavimą patvirtinant Šengeno *acquis* plėtojimo priemones, taip pat šių priemonių įgyvendinimą ir jų taikymą Danijai reglamentuoja atitinkamos Protokolo dėl Danijos pozicijos nuostatos.

4 straipsnis

Airija ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė gali bet kada paprašyti dalyvauti taikant kai kurias arba visas Šengeno *acquis* nuostatas.

Taryba vieningu 1 straipsnyje minimų narių bei atitinkamos valstybės vyriausybės atstovo pritarimu priima sprendimą dėl prašymo.

5 straipsnis

1. Šengeno *acquis* grindžiamiems pasiūlymams ir iniciatyvoms taikomos atitinkamos Sutarčių nuostatos.

Todėl tuo atveju, kai Airija ar Jungtinė Karalystė per atitinkamą laikotarpį raštu nepraneša Tarybai, jog pageidauja dalyvauti priimant teisės aktą, laikoma, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 329 straipsnyje nurodyti įgaliojimai yra suteikti 1 straipsnyje nurodytoms valstybėms narėms ir Airijai ar Jungtinei Karalystei, kai kuri nors iš jų pageidauja dalyvauti vykdant bendradarbiavimą atitinkamoje srityje.

2. Kai laikoma, kad Airija ar Jungtinė Karalystė pateikė pranešimą laikydamosi sprendimo pagal 4 straipsnį, nepaisant to ji gali per 3 mėnesius raštu pranešti Tarybai, kad nepageidauja dalyvauti įgyvendinant tokį pasiūlymą ar iniciatyvą. Tuo atveju Airija ar Jungtinė Karalystė nedalyvauja jį priimant. Gavus pastarąjį pranešimą Šengeno *acquis* grindžiamos priemonės priėmimo procedūra sustabdoma, kol pasibaigia 3 ar 4 dalyje išdėstyta procedūra arba kol bet kuriuo tos procedūros metu neatsiimamas tas pranešimas.

3. Valstybėms narėms, pateikusioms 2 dalyje nurodytą pranešimą, nuo siūlomos priemonės įsigaliojimo dienos joks Tarybos pagal 4 straipsnį priimtas sprendimas nebetaikomas tokiu mastu, koku Taryba mano esant būtina ir laikantis sąlygų, kurias, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma priimtame sprendime nustato Taryba. Tas sprendimas priimamas laikantis šių kriterijų: Taryba siekia išlaikyti kuo platesnį atitinkamos valstybės narės dalyvavimą nedarant didelės įtakos įvairių Šengeno *acquis* dalių praktiniam taikymui, tuo pat metu laikantis jų nuoseklumo.

⁽¹⁾ Šis nuostata taip pat taikoma nedarant poveikio 2011 m. gruodžio 9 d. Stojimo akto 4 straipsniui.

Komisija pateikia savo pasiūlymą kuo greičiau po 2 dalyje nurodyto pranešimo gavimo. Taryba per keturis mėnesius nuo Komisijos pasiūlymo pateikimo priima sprendimą, prireikus sušaukdama du posėdžius iš eilės.

4. Jei pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui Taryba nėra priėmusi sprendimo, valstybė narė gali nedelsdama prašyti perduoti šį klausimą spręsti Europos Vadovų Tarybai. Tuo atveju kitame susitikime Europos Vadovų Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma priima sprendimą laikydamasi 3 dalyje nurodytų kriterijų.

5. Jei iki 3 ar 4 dalyje išdėstytos procedūros pabaigos Taryba arba tam tikru atveju Europos Vadovų Taryba nepriima sprendimo, Šengeno *acquis* grindžiamos priemonės priėmimo procedūros sustabdymas baigiamas. Jei minėta priemonė vėliau priimama, bet kuris pagal 4 straipsnį Tarybos priimtas sprendimas nuo tos priemonės įsigaliojimo dienos nebetaikomas atitinkamai valstybei narei tokiu mastu ir tokiomis sąlygomis, kurias nustato Komisija, nebent minėta valstybė narė iki priemonės priėmimo dienos atsiimtų 2 dalyje nurodytą pranešimą. Komisija priima sprendimą iki šios priemonės priėmimo dienos. Priimdama sprendimą Komisija laikosi 3 dalyje nurodytų kriterijų.

6 straipsnis

Islandijos Respublika ir Norvegijos Karalystė yra susijusios su Šengeno *acquis* įgyvendinimu ir tolesne plėtra. Šiuo tikslu Taryba vieningu 1 straipsnyje minimų narių pritarimu pasirašys su šiomis valstybėmis susitarimą, kuriame bus numatytos atitinkamos procedūros. Į šį susitarimą bus įtrauktos nuostatos dėl Islandijos ir Norvegijos įnašų, susijusių su bet kuriais šio Protokolo įgyvendinimo finansiniais padariniais.

Taryba, sprendama vieningai, su Islandija ir Norvegija pasirašys atskirą susitarimą dėl teisių ir įsipareigojimų tarp Airijos bei Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujančių vienai sutarties šaliai, ir Islandijos bei Norvegijos, atstovaujančių kitai sutarties šaliai, vykdomų tose Šengeno *acquis* srityse, kurios taikomos šioms valstybėms.

7 straipsnis

Dėl derybų, susijusių su naujų valstybių narių priėmimu į Europos Sąjungą, Šengeno *acquis* ir tolesnės priemonės, kurių institucijos imsis jo taikymo srityje, yra laikoma *acquis*, kuri visos valstybės kandidatės turi visiškai pripažinti.

PROTOKOLAS (Nr. 20)

**DĖL SUTARTIES DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VEIKIMO 26 STRAIPSNIO
TAM TIKRŲ ASPEKTŲ TAIKYMO JUNGTINEI KARALYTEI IR AIRIJAI**

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS išspręsti tam tikrus klausimus, susijusius su Jungtine Karalyste ir Airija,

ATSIŽVELGDAMOS į daug metų galiojančius specialius kelionių susitarimus tarp Jungtinės Karalystės ir Airijos,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Nepaisant to, kas pasakyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 26 ir 77 straipsniuose, visų kitų šios Sutarties ar Europos Sąjungos sutarties nuostatų, visų priemonių, nustatytų remiantis šiomis Sutartimis, arba visų tarptautinių susitarimų, kuriuos sudarė Sąjunga arba Sąjunga ir jos valstybės narės su viena ar keliomis trečiosiomis valstybėmis, Jungtinė Karalystė turi teisę prie savo sienų su kitomis valstybėmis narėmis asmenims, norintiems įvažiuoti į Jungtinės Karalystės teritoriją, taikyti tokias kontrolės priemones, kokios, jos nuomone, yra būtinos įgyvendinti šiems tikslams:

- a) patikrinti valstybių narių piliečių ir jų išlaikomų asmenų, kurie naudojami Sąjungos teisės aktų suteiktomis teisėmis, taip pat kitų valstybių piliečių, kuriems šios teisės suteikiamos pagal Jungtinę Karalystę įpareigojantį susitarimą, teisę įvažiuoti į Jungtinę Karalystę; ir
- b) nuspręsti, ar išduoti kitiems asmenims leidimą įvažiuoti į Jungtinę Karalystę.

Tai, kas pasakyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 26 ir 77 straipsniuose, taip pat šios Sutarties ar Europos Sąjungos sutarties nuostatos arba bet kurios priemonės, nustatytos pagal šias Sutartis, nepažeidžia Jungtinės Karalystės teisės nustatyti arba taikyti nurodytas kontrolės priemones. Šiame straipsnyje pateikiamos Jungtinės Karalystės nuorodos taikomos ir toms teritorijoms, kurių užsienio reikalus tvarko Jungtinė Karalystė.

2 straipsnis

Jungtinė Karalystė ir Airija gali toliau tartis dėl asmenų judėjimo tarp jų teritorijų („bendroje kelionių erdvėje“), kartu gerbdamos šio Protokolo 1 straipsnio pirmosios pastraipos a punkte nurodytų asmenų teises. Todėl tol, kol jos laikosi šių susitarimų, šio protokolo 1 straipsnio nuostatos Airijai taikomos tokiais pačiais sąlygomis, kaip ir Jungtinei Karalystei. Tai, kas pasakyta Sutarties dėl

Europos Sąjungos veikimo 26 ir 77 straipsniuose, šios Sutarties ir Europos Sąjungos sutarties nuostatos arba pagal šias Sutartis nustatytos priemonės šiems susitarimams neturi jokios įtakos.

3 straipsnis

Kitos valstybės narės turi teisę prie savo sienų ar visose įvažiavimo į jų teritorijas vietose asmenims, norintiems įvažiuoti į jų teritoriją iš Jungtinės Karalystės ar kitų teritorijų, kurių užsienio reikalus tvarko Jungtinė Karalystė, arba iš Airijos, kol Airijai bus taikomos 1 straipsnio nuostatos, taikyti tokias kontrolės priemones, kokios taikomos įgyvendinant šio Protokolo 1 straipsnyje nurodytus tikslus.

Tai, kas pasakyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 26 ir 77 straipsniuose, šios Sutarties ar Europos Sąjungos sutarties nuostatose arba kitose priemonėse, nustatytose pagal šias Sutartis, nepažeidžia kitų valstybių teisės nustatyti arba taikyti nurodytas kontrolės priemones.

PROTOKOLAS (Nr. 21)
DĖL JUNGtinės KARALYSTės IR AIRIJOS POZICIJOS DĖL LAISVės,
SAUGUMO IR TEISINGUMO ERDVės

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORėDAMOS išspręsti tam tikrus klausimus, susijusius su Jungtine Karalyste ir Airija,

ATSIŽVELGDAMOS į Protokolą dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 26 straipsnio tam tikrų aspektų taikymo Jungtinei Karalystei ir Airijai,

SUSITARė Dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Laikydamosi 3 straipsnio nuostatų, Jungtinė Karalystė ir Airija nedalyvauja Tarybos darbe nustatant priemones, siūlomas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį. Tarybos sprendimams, kurie priimami vieningai, būtinas vieningas Tarybos narių, išskyrus Jungtinės Karalystės ir Airijos Vyriausybių atstovų, pritarimas.

Taikant šį straipsnį, kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalį.

2 straipsnis

Dėl 1 straipsnio ir laikantis 3, 4 ir 6 straipsnių jokios Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinės dalies nuostatos, jokia pagal šią antraštinę dalį nustatyta priemonė ir jokia Sąjungos pagal šią antraštinę dalį sudarytų tarptautinių sutarčių nuostata nei jokie Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai, aiškinantys šias nuostatas ar priemones, nėra privalomi arba taikomi Jungtinei Karalystei ar Airijai; minėtos nuostatos, priemonės ir sprendimai neturi jokios įtakos šių valstybių kompetencijai, teisėms bei įsipareigojimams; taip pat šios nuostatos, priemonės ar sprendimai, taikomi Jungtinei Karalystei ar Airijai, neturi jokios įtakos *acquis communautaire* ar Sąjungos *acquis* ir nėra Sąjungos teisės dalis.

3 straipsnis

1. Per tris mėnesius nuo pasiūlymo ar iniciatyvos pateikimo Tarybai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį Jungtinė Karalystė ar Airija gali raštu pranešti Tarybos pirmininkui apie savo pageidavimą dalyvauti nustatant ir taikant bet kurią iš pasiūlytų priemonių, ir po to ši valstybė turės teisę tai daryti.

Tarybos sprendimams, kurie priimami vieningai, būtinas vieningas Tarybos narių, išskyrus nario, nepateikusio tokio pranešimo, pritarimas. Pagal šią dalį nustatytos priemonės privalomos visoms valstybėms narėms, dalyvavusioms priimant šį sprendimą.

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 70 straipsnį priimtomis priemonėmis nustatomos Jungtinės Karalystės ir Airijos dalyvavimo sąlygos atliekant minėtos Sutarties III dalies V antraštinei daliai priklausančių sričių įvertinimus.

Taikant šį straipsnį, kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalį.

2. Jeigu po atitinkamo laikotarpio neįmanoma nustatyti 1 dalyje nurodytos priemonės dalyvaujant Jungtinei Karalystei ar Airijai, Taryba gali priimti sprendimą pagal 1 straipsnį be Jungtinės Karalystės ar Airijos. Šiuo atveju taikomos 2 straipsnio nuostatos.

4 straipsnis

Tarybai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį nustačius priemonę, Jungtinė Karalystė ar Airija gali bet kada pranešti Tarybai ir Komisijai apie savo ketinimą pripažinti šias priemones. Šiuo atveju Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 331 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka taikoma *mutatis mutandis*.

4a straipsnis

1. Jungtinės Karalystės ir Airijos atveju šio protokolo nuostatos taip pat taikomos priemonėms, siūlomoms ar priimtoms pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį, iš dalies keičiančioms galiojančią priemonę, kuri joms yra privaloma.

2. Tačiau tais atvejais, kai Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nusprendžia, kad dėl Jungtinės Karalystės ar Airijos nedalyvavimo priimant ir taikant iš dalies keistą galiojančią priemonę jos praktiškai neįmanoma taikyti kitoms valstybėms narėms ar Sąjungai, ji gali paraginti jas pateikti pranešimą pagal 3 ar 4 straipsnį. Pagal 3 straipsnį tolesnis dviejų mėnesių laikotarpis prasideda nuo tokio Tarybos sprendimo priėmimo dienos.

Jei pasibaigus tam dviejų mėnesių laikotarpiui nuo Tarybos sprendimo priėmimo Jungtinė Karalystė ar Airija nepateikia pranešimo pagal 3 ar 4 straipsnį, galiojanti priemonė tampa joms nebeprivaloma ir netaikoma, nebent atitinkama valstybė narė iki iš dalies keičiančios priemonės įsigaliojimo dienos pateiktų pranešimą pagal 4 straipsnį. Ji įsigalioja nuo iš dalies keičiančios priemonės įsigaliojimo dienos arba pasibaigus dviejų mėnesių laikotarpiui, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

Pagal šią dalį Taryba, nuodugniai išnagrinėjusi šį klausimą, priima sprendimą valstybių narių, dalyvaujančių arba dalyvavusių priimant iš dalies keičiančią priemonę, atstovų kvalifikuota balsų dauguma. Tarybos kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalies a punktą.

3. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali nuspręsti, kad Jungtinė Karalystė ar Airija prisiima tiesiogines finansines pasekmes, jei jų būtų, kurios būtina ir neišvengiamai patiriamos joms nustojus dalyvauti taikant galiojančią priemonę.

4. Šis straipsnis nepažeidžia 4 straipsnio.

5 straipsnis

Valstybė narė, kuri nėra įpareigota priemonės pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį, neatsako už šios priemonės finansinius padarinius, išskyrus administracines išlaidas, kurias patiria institucijos, jei visi Tarybos nariai, pasikonsultavę su Europos Parlamentu, vieningai nenusprendžia kitaip.

6 straipsnis

Jeigu šiame Protokole nurodytais atvejais Jungtinė Karalystė ar Airija yra įpareigotos Tarybos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį nustatytos priemonės, šiai valstybei dėl minėtos priemonės taikomos atitinkamos Sutarčių nuostatos.

6a straipsnis

Jungtinė Karalystė ar Airija neįpareigojama laikytis taisyklių, nustatytų remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsniu dėl asmens duomenų tvarkymo, kuri atlieka valstybės narės vykdydamos veiklą, kuriai taikomi minėtos Sutarties III dalies V antraštinės dalies 4 arba 5 skyriai, tais atvejais, kai Jungtinė Karalystė ar Airija neįpareigojama laikytis Sąjungos taisyklių, reglamentuojančių teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ar policijos bendradarbiavimo, kuri vykstant turi būti laikomasi pagal 16 straipsnį nustatytų nuostatų, formas.

7 straipsnis

3, 4 ir 4a straipsniai nepažeidžia Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis*.

8 straipsnis

Airija gali Tarybai raštu pranešti, jog ji nebenori, kad jai būtų taikomos šio Protokolo sąlygos. Šiuo atveju Airijai bus taikomos įprastinės Sutarčių nuostatos.

9 straipsnis

Airijos atveju protokolas netaikomas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 75 straipsniui.

PROTOKOLAS (Nr. 22) DĖL DANIJOS POZICIJOS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

PRIMINDAMOS 1992 m. gruodžio 12 d. Edinburge per Europos Vadovų Tarybos susitikimą priimtą valstybių ar vyriausybių vadovų sprendimą dėl tam tikrų su Europos Sąjungos sutartimi susijusių problemų, kurias nurodė Danija,

PAŽYMĖDAMOS Edinburgo sprendime išdėstytą Danijos poziciją dėl pilietybės, Ekonominės ir valiutų sąjungos, gynybos politikos, teisingumo ir vidaus reikalų,

SUVOKDAMOS, kad iš Edinburgo sprendimo kilusio teisinio režimo tęsimas pagal Sutartis labai apribos Danijos dalyvavimą svarbiose Sąjungos bendradarbiavimo srityse ir kad Sąjungos interesams geriausia būtų užtikrinti *acquis* vientisumą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje,

Todėl SIEKDAMOS sukurti teisinę sistemą, suteikiančią Danijai galimybę dalyvauti priimant pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį siūlomas priemones ir palankiai vertindamos Danijos ketinimą, kai tai įmanoma, pasinaudoti šia galimybe pagal savo konstitucinius reikalavimus,

PAŽYMĖDAMOS, kad Danija netrukdytų kitoms valstybėms narėms toliau plėtoti bendradarbiavimą dėl priemonių, kurios nėra Danijai privalomos,

ATSIŽVELGDAMOS į Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* 3 straipsnį,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

I DALIS

1 straipsnis

Danija nedalyvauja Tarybos darbe nustatant priemones pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį. Tarybos sprendimams, kurie priimami vieningai, būtinas vieningas Tarybos narių, išskyrus Danijos Vyriausybės atstovo, pritarimas.

Taikant šį straipsnį, kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalį.

2 straipsnis

Danijai nėra privalomos ar taikomos jokios Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinės dalies nuostatos, jokia pagal šią antraštinę dalį priimta priemonė, jokia pagal šią antraštinę dalį Sąjungos sudaryto tarptautinio susitarimo nuostata ir joks Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas, aiškinantis bet kurią tokią nuostatą ar priemonę arba bet kurią pagal tą antraštinę dalį pakeistą ar keistiną priemonę. Tokia nuostata, priemonė ar sprendimas jokių būdu neturi įtakos Danijos kompetencijai, teisėms ir pareigoms. Tokia nuostata, priemonė ar sprendimas jokių būdu neturi įtakos Bendrijos ar Sąjungos *acquis* ir nėra Sąjungos teisės dalis, kai jie taikomi Danijai. Visų pirma Sąjungos teisės aktai policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, priimti iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, kurie yra iš dalies keisti, Danijai tebėra privalomi ir taikomi nepakeisti.

2a straipsnis

Šio Protokolo 2 straipsnis taip pat taikomas taisyklėms, nustatytoms remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsniu dėl asmens duomenų tvarkymo, kuri atlieka valstybės narės vykdomos veiklą, kuriai taikomi minėtos Sutarties III dalies V antraštinės dalies 4 arba 5 skyriai.

3 straipsnis

Danija neatsako už 1 straipsnyje nurodytų priemonių finansinius padarinius, išskyrus institucijų patiriamas administracines išlaidas.

4 straipsnis

1. Tarybai patvirtinus priemonę dėl pasiūlymo ar iniciatyvos, pateiktos Šengeno pagrindu, ir susijusią su šia dalimi, Danija per šešis mėnesius turi nuspręsti, ar ji įtrauks šią priemonę į savo nacionalinę teisę. Jeigu ji nusprendžia taip padaryti, ši priemonė tarp Danijos ir kitų šia priemone įpareigotų valstybių narių sukuria tarptautinės teisės įsipareigojimą.

2. Jeigu Danija nutaria nevykdyti 1 dalyje nurodytos Tarybos priemonės, įpareigtos ta priemone valstybės narės ir Danija apsvarstys deramas priemones, kurių reikia imtis.

II DALIS

5 straipsnis

Kalbant apie priemones, kurias Taryba nustatė Europos Sąjungos sutarties 26 straipsnio 1 dalies, 42 straipsnio ir 43–46 straipsnių taikymo srityje, Danija nedalyvauja rengiant ir įgyvendinant su gynyba susijusių Sąjungos sprendimų bei veiksmų. Todėl Danija nedalyvauja priimant šiuos sprendimus. Danija netrukdo kitoms valstybėms narėms toliau plėtoti savo bendradarbiavimą šioje srityje.

Danija nėra įpareigota prisidėti prie veiklos išlaidų, susijusių su nurodytomis priemonėmis, apmokėjimo ir nėra įpareigota Sąjungai leisti naudotis kariniais pajėgumais.

Tarybos aktams, kurie priimami vieningai, būtinas vieningas Tarybos narių, išskyrus Danijos Vyriausybės atstovo, pritarimas.

Taikant šį straipsnį, kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalį.

III DALIS

6 straipsnis

1, 2 ir 3 straipsniai netaikomi priemonėms, nustatančioms trečiąsias valstybes, kurių piliečiai, pereidami valstybių narių išorės sienas, turi pateikti vizą, arba priemonėms, susijusiomis su vienoda vizų forma.

IV DALIS

7 straipsnis

Pagal savo Konstitucijos reikalavimus Danija gali kitoms valstybėms narėms bet kada pranešti, kad ji nebepageidauja taikyti visų arba kai kurių šio Protokolo nuostatų. Šiuo atveju Danija turi iki galo taikyti visas atitinkamas galiojančias priemones, nustatytas remiantis Europos Sąjungos teisės aktais.

8 straipsnis

1. Pagal savo konstitucinius reikalavimus ir nepažeisdama 7 straipsnio, Danija gali kitoms valstybėms narėms bet kada pranešti, kad pirmą kito mėnesio po pranešimo dieną protokolo I dalį sudarys jo priedo nuostatos. Tokiu atveju 5 ir 8 straipsniai atitinkamai pernumeruojami.

2. Po šešių mėnesių nuo tokio pranešimo, numatyto 1 dalyje, įsigaliojimo dienos, taip pat visa Šengeno *acquis* ir priemonės, priimtose siekiant plėtoti šią *acquis*, kurios iki tol Danijai buvo privalomos kaip tarptautinės teisės įsipareigojimai, tampa privalomos Danijai kaip Sąjungos teisė.

PRIEDAS

1 straipsnis

Laikydamosi 3 straipsnio nuostatų, Danija nedalyvauja Tarybos darbe patvirtinant priemonės, siūlomas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį. Tarybos sprendimams, kurie priimami vieningai, būtinas vieningas Tarybos narių, išskyrus Danijos Vyriausybės atstovo, pritarimas.

Taikant šį straipsnį, kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalį.

2 straipsnis

Dėl 1 straipsnio ir laikantis 3, 4 ir 8 straipsnių jokia Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinės dalies nuostata, jokia pagal šią antraštinę dalį patvirtinta priemonė ir jokia Sąjungos pagal šią antraštinę dalį sudarytų tarptautinių sutarčių nuostata nei jokie Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai, aiškinantys šias nuostatas ar priemones, nėra privalomi arba taikomi Danijai. Tokia nuostata, priemonė ar sprendimas jokių būdu neturi įtakos Danijos kompetencijai, teisėms ir pareigoms. Šios nuostatos, priemonės ar sprendimai, taikomi Danijai, neturi jokios įtakos *acquis communautaire* ir Sąjungos *acquis* ir nėra Sąjungos teisės dalis.

3 straipsnis

1. Per tris mėnesius nuo pasiūlymo ar iniciatyvos pateikimo Tarybai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį Danija gali raštu pranešti Tarybos pirmininkui apie savo pageidavimą dalyvauti patvirtinant ir taikant bet kurią iš pasiūlytų priemonių, ir po to Danija turės teisę tai daryti.

2. Jeigu praėjus atitinkamam laikotarpiui 1 dalyje nurodyta priemonė negali būti priimta dalyvaujant Danijai, Taryba gali priimti 1 dalyje nurodytą priemonę pagal 1 straipsnį ir Danijai nedalyvaujant. Šiuo atveju taikomos 2 straipsnio nuostatos.

4 straipsnis

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį patvirtinus priemonę, Danija bet kada gali pranešti Tarybai ir Komisijai apie savo ketinimą pripažinti šią priemonę. Tokiu atveju minėtos Sutarties 331 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka taikoma *mutatis mutandis*.

5 straipsnis

1. Danijos atveju šio protokolo nuostatos taip pat taikomos priemonėms, siūlomoms ar priimtoms pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį, iš dalies keičiančioms galiojančią priemonę, kuri jai yra privaloma.

2. Tačiau tais atvejais, kai Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nusprendžia, kad dėl Danijos nedalyvavimo priimant ir taikant iš dalies keistą galiojančią priemonę jos praktiškai neįmanoma taikyti kitoms valstybėms narėms ar Sąjungai, ji gali paraginti Daniją pateikti pranešimą pagal 3 ar 4 straipsnį. Pagal 3 straipsnį tolesnis dviejų mėnesių laikotarpis prasideda nuo tokio Tarybos sprendimo priėmimo dienos.

Jei pasibaigus tam dviejų mėnesių laikotarpiui nuo Tarybos sprendimo priėmimo Danija nepateikia pranešimo pagal 3 ar 4 straipsnį, galiojanti priemonė tampa jai nebeprivaloma ir netaikoma, nebent ji iki iš dalies keičiančios priemonės įsigaliojimo dienos pateiktų pranešimą pagal 4 straipsnį. Ji įsigalioja nuo iš dalies keičiančios priemonės įsigaliojimo dienos arba pasibaigus dviejų mėnesių laikotarpiui, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

Pagal šią dalį Taryba, nuodugniai išnagrinėjusi šį klausimą, priima sprendimą valstybių narių, dalyvaujančių arba dalyvavusių priimant iš dalies keičiančią priemonę, atstovų kvalifikuota balsų dauguma. Tarybos kvalifikuota balsų dauguma apibūdinama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalies a punktą.

3. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali nuspręsti, kad Danija prisiima tiesiogines finansines pasekmes, jei jų būtų, kurios būtina ir neišvengiamai patiriamos jai nustojus dalyvauti taikant galiojančią priemonę.

4. Šis straipsnis nepažeidžia 4 straipsnio.

6 straipsnis

1. Pranešimas pagal 4 straipsnį turi būti pateiktas ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo galutinio priemonės patvirtinimo, jei ta priemonė yra pateikta Šengeno *acquis* pagrindu.

Jeigu Danija pagal 3 arba 4 straipsnį nepateiks pranešimo dėl priemonių, pateiktų Šengeno *acquis* pagrindu, šiomis priemonėmis įpareigotos valstybės narės ir Danija apsvarstys atitinkamas priemones, kurių reikia imtis.

2. Pagal 3 straipsnį pateiktas pranešimas dėl priemonių, pateiktų Šengeno *acquis* pagrindu, laikomas neatšaukiamu pranešimu pagal 3 straipsnį dėl visų kitų pasiūlymų ar iniciatyvų, besiremiančių ta priemone, tiek, kiek tokia priemonė, pasiūlymas ar iniciatyva pateikta Šengeno *acquis* pagrindu.

7 straipsnis

Danija neįpareigojama laikytis taisyklių, nustatytų remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsniu dėl asmens duomenų tvarkymo, kurį atlieka valstybės narės vykdydamos veiklą, kuriai taikomi minėtos Sutarties III dalies V antraštinės dalies 4 arba 5 skyriai, tais atvejais, kai Danija neįpareigojama laikytis Sąjungos taisyklių, reglamentuojančių teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ar policijos bendradarbiavimo, kurį vykdant turi būti laikomasi pagal 16 straipsnį nustatytų nuostatų, formas.

8 straipsnis

Jeigu šioje dalyje nurodytais atvejais Danija yra įpareigota Tarybos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį patvirtintos priemonės, Danijai dėl tos priemonės taikomos atitinkamos Sutarčių nuostatos.

9 straipsnis

Kai Danija nėra įpareigota priemonės, priimtose pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį, ji neatsako už tos priemonės finansinius padarinius, išskyrus administracines išlaidas, kurias patiria institucijos, jeigu Taryba, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, dalyvaujant visiems savo nariams vieningai nenusprendžia kitaip.

PROTOKOLAS (Nr. 23)
DĖL VALSTYBIŲ NARIŲ UŽSIENIO RYŠIŲ DĖL IŠORĖS SIENŲ
PERĖJIMO

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į valstybių narių poreikį užtikrinti veiksmingą jų išorės sienų kontrolę, jei reikia, bendradarbiaujant su trečiosiomis valstybėmis,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 77 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatos dėl priemonių, taikomų pereinant išorės sienas, nepažeidžia valstybių narių kompetencijos derėtis ar sudaryti susitarimus su trečiosiomis valstybėmis, jeigu šios valstybės gerbia Sąjungos teisę bei kitus atitinkamus tarptautinius susitarimus.

PROTOKOLAS (Nr. 24)
DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBIŲ NARIŲ PILIEČIŲ
PRIEGLOBSČIO

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

KADANGI, remiantis Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 1 dalimi, Sąjunga pripažįsta Pagrindinių teisių chartijoje nustatytas teises, laisves ir principus;

KADANGI pagal Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 3 dalį pagrindinės teisės, kurias garantuoja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija, kaip bendrieji principai yra Sąjungos teisės dalis;

KADANGI Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi užtikrinti, kad aiškinant ir taikant Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 1 ir 3 dalis Sąjungoje būtų laikomasi teisės;

KADANGI pagal Europos Sąjungos sutarties 49 straipsnį visos Europos valstybės, paduodančios paraišką įstoti į Europos Sąjungą, turi pripažinti Europos Sąjungos sutarties 1a straipsnyje išdėstytas vertybes;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnis nustato tam tikrų teisių sustabdymo tvarką, jeigu valstybė narė iš esmės ir nuolat pažeidžia šias vertybes;

PRIMINDAMOS, kad kiekvienas valstybės narės pilietis yra ir Sąjungos pilietis, todėl naudojasi ypatingu statusu bei apsauga, kuriuos valstybės narės garantuoja pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo antrosios dalies nuostatas;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad Sutartys sukuria vidaus sienų neturinčią erdvę ir suteikia visiems Sąjungos piliečiams teisę laisvai judėti bei gyventi valstybių narių teritorijoje;

SIEKDAMOS neleisti, kad prieglobsčio institucija būtų naudojama kitiems tikslams, išskyrus šios institucijos numatytuosius;

KADANGI šis Protokolas pripažįsta 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencijos dėl pabėgėlių statuso tikslus ir šios konvencijos galutinį pobūdį;

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Vienintelis straipsnis

Atsižvelgiant į pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos, kurią suteikia Europos Sąjungos valstybės narės, lygi, tariaama, kad, kalbant apie teisinius ir praktinius tikslus, susijusius su prieglobsčio klausimais, valstybės narės viena kitai yra patikimos kilmės šalys. Todėl valstybė narė gali svarstyti kitos valstybės narės piliečio prašymą suteikti prieglobstį arba leisti juos nagrinėti tik šiais atvejais:

- a) jeigu, išgaliojus Amsterdamo sutarčiai, valstybė narė, kurios pilietis pateikia prašymą ir kuri vykdo Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 15 straipsnio nuostatas, toliau taiko priemones, dėl kurių jos teritorijoje nėra iki galo vykdomi jos įsipareigojimai pagal šią konvenciją;
 - b) inicijavus Europos Sąjungos sutarties 7 straipsnio 1 dalyje nustatytą procedūrą, kol Taryba arba tam tikrais atvejais Europos Vadovų Taryba nepriima atitinkamo sprendimo valstybės narės, kurios pilietis pateikia prašymą, atžvilgiu;
 - c) jei Taryba yra priėmusi sprendimą pagal Europos Sąjungos sutarties 7 straipsnio 1 dalį valstybės narės, kurios pilietis pateikia prašymą, atžvilgiu arba jei Europos Vadovų Taryba yra priėmusi sprendimą pagal minėtos Sutarties 7 straipsnio 2 dalį valstybės narės, kurios pilietis pateikia prašymą, atžvilgiu;
 - d) jeigu valstybė narė priimtų tokio pobūdžio vienašališką sprendimą dėl kitos valstybės narės piliečio pateikto prašymo; šiuo atveju būtina nedelsiant informuoti Tarybą; prašymas nagrinėjamas remiantis prielaida, kad jis yra akivaizdžiai nepagrįstas, tačiau bet kuriuo atveju neturi jokios įtakos valstybės narės kompetencijai priimti sprendimus.
-

PROTOKOLAS (Nr. 25)
DĖL KOMPETENCIJOS PASIDALIJIMO

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Vienintelis straipsnis

Remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 2 straipsnio 2 dalimi dėl kompetencijos pasidalijimo, kai Sąjunga imasi veiksmų tam tikroje srityje, jos kompetencija apima tik tuos aspektus, kurie reglamentuojami atitinkamu Sąjungos teisės aktu, bet neapima visos srities.

PROTOKOLAS (Nr. 26) DĖL BENDRUS INTERESUS TENKINANČIŲ PASLAUGŲ

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS pabrėžti bendrus interesus tenkinančių paslaugų svarbą,

SUSITARĖ dėl šių aiškinamųjų nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 14 straipsnį bendros Sąjungos vertybės, susijusios su bendrus ekonominius interesus tenkinančiomis paslaugomis, visų pirma apima:

- svarbų nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų vaidmenį ir didelę veiksmų laisvę teikiant, pavedant teikti ar organizuojant kuo labiau vartotojų poreikius atitinkančias bendrus ekonominius interesus tenkinančias paslaugas;
- bendrus ekonominius interesus tenkinančių paslaugų įvairovę ir vartotojų poreikių be prioritetų skirtumus dėl skirtingos geografinės, socialinės ar kultūrinės padėties;
- aukštą kokybę, saugos ir prieinamumo lygį, lygias galimybes ir visuotinio prieinamumo bei vartotojų teisių propagavimą.

2 straipsnis

Sutarčių nuostatos jokių būdu neturi įtakos valstybių narių kompetencijai teikti, pavesti teikti ir organizuoti bendrus interesus tenkinančias neekonomines paslaugas.

PROTOKOLAS (Nr. 27)
DĖL VIDAUS RINKOS IR KONKURENCIJOS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad vidaus rinka, kaip išdėstyta Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnyje, apima sistemą, užtikrinančią, kad nebūtų iškreipta konkurencija,

SUSITARĖ, kad

šiuo tikslu prireikus Sąjunga imasi veiksmų pagal Sutarčių nuostatas, įskaitant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnį.

Šis protokolas pridedamas prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo.

PROTOKOLAS (Nr. 28) DĖL EKONOMINĖS, SOCIALINĖS IR TERITORINĖS SANGLAUDOS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

PRISIMINDAMOS, kad Europos Sąjungos sutarties 3 straipsniu, tarp kitų tikslų, yra nustatytas tikslas skatinti ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą bei valstybių narių solidarumą ir, kad minėta sanglauda yra tarp Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 4 straipsnio 2 dalies c punkte išvardytų Sąjungos pasidalijamosios kompetencijos sričių;

PRISIMINDAMOS, kad trečios dalies XVIII antraštinės dalies nuostatos dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos yra Sąjungos veiksmų ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos srityje konsolidavimo ir tolesnės plėtros, įskaitant naujo fondo įkūrimą, teisinis pagrindas;

PRISIMINDAMOS, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 177 straipsnio nuostatose numatytas Sanglaudos fondo įkūrimas;

PAŽYMĖDAMOS, kad Europos investicijų bankas skurdesniems regionams skolina dideles ir didėjančias sumas;

PAŽYMĖDAMOS norą lanksčiau reglamentuoti asignavimus iš struktūrinių fondų;

PAŽYMĖDAMOS norą diferencijuoti Sąjungos dalyvavimo programose ir projektuose tam tikrose šalyse lygi;

PAŽYMĖDAMOS pasiūlymą labiau atsižvelgti į atitinkamą valstybių narių klestėjimą nuosavų išteklių sistemoje;

DAR KARTĄ PATVIRTINA, kad ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos skatinimas yra nepaprastai svarbus Sąjungos visapusiškai plėtrai ir patvariai sėkmei;

DAR KARTĄ PATVIRTINA savo įsitikinimą, kad struktūriniai fondai ir toliau turėtų atlikti svarbų vaidmenį siekiant Sąjungos tikslų sanglaudos srityje;

DAR KARTĄ PATVIRTINA savo įsitikinimą, kad Europos investicijų bankas turėtų ir toliau didžiąją savo išteklių dalį skirti ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos skatinimui, ir skelbia savo pasirengimą peržiūrėti Europos investicijų banko kapitalo poreikius iškart, kai to prireiks šiam tikslui;

SUTINKA, kad Sanglaudos fondas bus Sąjungos finansinis įnašas į projektus aplinkos ir transeuropinių tinklų srityse valstybėse narėse, kurių BVP vienam gyventojui sudaro mažiau nei 90 proc. Sąjungos vidurkio ir kurios turi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 126 straipsnyje nustatytoms ekonominės konvergencijos sąlygoms tenkinti skirtą programą;

SKELBIA savo ketinimą leisti lanksčiau skirstyti struktūrinių fondų lėšas ypatingoms reikmėms, kurioms netaikomos dabartinės struktūrinių fondų taisyklės;

SKELBIA savo norą diferencijuoti Sąjungos dalyvavimo struktūrinių fondų programose ir projektuose lygį siekiant išvengti perviršinių biudžetinių išlaidų padidėjimo neturtingesnėse valstybėse narėse;

PRIPAŽIŠTA būtinybę reguliariai stebėti pažangą, padarytą siekiant ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos, ir teigia savo norą ištirti visas reikiamas priemones šiuo atžvilgiu;

SKELBIA savo ketinimą labiau atsižvelgti į atskirų valstybių narių gebėjimą mokėti įnašus jų nuosavų išteklių sistemoje ir išnagrinėti regresyvių elementų, esančių dabartinėse nuosavų lėšų sistemose, neturtingesnėms valstybėms narėms, ištaisymo priemones;

SUTINKA pridėti šį Protokolą prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo.

PROTOKOLAS (Nr. 29)
DĖL VALSTYBIŲ NARIŲ VISUOMENINĖS TRANSLIACIJOS SISTEMOS

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

MANYDAMOS, kad valstybių narių visuomeninė transliacijos sistema yra tiesiogiai susijusi su kiekvienos visuomenės demokratiniiais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais bei su poreikiu išlaikyti žiniasklaidos pliuralizmą,

SUSITARĖ dėl šios aiškinamosios nuostatos, kurios tekstas pridedamas prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Sutarčių nuostatos nepažeidžia valstybių narių kompetencijos finansuoti visuomeninę transliaciją, jeigu šis finansavimas teikiamas transliuojančiosioms organizacijoms, kad jos vykdytų su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, kuriuos suteikia, apibrėžia ir organizuoja kiekviena valstybė narė, ir jeigu šis finansavimas prekybos sąlygų ir konkurencijos Sąjungoje nepaveikia taip, kad pakenktų bendriems interesams, taip pat atsižvelgiant į šios viešosios paslaugos funkcijų vykdymą.

PROTOKOLAS (Nr. 30)
DĖL EUROPOS SĄJUNGOS PAGRINDINIŲ TEISIŲ CHARTIJOS
TAIKYMO LENKIJAI IR JUNGTINEI KARALYSTEI

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

KADANGI Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje Sąjunga pripažįsta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje nustatytas teises, laisves ir principus;

KADANGI Chartija turi būti taikoma griežtai laikantis pirmiau minėto 6 straipsnio ir pačios Chartijos VII antraštinės dalies;

KADANGI pirmiau minėtame 6 straipsnyje reikalaujama, kad Lenkijos ir Jungtinės Karalystės teismai taikytų Chartiją griežtai laikydamiesi tame straipsnyje nurodytų paaiškinimų;

KADANGI Chartijoje kartu nurodytos teisės ir principai;

KADANGI Chartijoje pateikiamos nuostatos yra pilietinio ir politinio pobūdžio, taip pat ekonominio ir socialinio pobūdžio;

KADANGI Chartijoje dar kartą patvirtinamos Sąjungos pripažintos teisės, laisvės ir principai, kuriems suteikiama daugiau matomumo, tačiau nesukuriama naujų teisių ar principų;

PRIMINDAMOS Lenkijos ir Jungtinės Karalystės išipareigojimus pagal Europos Sąjungos sutartį, Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo ir Sąjungos teisę apskritai;

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į Lenkijos ir Jungtinės Karalystės pageidavimą paaiškinti tam tikrus Chartijos taikymo aspektus;

todėl NORĖDAMOS paaiškinti Chartijos taikymą, susijusį su Lenkijos ir Jungtinės Karalystės įstatymais ir kitais teisės aktais, taip pat jos nagrinėjimo teisme galimybes Lenkijoje ir Jungtinėje Karalystėje;

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS, kad šiame protokole pateiktos nuorodos į konkrečių Chartijos nuostatų veikimą jokių būdu nedaro įtakos kitų Chartijos nuostatų veikimui;

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS, kad šis protokolas nedaro įtakos Chartijos taikymui kitoms valstybėms narėms;

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS, kad šis protokolas nedaro įtakos kitiems Lenkijos ir Jungtinės Karalystės išipareigojimams pagal Europos Sąjungos sutartį, Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo ir Sąjungos teisę apskritai;

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

1. Chartija neišplečia Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ar jokio kito Lenkijos arba Jungtinės Karalystės teismo galimybių nustatyti, kad Lenkijos arba Jungtinės Karalystės įstatymai ar kiti teisės aktai, praktika ar veiksmai yra nesuderinami su pagrindinėmis teisėmis, laisvėmis ir principais, kuriuos ji iš naujo patvirtina.

2. Visų pirma ir siekiant išvengti abejonių, jokios Chartijos IV antraštinės dalies nuostatos nesukuria nagrinėjimo teisme teisių, taikomų Lenkijai ar Jungtinei Karalystei, išskyrus atvejus, kai Lenkija ar Jungtinė Karalystė numatė tokias teises savo nacionalinėje teisėje.

2 straipsnis

Tais atvejais, kai Chartijos nuostata yra susijusi su nacionalinės teisės aktais ir praktika, Lenkijoje arba Jungtinėje Karalystėje ji taikoma tiek, kiek joje pateiktos teisės ar principai yra pripažįstami pagal Lenkijos arba Jungtinės Karalystės teisės aktuose ar praktiką.

PROTOKOLAS (Nr. 31)
DĖL NYDERLANDŲ ANTILŲ SALOSE PERDIRBTŲ NAFTOS
PRODUKTŲ IMPORTO Į EUROPOS SĄJUNGĄ

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS išsamiau apibrėžti prekybos sistemą, taikomą Nyderlandų Antilų salose perdirbtų naftos produktų importui į Europos Sąjungą,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

Šis Protokolas taikomas naftos produktams, klasifikuojamiems Briuselio nomenklatūros 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (parafino vaškas, naftos ir skalūnų vaškas ir parafino atliekos) ir 27.14 pozicijose, importuojamiems naudoti valstybėse narėse.

2 straipsnis

Valstybės narės dėl Nyderlandų Antilų ir Sąjungos asociacijos įsipareigoja šiame Protokole numatytomis sąlygomis Nyderlandų Antilų salose perdirbtiems naftos produktams suteikti preferencinius tarifus. Šios nuostatos taip pat galioja nepaisant valstybėse narėse taikomų kilmės taisyklių.

3 straipsnis

1. Kai Komisija, valstybės narės prašymu ar savo iniciatyva, nustato, kad dėl Nyderlandų Antilų salose perdirbtų naftos produktų importo į Sąjungą pagal 2 straipsnyje nustatytą sistemą vienos ar kelių valstybių narių rinkoje kyla faktinių sunkumų, ji nusprendžia, kad šios valstybės narės minėtam importui taikytų muitus, juos padidintų arba iš naujo nustatytų tokiu būdu ir tokiam laikui, kurio gali prireikti šiems sunkumas pašalinti. Šie taikomi, padidinti arba iš naujo nustatyti muitai negali būti didesni už tokiems pat trečiųjų šalių produktams taikomus muitus.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos bet kuriuo atveju taikomos į Sąjungą importuotų Nyderlandų Antilų salose perdirbtų naftos produktų kiekiui pasiekus du milijonus metrinių tonų per metus.

3. Tarybai pranešama apie Komisijos sprendimus, priimtus pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalį, įskaitant tuos, kuriais atmetami valstybių narių prašymai. Taryba, valstybės narės prašymu, prisiima atsakomybę už sprendimus ir bet kuriuo metu gali juos iš dalies keisti arba panaikinti.

4 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė mano, kad dėl Nyderlandų Antilų salose perdirbtų naftos produktų tiesioginio arba per kitą valstybę narę vykdomo importo pagal 2 straipsnyje nustatytą sistemą jos rinkoje kyla faktinių sunkumų ir kad būtina nedelsiant imtis priemonių jiems pašalinti, ji savo iniciatyva gali nuspręsti šiam importui nustatyti muitus, neviršijančius tokiems pat trečiųjų šalių produktams taikomų muitų normų. Apie savo sprendimą ji praneša Komisijai, kuri per vieną mėnesį nusprendžia, ar valstybės narės taikomos priemonės turėtų būti taikomos toliau, iš dalies pakeičiamos ar panaikinamos. Tokiems Komisijos sprendimams taikomos 3 straipsnio 3 dalies nuostatos.

2. Kai Nyderlandų Antilų salose perdirbtų naftos produktų, tiesiogiai arba per kitą valstybę narę importuotų į Europos Sąjungos valstybę narę ar nares pagal 2 straipsnyje nustatytą sistemą, kiekis per kalendorinius metus viršija šio Protokolo priede nurodytą tonažą, priemonės, kurių pagal šio straipsnio 1 dalį einamaisiais metais imasi ta ar tos valstybės narės, laikomos pateisinamomis; Komisija, įsitikinusi, kad buvo pasiektas nustatytas tonažas, oficialiai užregistruoja priemones, kurių buvo imtasi. Tokiu atveju kitos valstybės narės susilaiko nuo oficialaus šio klausimo perdavimo Tarybai.

5 straipsnis

Jei Sąjunga naftos produktams nusprendžia taikyti kiekybinius apribojimus neatsižvelgdama į tai, iš kur jie importuojami, šie apribojimai taip pat gali būti taikomi ir tokių produktų importui iš Nyderlandų Antilų salų. Tokiu atveju Nyderlandų Antilų saloms taikomas preferencinis režimas palyginti su trečiosiomis šalimis.

6 straipsnis

1. Priėmus bendrą trečiųjų šalių ir asocijuotų šalių naftos produktų kilmės apibrėžimą arba sprendimus pagal bendrą prekybos minėtais produktais politiką arba sukūrus bendrą energijos politiką, Taryba, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu ir Komisija, vieningai priimtu sprendimu keičia 2–5 straipsnių nuostatas.

2. Tačiau, keičiant šias nuostatas, bet kuriuo atveju Nyderlandų Antilų saloms turi būti toliau taikomos lygiavertės preferencijos ne mažesniai kaip 2,5 milijono metrinių tonų naftos produktų kiekiui.

3. Sąjungos išipareigojimai taikyti šio straipsnio 2 dalyje nurodytas lygiavertes preferencijas prireikus gali būti paskirstyti šalims atsižvelgiant į šio Protokolo priede nurodytą tonažą.

7 straipsnis

Kad būtų įgyvendintas šis Protokolas, Komisija įpareigojama užtikrinti, kad Nyderlandų Antilų salose perdirbti naftos produktai į valstybes narės būtų importuojami nustatytu būdu. Valstybės narės, laikydamosi Komisijos rekomenduotų administracinių sąlygų, visą susijusią naudingą informaciją perduoda Komisijai, kuri pasirūpina, kad ši informacija būtų išplatinta.

PROTOKOLO PRIEDAS

Aukštosios Susitariančiosios Šalys nusprendė, kad būtų įgyvendinta Protokolo dėl Nyderlandų Antilų salose perdirbtų naftos produktų importo į Europos Sąjungą 4 straipsnio 2 dalis, 2 milijonus metrinių tonų naftos produktų iš Antilų salų valstybėms narėms paskirstyti taip:

Vokietija	625 000 metrinių tonų
Belgija/Liuksemburgo ekonominė sąjunga	200 000 metrinių tonų
Prancūzija	75 000 metrinių tonų
Italija	100 000 metrinių tonų
Nyderlandai	1 000 000 metrinių tonų

PROTOKOLAS (Nr. 32)
DĖL NEKILNOJAMOJO TURTO ĮSIGIJIMO DANIJOJE

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS išspręsti tam tikras su Danija susijusias konkrečias problemas,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Nepaisydama Sutarčių sąlygų, Danija gali toliau taikyti galiojančius teisės aktus dėl nepagrindinio gyvenamojo būsto įsigijimo.

PROTOKOLAS (Nr. 33)
DĖL SUTARTIES DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VEIKIMO
157 STRAIPSNIO

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 157 straipsnyje socialinės išmokos pagal profesines socialinės apsaugos sistemas nelaikomos atlyginimu, tokiu atveju ir tokiu mastu, kai jos yra priskirtinos įdarbinimo laikotarpiams iki 1990 m. gegužės 17 d., išskyrus atvejus, kai jos mokamos darbuotojams arba jų teisių turėtojams, ir kurie iki tos dienos pateikia ieškinį arba pareiškia lygiavertį reikalavimą pagal taikomus nacionalinės teisės aktus.

PROTOKOLAS (Nr. 34)
DĖL GRENLANDIJAI SKIRTŲ SPECIALIŲ PRIEMONIŲ

Vienintelis straipsnis

1. Kai į Sąjungą importuojami gaminiai, kuriems taikomi žuvies produktų rinkos bendro organizavimo principai ir kurių kilmės šalis yra Grenlandija, taikant bendro rinkos organizavimo mechanizmą jiems netaikomi muitai ar lygiaverčio poveikio privalomieji mokėjimai ir nenustatomi jokie kiekybiniai apribojimai ar panašaus pobūdžio priemonės, jei pagal Sąjungos ir už Grenlandiją atsakingos institucijos susitarimą Sąjungai suteikiamos ją tenkinančios galimybės žvejoti Grenlandijos žvejybos zonoje.
 2. Visos su tokių gaminių importo susitarimais susijusios priemonės, įskaitant tas, kurios reglamentuoja tokių priemonių priėmimą, priimamos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43 straipsnyje nustatyta tvarka.
-

PROTOKOLAS (Nr. 35)**PROTOKOLAS DĖL AIRIJOS KONSTITUCIJOS 40.3.3 STRAIPSNIO**

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties:

Jokia Sutarčių ar Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties nuostata, ar šias Sutartis iš dalies keičiančiose bei papildančiose Sutartyse ir Aktuose neturi poveikio Airijos Konstitucijos 40.3.3 straipsnio taikymui Airijoje.

PROTOKOLAS (Nr. 36) DĖL PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATŲ

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

KADANGI, siekiant pasirengti perėjimui nuo sutarčių, taikomų iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, institucinių nuostatų prie minėtoje Sutartyje numatytų institucinių nuostatų, būtina nustatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties:

1 straipsnis

Šiame protokole „Sutartys“ – Europos Sąjungos sutartis, Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartis.

I ANTRAŠTINĖ DALIS NUOSTATOS DĖL EUROPOS PARLAMENTO

2 straipsnis

1. Likusiam 2009–2014 m. kadencijos laikui nuo šio straipsnio įsigaliojimo datos, ir nukrypstant nuo 2009 m. birželio mėn. Europos Parlamento rinkimų metu galiojusių Europos bendrijos steigimo sutarties 189 straipsnio antros pastraipos ir 190 straipsnio 2 dalies bei Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 107 straipsnio antros pastraipos ir 108 straipsnio 2 dalies, ir nukrypstant nuo Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos, kurioje yra nustatytas vietų skaičius, esamos 736 vietos papildomos toliau nurodytomis 18 vietų; tai reiškia, kad bendras Europos Parlamento narių skaičius iki 2009–2014 m. kadencijos pabaigos laikinai bus 754:

Bulgarija	1	Nyderlandai	1
Ispanija	4	Austrija	2
Prancūzija	2	Lenkija	1
Italija	1	Slovėnija	1
Latvija	1	Švedija	2
Malta	1	Jungtinė Karalystė	1

2. Nukrypstant nuo Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnio 3 dalies, atitinkamos valstybės narės paskiria asmenis, kurie užims 1 dalyje numatytas papildomas vietas, vadovaudamosi nacionalinės teisės aktais, jei konkretūs asmenys buvo išrinkti remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise:

a) atitinkamoje valstybėje narėje surengtų *ad hoc* tiesioginių visuotinių rinkimų metu, vadovaujantis Europos Parlamento rinkimams taikytinomis nuostatomis;

- b) remiantis 2009 m. birželio 4–7 d. Europos Parlamento rinkimų rezultatais; arba
- c) atitinkamos valstybės narės nacionaliniam parlamentui paskyrus reikiamą narių skaičių iš savo narių, vadovaujantis kiekvienos iš šių valstybių narių nustatyta tvarka.
3. Tinkamu laiku iki Europos Parlamento rinkimų 2014 m., remdamasi Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, Europos Vadovų Taryba priima Europos Parlamento sudėtį nustatantį sprendimą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS DĖL KVALIFIKUOTOS BALSŲ DAUGUMOS

3 straipsnis

1. Pagal Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalį šios dalies ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalies nuostatos dėl kvalifikuotos balsų daugumos nustatymo Europos Vadovų Taryboje ir Taryboje įsigalioja 2014 m. lapkričio 1 d.
 2. Nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d., kai turi būti sprendžiama kvalifikuota balsų dauguma, bet kuris Tarybos narys gali reikalauti, kad tas sprendimas būtų priimtas kvalifikuota balsų dauguma, kuri apibrėžta 3 dalyje. Šiuo atveju taikomos 3 ir 4 dalys.
 3. Nedarant poveikio Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 235 straipsnio 1 dalies antros pastraipos taikymui, iki 2014 m. spalio 31 d. galioja toliau išdėstytos nuostatos.
- Tai atvejais, kai Europos Vadovų Taryba ir Taryba sprendimus privalo priimti kvalifikuota balsų dauguma, narių balsai paskirstomi taip:

Belgija	12	Lietuva	7
Bulgarija	10	Liuksemburgas	4
Čekija	12	Vengrija	12
Danija	7	Malta	3
Vokietija	29	Nyderlandai	13
Estija	4	Austrija	10
Airija	7	Lenkija	27
Graikija	12	Portugalija	12
Ispanija	27	Rumunija	14
Prancūzija	29	Slovėnija	4
Kroatija	7	Slovakija	7
Italija	29	Suomija	7
Kipras	4	Švedija	10
Latvija	4	Jungtinė Karalystė	29

Kai pagal Sutartis reikalaujama, kad sprendimai būtų priimami remiantis Komisijos pasiūlymu, jiems priimti reikia ne mažiau kaip 260 balsų „už“, atiduotų narių daugumos. Kitais atvejais sprendimams priimti reikia ne mažiau kaip 260 balsų „už“, atiduotų ne mažiau kaip dviejų trečdalių narių.

Kai aktas priimamas Europos Vadovų Tarybos arba Tarybos kvalifikuota balsų dauguma, Europos Vadovų Tarybos arba Tarybos narys gali reikalauti patikrinti, ar kvalifikuotą daugumą sudarančios valstybės narės atstovauja ne mažiau kaip 62 % bendro Sąjungos gyventojų skaičiaus. Jei paaiškėja, kad tos sąlygos nesilaikoma, aktas nepriimamas.

4. Iki 2014 m. spalio 31 d. tada, kai, taikant Sutartis, ne visi Tarybos nariai dalyvauja balsavime, būtent tais atvejais, kai reikia kvalifikuotos balsų daugumos, apibrėžtos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalyje, kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama kaip tas pats Tarybos nariams paskirstytų balsų santykis bei tas pats Tarybos narių skaičiaus santykis ir, prireikus, tas pats atitinkamų valstybių narių gyventojų procentinis dydis, kuris nurodytas šio straipsnio 3 dalyje.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS DĖL TARYBOS SUDĖČIŲ

4 straipsnis

Kol neįsigalioja Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 6 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytas sprendimas, Taryba gali posėdžiauti tokiomis sudėtimis, kurios nurodytos pirmiau minėto straipsnio antrojoje ir trečiojoje pastraipose, taip pat kitokiomis sudėtimis, kurių sąrašą paprasta balsų dauguma priimtu sprendimu nustato Bendrųjų reikalų taryba.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS DĖL KOMISIJOS, ĮSKAITANT SĄJUNGOS VYRIAUSIAJĄ ĮGALIOTINĮ UŽSIENIO REIKALAMS IR SAUGUMO POLITIKAI

5 straipsnis

Lisabonos sutarties įsigaliojimo dieną pareigas einantys Komisijos nariai lieka eiti pareigas iki savo kadencijos pabaigos. Tačiau tą dieną, kai paskiriamas Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai, baigiasi nario, turinčio tą pačią pilietybę kaip vyriausiasis įgaliotinis, kadencija.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS DĖL TARYBOS GENERALINIO SEKRETORIAUS, VYRIAUSIOJO ĮGALIOTINIO UŽSIENIO REIKALAMS IR SAUGUMO POLITIKAI IR TARYBOS GENE- RALINIO SEKRETORIAUS PAVADUOTOJO

6 straipsnis

Tarybos generalinio sekretoriaus, vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Tarybos generalinio sekretoriaus pavaduotojo kadencija baigiasi Lisabonos sutarties įsigaliojimo dieną. Generalinį sekretorių skiria Taryba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 240 straipsnio 2 dalį.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS DĖL PATARIAMŲJŲ ORGANŲ

7 straipsnis

Kol įsigalios Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 301 straipsnyje nurodytas sprendimas, Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nariai pasiskirsto taip:

Belgija	12	Lietuva	9
Bulgarija	12	Liuksemburgas	6
Čekija	12	Vengrija	12
Danija	9	Malta	5
Vokietija	24	Nyderlandai	12
Estija	7	Austrija	12
Airija	9	Lenkija	21
Graikija	12	Portugalija	12
Ispanija	21	Rumunija	15
Prancūzija	24	Slovėnija	7
Kroatija	9	Slovakija	9
Italija	24	Suomija	9
Kipras	6	Švedija	12
Latvija	7	Jungtinė Karalystė	24

8 straipsnis

Kol įsigalios Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 305 straipsnyje nurodytas sprendimas, Regionų komiteto nariai pasiskirsto taip:

Belgija	12	Lietuva	9
Bulgarija	12	Liuksemburgas	6
Čekija	12	Vengrija	12
Danija	9	Malta	5
Vokietija	24	Nyderlandai	12
Estija	7	Austrija	12
Airija	9	Lenkija	21
Graikija	12	Portugalija	12
Ispanija	21	Rumunija	15
Prancūzija	24	Slovėnija	7
Kroatija	9	Slovakija	9
Italija	24	Suomija	9
Kipras	6	Švedija	12
Latvija	7	Jungtinė Karalystė	24

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

**PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS DĖL AKTŲ, PRIIMTŲ REMIANTIS
EUROPOS SĄJUNGOS SUTARTIES V IR VI ANTRAŠTINĖS DALIS, KOL
ĮSIGALIOS LISABONOS SUTARTIS***9 straipsnis*

Kol įsigalios Lisabonos sutartis, Sąjungos institucijų, organų ir įstaigų aktų, priimtų remiantis Europos Sąjungos sutartimi, teisinė galia išlieka tol, kol įgyvendinant Sutartis šie aktai nepanaikinami, neanuliuojami arba iš dalies nepakeičiami. Tai taip pat taikoma tarp valstybių narių pagal Europos Sąjungos sutartį sudarytoms konvencijoms.

10 straipsnis

1. Kaip pereinamojo laikotarpio priemonė, susijusi su teisės aktais policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, priimtais iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, nuo tos Sutarties įsigaliojimo dienos institucijų įgaliojimai bus tokie: Komisijos įgaliojimai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 258 straipsnį netaikomi, o Europos Sąjungos Teisingumo Teismo įgaliojimai pagal Europos Sąjungos sutarties VI antraštinę dalį, kokia ji buvo iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, išliks tokie patys, įskaitant tuos, kurie buvo priimti pagal minėtos Europos Sąjungos sutarties 35 straipsnio 2 dalį.

2. 1 dalyje nurodytu teisės akto pakeitimu nustatomas toje dalyje minėtų institucijų įgaliojimų taikymas, kaip išdėstyta Sutartyse, iš dalies keisto teisės akto, kuris taikomas toms valstybėms narėms, atžvilgiu.

3. Bet kuriuo atveju 1 dalyje nurodyta pereinamojo laikotarpio priemonė nustoja galioti po penkerių metų nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo.

4. Ne vėliau kaip likus šešiams mėnesiams iki 3 dalyje nurodyto pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinė Karalystė gali pranešti Tarybai, kad dėl 1 dalyje nurodytų teisės aktų ji nepritaria 1 dalyje minėtiems institucijų įgaliojimams, kaip išdėstyta Sutartyse. Tuo atveju, jei Jungtinė Karalystė pateikia šį pranešimą, visi 1 dalyje nurodyti teisės aktai jai nebetaikomi nuo 3 dalyje nurodyto pereinamojo laikotarpio pabaigos datos. Ši pastraipa netaikoma iš dalies keistiems teisės aktams, kurie taikomi Jungtinei Karalystei, kaip nurodyta 2 dalyje.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma nustato būtinas tolesnes ir pereinamojo laikotarpio priemones. Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį sprendimą. Tarybos kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 3 dalies a punktą.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali taip pat priimti sprendimą, nustatantį, kad Jungtinė Karalystė prisiima tiesiogines finansines pasekmes, jei jų būtų, kurios būtinai ir neišvengiamai patiriamos jai nustojus dalyvauti priimant ir taikant tuos teisės aktus.

5. Vėliau Jungtinė Karalystė bet kuriuo metu po to gali pranešti Tarybai apie savo pageidavimą jai taikyti teisės aktus, kurie jai nebetaikomi pagal 4 dalies pirmąją pastraipą. Tuo atveju, atsižvelgiant į konkretų atvejį, taikomos atitinkamos Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* arba Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės nuostatos. Institucijų įgaliojimai, susiję su tais teisės aktais, yra išdėstyti Sutartyse. Veikdamos pagal atitinkamus protokolus Sąjungos institucijos ir Jungtinė Karalystė siekia atkurti kuo platesnį Jungtinės Karalystės dalyvavimą įgyvendinant Sąjungos *acquis* laisvės, saugumo ir teisingumo srityje nedarant didelės įtakos įvairių jos dalių praktiniam veikimui ir išlaikant jų nuoseklumą.

PROTOKOLAS (Nr. 37)

**DĖL EAPB SUTARTIES GALIOJIMO PABAIGOS FINANSINIŲ
PADARINIŲ IR DĖL ANGLIŲ IR PLIENO MOKSLINIŲ TYRIMŲ FONDO**

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

PRISIMINDAMOS, kad visas 2002 m. liepos 23 d. buvęs Europos anglių ir plieno bendrijos turtas ir visi įsipareigojimai 2002 m. liepos 24 d. buvo perduoti Europos bendrijai,

ATSIŽVELGDAMOS į norą šias lėšas naudoti su anglių ir plieno pramone susijusiems moksliniams tyrimams ir dėl to – į būtinumą šiuo atžvilgiu nustatyti tam tikras specialias taisykles,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo:

1 straipsnis

1. Grynoji šio turto ir įsipareigojimų vertė, nurodyta EAPB balanse 2002 m. liepos 23 d., atsižvelgiant į dėl likvidavimo operacijų galimą padidėjimą ar sumažėjimą, laikoma turtu, skirtu su anglių ir plieno pramone susijusiems moksliniams tyrimams (toliau – likviduojama EAPB). Likvidavimui pasibaigus, jis vadinamas „Anglių ir plieno mokslinių tyrimų fondo turtu“.

2. Iš šio turto gaunamos pajamos, vadinamos „Anglių ir plieno mokslinių tyrimų fondu“, naudojamos tik moksliniams tyrimams, išskyrus mokslinių tyrimų pamatinę programą, anglių ir plieno pramone susijusiuose sektoriuose pagal šio Protokolo ir juo remiantis priimtų aktų nuostatas.

2 straipsnis

Taryba, veikdama pagal specialią teisėkūros procedūrą ir gavusi Europos Parlamento pritarimą, priima visas nuostatas, būtinas šiam Protokolui įgyvendinti, įskaitant pagrindinius principus.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, patvirtina priemonės, nustatančias daugiametes Anglių ir plieno mokslinių tyrimų fondo turto valdymo finansines gaires bei Anglių ir plieno mokslinių tyrimų fondo mokslinių tyrimų programos technines gaires.

3 straipsnis

Išskyrus atvejus, kai šiame Protokole ir juo remiantis priimtuose aktuose yra nustatyta kitaip, taikomos Sutarčių nuostatos.

**TARPVYRIAUSYBINĖS KONFERENCIJOS,
PATVIRTINUSIOS LISABONOS SUTARTĮ,**

pasirašytą 2007 m. gruodžio 13 d.,

PRIE BAIGIAMOJO AKTO PRIDĖTOS DEKLARACIJOS

A. DEKLARACIJOS DĖL SUTARČIŲ NUOSTATŲ

1. Deklaracija dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, kuri yra teisiškai privaloma, patvirtinamos pagrindinės teisės, kurias garantuoja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir kurios kyla iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų.

Chartija neišplečia Sąjungos teisės taikymo srities už Sąjungos įgaliojimų ribų, nenustato Sąjungai jokių naujų įgaliojimų ar užduočių ir nepakeičia Sutartyse nustatytųjų.

2. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalies

Konferencija susitaria, kad Sąjungos prisijungimas prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos turėtų vykti taip, kad būtų išlaikytos Sąjungos teisės ypatybės. Šiuo požiūriu Konferencija pažymi, kad tarp Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ir Europos žmogaus teisių teismo vyksta nuolatinis dialogas; Sąjungos prisijungimas prie šios konvencijos šį dialogą galėtų sustiprinti.

3. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 8 straipsnio

Sąjunga atsižvelgs į ypatingą mažų šalių, kurios su ja palaiko ypatingus kaimynystės santykius, padėtį.

4. Deklaracija dėl Europos Parlamento sudėties

Papildoma vieta Europos Parlamente bus skirta Italijai.

5. Deklaracija dėl Europos Vadovų Tarybos politinio susitarimo dėl Sprendimo dėl Europos Parlamento sudėties projekto

Europos Vadovų Taryba, remdamasi Europos Parlamento pasiūlymu, duos politinį sutikimą dėl Sprendimo dėl Europos Parlamento sudėties 2009–2014 m. teisėkūros laikotarpiu peržiūrėto projekto.

6. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 15 straipsnio 5 ir 6 dalių, 17 straipsnio 6 ir 7 dalių ir 18 straipsnio

Prenkant kandidatus, galinčius eiti Europos Vadovų Tarybos pirmininko, Komisijos pirmininko ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pareigas, reikia deramai atsižvelgti į būtinybę gerbti Sąjungos ir jos valstybių narių geografinę ir demografinę įvairovę.

7. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalies ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalies

Konferencija pareiškia, kad sprendimą dėl Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalies ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo Taryba priims Lisabonos sutarties pasirašymo dieną ir jis įsigalios minėtos Sutarties įsigaliojimo dieną. Sprendimo projektas išdėstytas toliau:

Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos sutarties

16 straipsnio 4 dalies ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo 2014 m. lapkričio 1 d.–2017 m. kovo 31 d. laikotarpiu ir nuo 2017 m. balandžio 1 d. projektas

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

kadangi:

- (1) Reikėtų priimti nuostatas, leidžiančias sklandžiai pereiti nuo sprendimų priėmimo Taryboje kvalifikuota balsų dauguma sistemos, kaip apibrėžta Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 3 straipsnio 3 dalyje, kuri bus toliau taikoma iki 2014 m. spalio 31 d., prie balsavimo sistemos, numatytos Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalyje ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalyje, kuri bus taikoma nuo 2014 m. lapkričio 1 d., įskaitant, pereinamuoju laikotarpiu iki 2017 m. kovo 31 d., konkrečias nuostatas, numatytas minėto protokolo 3 straipsnio 2 dalyje.
- (2) Primenama, kad Taryba nuolat deda visas pastangas stiprindama kvalifikuota balsų dauguma priimamų sprendimų demokratinę teisėtumą,

NUSPRENDĖ:

1 skirsnis

Nuostatos, taikomos nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d.

1 straipsnis

Nuo 2014 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. kovo 31 d., jei Tarybos nariai, atstovaujantys:

- a) ne mažiau kaip trims ketvirtadaliams gyventojų arba
- b) ne mažiau kaip trims ketvirtadaliams valstybių narių skaičiaus,

reikalingo sudaryti sprendimą blokuojančią mažumą, taikant Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą arba Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalį, prieštarauja akto priėmimui Taryboje kvalifikuota balsų dauguma, Taryba svarsto šį klausimą.

2 straipsnis

Vykstant šiems svarstymams Taryba daro viską, kas yra jos galioje, kad per tinkamą laikotarpį ir nepažeisdama Sąjungos teisės nustatytų privalomų terminų, priimtų tinkamą sprendimą 1 straipsnyje nurodytų Tarybos narių iškeltais klausimais.

3 straipsnis

Šiuo tikslu Tarybos pirmininkas, padedamas Komisijos ir laikydamasis Tarybos darbo tvarkos taisyklių, imasi bet kokios iniciatyvos, reikalingos siekiant palengvinti susitarimo kuo didesne balsų dauguma priėmimą Taryboje. Tarybos nariai jam padeda.

2 skirsnis

Nuostatos, taikomos nuo 2017 m. balandžio 1 d.

4 straipsnis

Nuo 2017 m. balandžio 1 d., jei Tarybos nariai, atstovaujantys:

- a) ne mažiau kaip 55 % gyventojų arba
- b) ne mažiau kaip 55 % valstybių narių skaičiaus,

reikalingo sudaryti sprendimą blokuojančią mažumą, taikant Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą arba Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 238 straipsnio 2 dalį, prieštarauja akto priėmimui Taryboje kvalifikuota balsų dauguma, Taryba svarsto šį klausimą.

5 straipsnis

Vykstant šiems svarstymams Taryba daro viską, kas yra jos galioje, kad per tinkamą laikotarpį ir nepažeisdama Sąjungos teisės nustatytų privalomų terminų, priimtų tinkamą sprendimą 4 straipsnyje nurodytų Tarybos narių iškeltais klausimais.

6 straipsnis

Šiuo tikslu Tarybos pirmininkas, padedamas Komisijos ir laikydamasis Tarybos darbo tvarkos taisyklių, imasi bet kokios iniciatyvos, reikalingos siekiant palengvinti susitarimo didesne balsų dauguma priėmimą Taryboje. Tarybos nariai jam padeda.

3 skirsnis

Įsigaliojimas

7 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja Lisabonos sutarties įsigaliojimo dieną.

8. Deklaracija dėl praktinių priemonių, susijusių su pirmininkavimu Europos Vadovų Tarybai ir Užsienio reikalų tarybai, kurių reikia imtis Lisabonos sutarties įsigaliojimo metu

Jei Lisabonos sutartis įsigaliotų po 2009 m. sausio 1 d., Konferencija prašo valstybės narės, kuri tuo metu pirmininkaus Tarybai šešių mėnesių laikotarpiu, kompetentingų valdžios institucijų ir asmens, išrinkto Europos Vadovų Tarybos pirmininku, bei asmens, paskirto Sąjungos vyriausiuoju įgaliotiniu užsienio reikalams ir saugumo politikai, pasikonsultavus su kitu šešių mėnesių laikotarpiu pirmininkausiančia valstybe nare, imtis konkrečių priemonių, būtinų norint užtikrinti veiksmingą perėjimą prie naujos tvarkos, atsižvelgiant į materialinius ir organizacinius pirmininkavimo Europos Vadovų Tarybai ir Užsienio reikalų tarybai aspektus.

9. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 16 straipsnio 9 dalies dėl Europos Vadovų Tarybos sprendimo dėl pirmininkavimo Tarybai

Konferencija pareiškia, kad kai tik bus pasirašyta Lisabonos sutartis, Taryba turėtų pradėti rengti sprendimą, nustatantį sprendimo dėl pirmininkavimo Tarybai įgyvendinimo procedūrą, ir per šešis mėnesius jam politiškai pritarti. Europos Vadovų Tarybos sprendimo projektas, kuris bus priimtas minėtos Sutarties įsigaliojimo dieną, išdėstytas toliau:

Europos Vadovų Tarybos sprendimo dėl pirmininkavimo Tarybai projektas

1 straipsnis

1. Tarybai, išskyrus Užsienio reikalų tarybą, 18 mėnesių pirmininkauja iš anksto nustatytos trijų valstybių narių grupės. Grupės sudaromos lygios rotacijos tarp valstybių narių pagrindu, atsižvelgiant į jų įvairovę ir geografinę pusiausvyrą Sąjungoje.

2. Kiekvienas grupės narys paeiliui pirmininkauja šešis mėnesius visų sudėčių Tarybai, išskyrus Užsienio reikalų tarybą. Kiti grupės nariai padeda pirmininkui atlikti visas jo pareigas pagal bendrą programą. Grupės nariai tarpusavyje gali susitarti dėl kitos tvarkos.

2 straipsnis

Valstybių narių vyriausybės nuolatinių atstovų komitetui pirmininkauja valstybės narės atstovas, pirmininkaujantis Bendrųjų reikalų tarybai.

Politiniam ir saugumo komitetui pirmininkauja Sąjungos vyriausiojo įgaliojimo užsienio reikalams ir saugumo politikai atstovas.

Jeigu vadovaujantis 4 straipsniu nenuspręsta kitaip, įvairios sudėties Tarybos, išskyrus Užsienio reikalų tarybą, parengiamiesiems organams pirmininkauja tuo metu atitinkamos sudėties Tarybai pirmininkaujančios grupės narys.

3 straipsnis

Bendradarbiaudama su Komisija, Bendrųjų reikalų taryba užtikrina įvairios sudėties Tarybos darbo nuoseklumą ir tęstinumą daugiamečių programų struktūroje. Pirmininkaujančios valstybės narės, padedant Tarybos generaliniam sekretoriatui, imasi visų reikalingų priemonių Tarybos darbui organizuoti ir sklandžiai jos veiklai užtikrinti.

4 straipsnis

Taryba priima sprendimą, nustatantį šio sprendimo įgyvendinimo priemones.

10. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio

Konferencija mano, kad kai į Komisiją nebeįtraukiami visų valstybių narių piliečiai, Komisija turėtų skirti ypatingą dėmesį santykių su visomis valstybėmis narėmis visiškam skaidrumui užtikrinti. Todėl Komisija turėtų palaikyti glaudžius ryšius su visomis valstybėmis narėmis, neatsižvelgdama į tai, ar jų pilietis eina Komisijos nario pareigas, ir šiomis sąlygomis turėtų skirti ypatingą dėmesį keitimuisi informacija ir konsultacijoms su visomis valstybėmis narėmis.

Konferencija taip pat mano, kad Komisija turėtų imtis visų būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų visokeriopaipai atsižvelgiama į politinę, socialinę ir ekonominę tikrovę visose valstybėse narėse, įskaitant tas, kurių pilietis neina Komisijos nario pareigų. Šios priemonės taip pat turėtų užtikrinti, kad į tų valstybių narių poziciją būtų atsižvelgiama priimant atitinkamas organizacines priemones.

11. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio 6 ir 7 dalių

Konferencijos manymu, pagal Sutarčių nuostatas Europos Parlamentas ir Europos Vadovų Taryba bendrai atsako už sklandų Europos Komisijos pirmininko rinkimų procesą. Prieš Europos Vadovų Tarybai priimant sprendimą, Europos Parlamento ir Europos Vadovų Tarybos atstovai tinkamiausiu būdu rengia reikalingas konsultacijas. Vadovaujantis 17 straipsnio 7 dalies pirmąja pastraipa, šių konsultacijų metu didelis dėmesys skiriamas kandidatų į Komisijos pirmininko postą biografijos faktams, atitinkamai atsižvelgiant į Europos Parlamento rinkimus. Europos Parlamento ir Europos Vadovų Tarybos tarpusavio susitarimu atitinkamai gali būti nustatoma tokių konsultacijų rengimo tvarka.

12. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 18 straipsnio

1. Konferencija pareiškia, kad, vykstant parengiamajam darbui prieš paskiriant Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai, kuris pagal Europos Sąjungos sutarties 18 straipsnį ir Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 5 straipsnį turi būti paskirtas Lisabonos sutarties, iš dalies keičiančios Europos Sąjungos sutartį ir Europos bendrijos steigimo sutartį, įsigaliojimo dieną ir kurio kadencija truks nuo tos dienos iki tą dieną veikiančios Komisijos kadencijos pabaigos, bus palaikomi tinkami ryšiai su Europos Parlamentu.

2. Be to, Konferencija primena, kad Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai, kurio kadencija 2009 m. lapkričio mėn. prasidės tą pačią dieną ir bus tokios pat trukmės kaip naujos sudėties Komisijos kadencija, bus paskirtas laikantis Europos Sąjungos sutarties 17 ir 18 straipsnių nuostatų.

13. Deklaracija dėl bendros užsienio ir saugumo politikos

Konferencija pabrėžia, kad Europos Sąjungos sutarties nuostatos dėl bendros užsienio ir saugumo politikos, įskaitant Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pareigybės sukūrimą ir Išorės veiksmų tarnybos įsteigimą, neturi įtakos dabartiniams valstybių narių įsipareigojimams jų užsienio politikos nustatymo bei vykdymo ir jų nacionalinio atstovavimo trečiosiose šalyse bei tarptautinėse organizacijose srityse.

Konferencija taip pat primena, kad bendrą saugumo ir gynybos politiką reglamentuojančios nuostatos nedaro poveikio ypatingam valstybių narių saugumo ir gynybos politikos pobūdžiui.

Ji pabrėžia, kad Europos Sąjungai ir jos valstybėms narėms ir toliau bus privalomos Jungtinių Tautų Chartijos nuostatos bei visų pirma nuostata, kad pagrindinė atsakomybė už tarptautinės taikos ir saugumo palaikymą tenka Saugumo Tarybai bei jos nariams.

14. Deklaracija dėl bendros užsienio ir saugumo politikos

Be Europos Sąjungos sutarties 24 straipsnio 1 dalyje nurodytų specialių taisyklių ir procedūrų, konferencija pabrėžia, kad nuostatos, susijusios su bendra užsienio ir saugumo politika, įskaitant dėl Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Išorės veiksmų tarnybos įsteigimo, nedarys įtakos kiekvienoje valstybėje narėje galiojančiam teisiniam pagrindui, jos atsakomybei ir galioms, susijusiems su jos užsienio politikos nustatymu ir vykdymu, jos nacionaline diplomatine tarnyba, santykiais su trečiosiomis šalimis ir dalyvavimu tarptautinėse organizacijose, įskaitant valstybių narių narystę JT Saugumo Taryboje.

Konferencija taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad nuostatomis, susijusiomis su bendra užsienio ir saugumo politika, nesuteikiama naujų galių Komisijai inicijuojant sprendimus ar nepadidinamas Europos Parlamento vaidmuo.

Konferencija taip pat primena, kad bendrą Europos saugumo ir gynybos politiką reglamentuojančios nuostatos nedaro įtakos ypatingam valstybių narių saugumo ir gynybos politikos pobūdžiui.

15. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 27 straipsnio

Konferencija pareiškia, kad, kai tik bus pasirašyta Lisabonos sutartis, Tarybos generalinis sekretorius, vyriausiasis įgaliotinis bendrai užsienio ir saugumo politikai, Komisija ir valstybės narės turėtų pradėti parengiamąjį darbą dėl Europos išorės veiksmų tarnybos.

16. Deklaracija dėl Europos Sąjungos sutarties 55 straipsnio 2 dalies

Konferencija mano, kad numatant galimybę versti Sutartis į 55 straipsnio 2 dalyje minimas kalbas prisidedama prie 3 straipsnio 3 dalies ketvirtojoje pastraipoje įtvirtinto tikslo gerbti turtingą Sąjungos kultūros ir kalbų įvairovę įgyvendinimo. Šiuo požiūriu Konferencija patvirtina, kad Sąjunga liks ištikima Europos kultūros įvairovei ir toliau skirs išskirtinį dėmesį šioms ir kitoms kalboms.

Konferencija rekomenduoja, kad tos valstybės narės, kurios nori pasinaudoti 55 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe, per šešis mėnesius nuo Lisabonos sutarties pasirašymo dienos praneštų Tarybai kalbą ar kalbas, į kurias bus verčiamos Sutartys.

17. Deklaracija dėl viršenybės

Konferencija primena, kad remiantis nusistovėjusia Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika Sutartys ir teisės aktai, kuriuos priima Sąjunga remdamasi Sutartimis, turi viršenybę prieš valstybių narių teisės aktus šioje teisminėje praktikoje nustatytais sąlygomis.

Be to, Konferencija nusprendė prie šio Baigiamojo akto pridėti Tarybos teisės tarnybos nuomonę dėl viršenybės, pateikiamą dokumente 11197/07 (JUR 260):

„Tarybos teisės tarnybos nuomonė

2007 m. birželio 22 d.

Teisingumo Teismo praktika rodo, kad Bendrijos teisės viršenybė yra esminis minėtos teisės principas. Teismo nuomone, šis principas yra neatsiejamas nuo Europos bendrijos specifinio pobūdžio. Tuo metu, kai buvo priimtas pirmas sprendimas šioje nusistovėjusioje Teismo praktikoje (1964 m. liepos 15 d. sprendimas byloje Costa prieš ENEL, 6/64 ⁽¹⁾), Sutartyje viršenybė nebuvo minima. Taip yra ir šiuo metu. Tai, kad viršenybės principas nebus įtrauktas į būsimą Sutartį, jokių būdų nepakeis galiojančio principo ir nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos.

⁽¹⁾ „Tai reiškia [...], kad teisės, kylančios iš Sutarties – nepriklausomo teisės šaltinio – dėl jos specialaus ir originalaus pobūdžio nebūtų galima panaikinti vidaus teisinėmis nuostatomis nepriklausomai nuo jų formuluotės, nepanaikinant jos pobūdžio kaip Bendrijos teisės ir nesukeliant abejonių dėl pačios Bendrijos teisinio pagrindo.“

18. Deklaracija dėl kompetencijos atskyrimo

Konferencija pabrėžia, kad pagal Europos Sąjungos sutartyje ir Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo numatytą Sąjungos ir valstybių narių kompetencijos pasidalijimą sritys, kurių Sutartys neprikiria Sąjungos kompetencijai, priklauso valstybių narių kompetencijai.

Kai Sutartys konkrečioje srityje suteikia Sąjungai kompetenciją, kuria ji dalijasi su valstybėmis narėmis, valstybės narės naudoja savo kompetenciją tiek, kiek Sąjunga nepasinaudojo arba nusprendė nebesinaudoti savo kompetencija. Pastaroji situacija susidaro, kai atitinkamos Sąjungos institucijos nusprendžia panaikinti teisėkūros procedūra priimtą aktą, visų pirma siekiant užtikrinti, kad būtų nuolat laikomasi subsidarumo ir proporcingumo principų. Vieno ar keleto jos narių (valstybių narių atstovų) iniciatyva ir laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 241 straipsnio Taryba gali reikalauti Komisijos pateikti pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimto akto panaikinimo. Konferencija palankiai vertina tai, kad Komisija pareiškia, jog šiems prašymams skirs ypatingą dėmesį.

Be to, į Tarpvyriausybinių konferencijų susirinkę valstybių narių vyriausybės atstovai, laikydamiesi Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 2–5 dalyse numatytos įprastos peržiūros procedūros, gali nuspręsti iš dalies pakeisti Sutartį ir padidinti ar sumažinti minėtomis Sutartimis Sąjungai suteiktą kompetenciją.

19. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 8 straipsnio

Konferencija sutinka, kad bendromis pastangomis šalindama moterų ir vyrų nelygybės apraiškas, įvairiose savo politikos srityse Sąjunga sieks kovoti su bet kokio pobūdžio smurtu šeimoje. Valstybės narės turėtų imtis visų reikiamų priemonių, siekdamos užkirsti kelią šiai nusikalstamai veikai ir bausti už ją bei padėti aukoms ir jas ginti.

20. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsnio

Konferencija pareiškia, kad kiekvienu atveju pagal 16 straipsnį patvirtinant asmens duomenų apsaugos taisykles, galinčias turėti tiesioginės įtakos nacionaliniam saugumui, bus deramai atsižvelgiama į konkrečius ypatumus. Ji primena, kad šiuo metu taikomuose teisės aktuose (žr. visų pirma Direktyvą 95/46/EB) šiuo atžvilgiu esama konkrečių išimčių.

21. Deklaracija dėl asmens duomenų apsaugos teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo srityse

Konferencija pripažįsta, kad dėl teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimo sričių ypatingo pobūdžio šiose srityse gali reikėti konkrečių taisyklių dėl asmens duomenų apsaugos ir laisvo šių duomenų judėjimo, pagrįstų Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsniu.

22. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 48 ir 79 straipsnių

Konferencija mano, kad tuo atveju, jei teisėkūros procedūra priimamo akto, pagrįsto 79 straipsnio 2 dalimi, projektas darytų poveikį svarbiems valstybės narės socialinės apsaugos sistemos aspektams, įskaitant jos apimtį, išlaidas ar finansinę struktūrą, ar paveiktų tos sistemos finansinę pusiausvyrą, kaip nustatyta 48 straipsnio antrojoje pastraipoje, į tos valstybės narės interesus bus deramai atsižvelgiama.

23. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 48 straipsnio antrosios pastraipos

Konferencija primena, kad, atsižvelgiant į Europos Sąjungos sutarties 15 straipsnio 4 dalį, minėtu atveju Europos Vadovų Taryba sprendimus priima bendru sutarimu.

24. Deklaracija dėl Europos Sąjungos teisinio subjektiškumo

Konferencija patvirtina, kad tai, jog Europos Sąjunga yra juridinis asmuo, Sąjungai jokių būdu nesuteiks įgaliojimų leisti teisės aktus ar veikti peržengiant kompetencijos, kurią jai Sutartyse suteikė valstybės narės, ribas.

25. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 75 ir 215 straipsnių

Konferencija primena, kad pagarba pagrindinėms teisėms ir laisvėms visų pirma reiškia, kad turi būti skirtas deramas dėmesys atitinkamų fizinių asmenų ar įmonių turimų įstatymais numatytų teisių apsaugai ir laikymuisi. Šiuo tikslu ir siekiant užtikrinti nuodugnią sprendimų, kuriais fiziniam asmeniui ar įmonei skiriamos ribojančios priemonės, teisminę peržiūrą, tokie sprendimai turi remtis aiškiais ir tiksliais kriterijais. Tokie kriterijai turėtų būti priderinti prie kiekvienos ribojančios priemonės ypatumų.

26. Deklaracija dėl valstybės narės nedalyvavimo priemonėje, grindžiamoje Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo trečios dalies V antraštine dalimi

Konferencija pareiškia, kad tokiu atveju, jei valstybė narė nusprendžia nedalyvauti priemonėje, grindžiamoje Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo trečios dalies V antraštine dalimi, Taryba surengs išsamias diskusijas apie šios valstybės narės nedalyvavimo šioje priemonėje galimas pasekmes.

Be to, bet kuri valstybė narė gali paprašyti Komisijos išnagrinėti situaciją remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 116 straipsniu.

Pirmesnės pastraipos neturi įtakos valstybės narės galimybei kreiptis šiuo klausimu į Europos Vadovų Tarybą.

27. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 85 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos

Konferencija mano, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 85 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nurodytuose reglamentuose turėtų būti atsižvelgiama į nacionalines taisykles ir praktiką, susijusias su kriminalinių nusikaltimų tyrimų pradėjimu.

28. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 98 straipsnio

Konferencija pažymi, kad 98 straipsnio nuostatos taikomos vadovaujantis esama praktika. Terminas „priemonės, kurios yra reikalingos tam tikruose Federacinės Respublikos regionuose dėl Vokietijos padalijimo atsiradusioms nepalankioms ekonomikos sąlygoms kompensuoti“ aiškinamas vadovaujantis esama Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika.

29. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 2 dalies c punkto

Konferencija pažymi, kad 107 straipsnio 2 dalies c punktas aiškinamas vadovaujantis esama Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika, susijusia su šių nuostatų taikymu pagalbai, teikiamai tam tikriems Vokietijos Federacinės Respublikos regionams, patyrusiems žalą dėl Vokietijos padalijimo.

30. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 126 straipsnio

Konferencija, atsižvelgdama į 126 straipsnį, patvirtina, kad augimo galimybių didinimas ir patikimos biudžeto padėties užtikrinimas yra du Sąjungos ir valstybių narių ekonominės ir fiskalinės politikos ramsčiai. Stabilumo ir augimo paktas yra svarbi priemonė šiems tikslams pasiekti.

Konferencija dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą laikytis nuostatų dėl Stabilumo ir augimo pakto, kuris yra valstybių narių biudžeto politikos koordinavimo pamatas.

Konferencija patvirtina, jog taisyklėmis pagrįsta sistema yra geriausia įsipareigojimų įvykdymo ir vienodo požiūrio į visas valstybes nares garantija.

Atsižvelgiant į tai, Konferencija taip pat dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą siekti Lisabonos strategijos tikslų: kurti darbo vietas, įgyvendinti struktūrines reformas ir socialinę sanglaudą.

Sąjunga siekia subalansuoto ekonomikos augimo ir kainų stabilumo. Todėl ekonominėje ir biudžeto politikoje reikia nustatyti tinkamus prioritetus siekiant ekonominių reformų, inovacijų, konkurencingumo ir privačių investicijų bei vartojimo didinimo silpno ekonomikos augimo

laikotarpiais. Tai turėtų atspindėti nacionaliniu ir Sąjungos lygiu priimtuose sprendimuose dėl biudžeto pateiktos gairės, visų pirma valstybės pajamų ir išlaidų struktūros pertvarkos, laikantis biudžeto drausmės pagal Sutartis bei Stabilumo ir augimo paklą.

Atsižvelgiant į biudžeto ir ekonomikos sunkumus, su kuriais susiduria valstybės narės, akivaizdi tampa patikimos biudžeto politikos laikymosi per visą ekonominį ciklą svarba.

Konferencija sutaria, kad valstybės narės turėtų aktyviai pasinaudoti ekonomikos pakilimo laikotarpiais, siekdamas konsoliduoti valstybės finansus ir gerinti biudžeto padėtį. Jų tikslas – pakilimo laikotarpiais laipsniškai pasiekti biudžeto perteklių, kuris leistų deramai įveikti ekonomikos nuosmukio sunkumus, ir taip prisidėti prie ilgalaikio valstybės finansų tvarumo.

Valstybės narės laukia galimų Komisijos pasiūlymų, taip pat papildomo valstybių narių indėlio, kurie sustiprintų ir išaiškintų Stabilumo ir augimo pakto įgyvendinimą. Valstybės narės imsis visų reikiamų priemonių, kad padidintų savo ekonomikos augimo galimybes. Šį tikslą padėtų pasiekti geresnis ekonominės politikos koordinavimas. Ši deklaracija neužkerta kelio būsimoms diskusijoms dėl Stabilumo ir augimo pakto.

31. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 156 straipsnio

Konferencija patvirtina, kad 156 straipsnyje apibrėžtos politikos kryptys iš esmės priklauso valstybių narių kompetencijai. Pagal šį straipsnį Sąjungos lygiu priimamos skatinamosios ir koordinavimo rėmimo priemonės yra papildomo pobūdžio. Jos reikalingos valstybių narių bendradarbiavimui stiprinti, o ne nacionalinėms sistemoms derinti. Tai neturės poveikio kiekvienoje valstybėje narėje taikomoms su socialinių partnerių atsakomybe susijusioms garantijoms ir praktikai.

Ši deklaracija nepažeidžia Sutarčių nuostatų, suteikiančių kompetenciją Sąjungai, įskaitant socialinius klausimus.

32. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 168 straipsnio 4 dalies c punkto

Konferencija pareiškia, kad priemonėmis, kurios bus patvirtintos taikant 168 straipsnio 4 dalies c punktą, turi būti atsižvelgiama į bendras saugumo problemas ir jomis turi būti siekiama nustatyti aukštus kokybės ir saugos standartus, jei kitu atveju nacionaliniai standartai, turintys įtakos vidaus rinkai, kliudytų pasiekti aukštą žmonių sveikatos apsaugos lygį.

33. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 174 straipsnio

Konferencija mano, kad 174 straipsnyje daroma nuoroda į salų vietas gali apimti visą salose esančių valstybių teritoriją, jei jos atitinka būtinus kriterijus.

34. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 179 straipsnio

Konferencija sutinka, kad Sąjungos veiksmai mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros srityje bus vykdomi deramai atsižvelgiant į valstybių narių mokslinių tyrimų politikos fundamentines kryptis ir pasirinkimą.

35. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 194 straipsnio

Konferencijos įsitikinimu 194 straipsnis neturi poveikio valstybių narių teisei imtis reikiamų priemonių užtikrinant savo energijos tiekimą 347 straipsnyje numatytais sąlygomis.

36. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio dėl derybų dėl valstybių narių tarptautinių susitarimų, susijusių su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, ir jų sudarymo

Konferencija patvirtina, kad valstybės narės gali derėtis dėl susitarimų su trečiosiomis šalimis arba tarptautinėmis organizacijomis trečios dalies V antraštinės dalies 3, 4 ir 5 skyriuose numatytose srityse ir juos sudaryti, jei tokie susitarimai atitinka Sąjungos teisę.

37. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 222 straipsnio

Nepažeidžiant priemonių, kurias Sąjunga priima siekdama laikytis savo solidarumo pareigos valstybei narei, patiriančiai teroro aktą, gaivalinę nelaimę ar žmogaus sukeltą katastrofą, nė viena iš 222 straipsnio nuostatų nesiekia paveikti kitos valstybės narės teisės pasirinkti labiausiai tinkamas priemones, skirtas laikytis savo solidarumo pareigos tai valstybei narei.

38. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 252 straipsnio, reglamentuojančio generalinių advokatų skaičių Teisingumo Teisme

Konferencija pareiškia, kad jei pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 252 straipsnio pirmąją pastraipą Teisingumo Teismas paprašys, kad generalinių advokatų skaičius būtų padidintas trimis (vienuolika vietoj aštuonių), Taryba, sprendama vieningai, susitars dėl tokio padidinimo.

Tokiu atveju Konferencija sutinka, kad Lenkija, kaip ir Vokietija, Prancūzija, Italija, Ispanija ir Jungtinė Karalystė, turėtų nuolatinį generalinį advokatą ir nebedalyvautų rotacijos sistemoje, o pagal esamą rotacijos sistemą vyktų penkių, o ne trijų generalinių advokatų rotacija.

39. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnio

Konferencija atsižvelgia į Komisijos ketinimą toliau konsultuotis su valstybių narių paskirtais ekspertais, rengiant deleguotųjų teisės aktų finansinių paslaugų srityje projektus, pagal jos nusistovėjusią praktiką.

40. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 329 straipsnio

Konferencija pareiškia, kad valstybės narės, pateikdamos prašymą pradėti tvirtesnę bendradarbiavimą, gali nurodyti, ar jos tame etape jau ketina remtis 333 straipsniu, numatančiu kvalifikuotos balsų daugumos išplėtimą, arba įprasta teisėkūros procedūra.

41. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnio

Konferencija pareiškia, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnio 1 dalyje nuoroda į Sąjungos tikslus reiškia nuorodą į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus tikslus ir minėtos Sutarties 3 straipsnio 5 dalyje nustatytus tikslus, susijusius su išorės veiksmais, nurodytais Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo penktojoje dalyje. Todėl nereiškia, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsniu pagrįstais veiksmais bus siekiama tik Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų tikslų. Atsižvelgdama į tai, Konferencija pažymi, kad pagal Europos Sąjungos sutarties 31 straipsnio 1 dalį bendros užsienio ir saugumo politikos srityje teisėkūros procedūra priimami aktai negali būti priimami.

42. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnio

Konferencija pabrėžia, kad, remiantis nusistovėjusia Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teismine praktika, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 352 straipsnis, kuris yra neatskiriama suteiktais įgaliojimais pagrįstos institucinės sistemos dalis, negali būti pagrindas išplėsti Sąjungos kompetencijos sritį už bendrų Sutarčių nuostatų ribų, ypač nuostatų, kurios apibrėžia Sąjungos užduotis ir veiksmus. Bet kuriuo atveju 352 straipsnis negali būti pagrindas priimti nuostatas, dėl kurių būtų pakeistos Sutartys nesilaikant jose tam nustatytos tvarkos.

43. Deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnio 6 dalies

Aukštosios Susitariančios Šalys susitaria, kad Europos Vadovų Taryba, taikydama 355 straipsnio 6 dalį, priims sprendimą, kuriuo pakeičiamas Majoto statusas Sąjungos atžvilgiu, siekiant, kad ši teritorija taptų atokiausiu regionu pagal 355 straipsnio 1 dalį ir 349 straipsnį, kai Prancūzijos valdžios institucijos praneš Europos Vadovų Tarybai ir Komisijai, kad tam sudaro sąlygas vykstanti salos vidaus statuso raida.

B. DEKLARACIJOS DĖL PRIE SUTARČIŲ PRIDEDAMŲ PROTOKOLŲ

44. Deklaracija dėl Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* 5 straipsnio

Konferencija pažymi, kad jei valstybė narė yra pateikusi pranešimą pagal Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* 5 straipsnio 2 dalį, kad ji nenori dalyvauti priimant pasiūlymą ar iniciatyvą, tas pranešimas gali būti atsiimtas bet kuriuo metu iki Šengeno *acquis* grindžiamos priemonės priėmimo.

45. Deklaracija dėl Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* 5 straipsnio 2 dalies

Konferencija pareiškia, kad visais atvejais, kai Jungtinė Karalystė arba Airija nurodo Tarybai, jog ketina nedalyvauti priemonėje, grindžiamoje dalimi Šengeno *acquis*, kurią taikant ji dalyvauja, Taryba išsamiai aptars galimą tos valstybės narės nedalyvavimo toje priemonėje poveikį. Diskusijos Taryboje turėtų vykti atsižvelgiant į Komisijos pateiktus nurodymus dėl pasiūlymo ir Šengeno *acquis* ryšio.

46. Deklaracija dėl Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* 5 straipsnio 3 dalies

Konferencija primena, kad jei Taryba nepriima sprendimo pirmą kartą iš esmės aptarus klausimą, Komisija gali per 4 mėnesius pateikti iš dalies pakeistą pasiūlymą pakartotinai iš esmės aptarti Taryboje.

47. Deklaracija dėl Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* 5 straipsnio 3, 4 ir 5 dalių

Konferencija atkreipia dėmesį į tai, kad sąlygose, kurios turi būti nustatytos Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* 5 straipsnio 3, 4 ar 5 dalyje nurodytu sprendimu, gali būti nustatyta, kad atitinkama valstybė narė prisiima tiesiogines finansines pasekmes, jei jų būtų, kurios būtinai ir neišvengiamai patiriamos jai nustojus dalyvauti taikant dalį ar visą *acquis*, nurodytą pagal minėto protokolo 4 straipsnį Tarybos priimtame sprendime.

48. Deklaracija dėl Protokolo dėl Danijos pozicijos

Konferencija pažymi, kad dėl teisės aktų, kuriuos turi priimti Taryba, viena arba kartu su Europos Parlamentu, ir kuriuose yra Danijai taikomų nuostatų, taip pat ir Danijai netaikomų nuostatų, kadangi jos priimtos tuo teisiniu pagrindu, kuriam taikoma Protokolo dėl Danijos pozicijos I dalis, Danija pareiškia, kad ji nenaudos savo balsavimo teisės tam, kad trukdytų priimti Danijai netaikomas nuostatas.

Be to, Konferencija pažymi, kad, remdamasi Konferencijos deklaracija dėl 222 straipsnio, Danija pareiškia, kad Danija dalyvauja taikant pagal 222 straipsnį priimtus veiksmus ar teisės aktus laikydamasi Protokolo dėl Danijos pozicijos I ir II dalių.

49. Deklaracija dėl Italijos

Konferencija atsižvelgia į tai, kad Protokolas dėl Italijos, pridėtas prie 1957 m. Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties, su pakeitimais, padarytais Europos Sąjungos sutartimi, nustato, kad:

„AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

NORĖDAMOS išspręsti tam tikras su Italija susijusias problemas,

SUSITARĖ dėl šių nuostatų, kurios pridedamos prie šios Sutarties:

BENDRIJOS VALSTYBĖS NARĖS

PAŽYMI, kad Italijos Vyriausybė vykdo dešimties metų ekonominės plėtros programą, skirtą Italijos ekonomikos pusiausvyros sutrikimams ištaisyti, pirmiausia rūpinantis infrastruktūra mažiau išsivysčiusiuose pietų Italijos rajonuose ir Italijos salose bei kuriant naujas darbo vietas nedarbui mažinti.

PRISIMENA, kad šios Italijos Vyriausybės programos principus ir tikslus svarstė ir patvirtino tarptautinio bendradarbiavimo organizacijos, kurioms priklauso valstybės narės.

PRIPAŽIŠTA, kad pasiekti Italijos programos tikslus yra jų bendras interesas.

SUSITARIA, siekdamos padėti Italijos Vyriausybei įvykdyti šį uždavinį, rekomenduoti Bendrijos institucijoms taikyti visus šioje Sutartyje numatytus metodus ir procedūras, ypač tinkamai naudoti Europos investicijų banko ir Europos socialinio fondo išteklius.

MANO, kad Bendrijos institucijos, taikydamos šią Sutartį, turėtų atsižvelgti į Italijos ekonomikos nuolatinės pastangas per ateinančius metus ir į tai, kad pageidautina vengti pavojingos įtampos, ypač mokėjimų balansui ar užimtumo lygiui, nes tai gali kelti pavojų šios Sutarties taikymui Italijai.

PRIPAŽIŠTA, kad taikant 109h ir 109i straipsnius reikės saugotis, kad priemonės, kurių reikalaujama iš Italijos Vyriausybės, nesutrukdytų jai užbaigti savo ekonomikos plėtros programą ir pakelti gyventojų gyvenimo lygį.“

50. Deklaracija dėl Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 10 straipsnio

Konferencija prašo Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pagal savo atitinkamą kompetenciją stengtis atitinkamais atvejais ir, jei įmanoma, per penkerių metų laikotarpį, nurodytą Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 10 straipsnio 3 dalyje, priimti teisės aktus, iš dalies keičiančius arba pakeičiančius minėto protokolo 10 straipsnio 1 dalyje nurodytus aktus.

C. VALSTYBIŲ NARIŲ DEKLARACIJOS

51. Belgijos Karalystės deklaracija dėl nacionalinių parlamentų

Belgija pažymi, kad pagal jos konstitucinę teisę Sąjungos kompetencijai priklausančioje srityje ne tik Federalinio parlamento atstovų rūmai ir Senatas, bet ir bendrijų bei regionų parlamentinės asamblėjos veikia kaip nacionalinės parlamentinės sistemos elementai arba nacionalinio parlamento rūmai.

52. Belgijos Karalystės, Bulgarijos Respublikos, Vokietijos Federacinės Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Italijos Respublikos, Kipro Respublikos, Lietuvos Respublikos, Didžiosios Liuksemburgo hercogystės, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Austrijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Rumunijos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos deklaracija dėl Europos Sąjungos simbolių

Belgija, Bulgarija, Vokietija, Graikija, Ispanija, Italija, Kipras, Lietuva, Liuksemburgas, Vengrija, Malta, Austrija, Portugalija, Rumunija, Slovėnija ir Slovakija pareiškia, kad vėliava su dvylikos aukso spalvos žvaigždučių apskritimu mėlyname fone, himnas, kylantis iš devintosios Liudvigo van Bethoven simfonijos „Odė džiaugsmui“, šūkis „Suvienyti įvairovėje“, Europos Sąjungos valiuta euro ir gegužės 9 d. – Europos diena joms toliau bus bendro piliečių priklausymo Europos Sąjungai ir jų ryšio su ja simboliai.

53. Čekijos Respublikos deklaracija dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos

1. Čekijos Respublika primena, kad Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos nuostatos skirtos Europos Sąjungos institucijoms ir įstaigoms deramai atsižvelgiant į subsidiarumo principą ir Europos Sąjungos bei jos valstybių narių kompetencijos pasidalijimą, kaip dar kartą patvirtinta Deklaracijoje (Nr. 18) dėl kompetencijos atskyrimo. Čekijos Respublika pabrėžia, kad Chartijos nuostatos skirtos valstybėms narėms tik joms įgyvendinant Sąjungos teisę, o ne joms priimančioms ir įgyvendinant nacionalinės teisės aktus nepriklausomai nuo Sąjungos teisės.

2. Be to, Čekijos Respublika pabrėžia, kad Chartija neišplečia Sąjungos teisės taikymo srities ir nenustato Sąjungai naujų galių. Ji nesumažina nacionalinės teisės taikymo srities ir neapriboja nacionalinės valdžios institucijų šiuo metu turimų įgaliojimų šioje srityje.

3. Čekijos Respublika pabrėžia, kad atsižvelgiant į tai, jog Chartija pripažįsta pagrindines teises ir principus, kurie kyla iš valstybės narės bendrų konstitucinių tradicijų, minėtos teisės ir principai turėtų būti aiškinami atsižvelgiant į tas tradicijas.

4. Čekijos Respublika taip pat pabrėžia, kad jokia Chartijos nuostata negali būti aiškinama kaip ribojanti ar kitaip varžanti žmogaus teises ir pagrindines laisves, kurias atitinkamoje taikymo srityje pripažįsta Sąjungos teisė ir tarptautiniai susitarimai, kurių Šalys yra Sąjunga arba visos valstybės narės, įskaitant Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, taip pat valstybių narių konstitucijas.

54. Vokietijos Federacinės Respublikos, Airijos, Vengrijos Respublikos, Austrijos Respublikos ir Švedijos Karalystės deklaracija

Vokietija, Airija, Vengrija, Austrija ir Švedija pažymi, kad pagrindinės Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties nuostatos nuo jos įsigaliojimo nebuvo iš esmės pakeistos ir turi būti atnaujintos. Todėl jos remia sumanymą kuo greičiau sušaukti valstybių narių vyriausybės atstovų konferenciją.

55. Ispanijos Karalystės bei Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės deklaracija

Sutartys taikomos Gibraltarui, kuris yra Europos teritorija, už kurios išorės santykius atsako valstybė narė. Tai nereiškia, kad keičiamos atitinkamos suinteresuotų valstybių narių pozicijos.

56. Airijos deklaracija dėl Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnio

Airija patvirtina savo įsipareigojimą dėl Sąjungos kaip laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, kurioje gerbiamos pagrindinės teisės ir valstybių narių įvairios teisinės sistemos bei tradicijos, o piliečiams užtikrinamas aukštas saugumo lygis.

Todėl Airija pareiškia tvirtai ketinanti, jos manymu, didžiausiu įmanomu mastu pasinaudoti Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnyje numatyta teise ir dalyvauti patvirtinant priemones pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo trečiosios dalies V antraštinę dalį.

Visų pirma ji didžiausiu įmanomu mastu dalyvaus policijos bendradarbiavimo srities priemonėse.

Be to, Airija primena, kad pagal protokolo 8 straipsnį ji gali Tarybai raštu pranešti, jog ji nebenori, kad jai būtų taikomos protokolo nuostatos. Airija ketina peržiūrėti šių priemonių veikimą per trejus metus nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo.

57. Italijos Respublikos deklaracija dėl Europos Parlamento sudėties

Italija pažymi, kad pagal Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnį ir 14 straipsnį Europos Parlamentą sudaro Sąjungos piliečių atstovai, kai atstovavimas užtikrinamas mažėjančia proporcingumo tvarka.

Italija taip pat pažymi, kad pagal Europos Sąjungos sutarties 9 straipsnį ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnį Sąjungos pilietis yra kiekvienas asmuo, turintis valstybės narės pilietybę.

Taigi Italija laiko, kad, nepažeidžiant Sprendimo dėl 2009–2014 m. teisėkūros laikotarpio, visi Europos Vadovų Tarybos priimti sprendimai Europos Parlamento iniciatyva ir jo pritarimu, nustatantys Europos Parlamento sudėtį, turi nepažeisti 14 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytų principų.

58. Latvijos Respublikos, Vengrijos Respublikos ir Maltos Respublikos deklaracija dėl bendros valiutos pavadinimo rašybos Sutartyse

Nepažeidžiant Sutartyse minimo bendros valiutos pavadinimo vienodos rašybos ant banknotų ir monetų, Latvija, Vengrija ir Malta pareiškia, kad bendros valiutos pavadinimo rašyba, įskaitant šio pavadinimo išvestinius žodžius, vartojamus Sutarčių tekste latvių, vengrų ir maltiečių kalbomis, neturi poveikio esamoms latvių, vengrų ir maltiečių kalbų taisyklėms.

59. Nyderlandų Karalystės deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 312 straipsnio

Nyderlandų Karalystė sutiks su sprendimu, nurodytu Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 312 straipsnio 2 dalies antrojoje pastraipoje, jei per minėtos Sutarties 311 straipsnio trečiojoje pastraipoje nurodyto sprendimo peržiūrą bus rastas tinkamas sprendimas dėl Nyderlandų perviršinio neigiamo grynojo mokėjimo pozicijos Sąjungos biudžeto atžvilgiu.

60. Nyderlandų Karalystės deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnio

Nyderlandų Karalystė pareiškia, kad sprendimo iniciatyva, kaip nurodyta 355 straipsnio 6 dalyje, kuria siekiama pakeisti Nyderlandų Antilų ir (arba) Arubos statusą Sąjungos atžvilgiu, bus pateikta tik remiantis sprendimu, priimtu laikantis Nyderlandų Karalystės statuto.

61. Lenkijos Respublikos deklaracija dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos

Chartija jokių būdu neturi įtakos valstybių narių teisei leisti teisės aktus visuomenės moralės, šeimos teisės srityse, taip pat žmogaus orumo apsaugos ir pagarbos žmogaus fizinei ir moralei neliečiamybei srityse.

62. Lenkijos Respublikos deklaracija dėl Protokolo dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos taikymo Lenkijos Respublikai ir Jungtinei Karalystei

Lenkijos Respublika pareiškia, kad, atsižvelgdama į „Solidarumo“ socialinio judėjimo tradicijas ir svarbų jo indėlį kovoje dėl socialinių ir darbo teisių, ji visiškai gerbia Sąjungos teisėje nustatytas socialines ir darbo teises, ypač patvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos IV antraštinėje dalyje.

63. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės deklaracija dėl termino „piliečiai“ apibrėžimo

Sutarčių ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties atžvilgiu bei aktuose, kurie yra priimti pagal šias sutartis arba kurių galiojimą jos pratęsia, Jungtinė Karalystė dar kartą pakartoja savo deklaraciją dėl termino „piliečiai“ apibrėžimo, kurią ji paskelbė 1982 m. gruodžio 31 d., išskyrus tai, kad nurodyti „Britanijos priklausomų teritorijų piliečiai“ yra „Britanijos užjūrio teritorijų piliečiai“.

64. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės deklaracija dėl teisės balsuoti rinkimuose į Europos Parlamentą

Jungtinė Karalystė pažymi, kad Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnis ir kitos Sutarčių nuostatos nėra skirtos tam, kad pakeistų teisės balsuoti rinkimuose į Europos Parlamentą pagrindus.

65. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės deklaracija dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 75 straipsnio

Jungtinė Karalystė visiškai pritaria tvirtiems veiksams patvirtinant finansines sankcijas, skirtas terorizmo ir susijusios veiklos prevencijai ir kovai su jais. Todėl Jungtinė Karalystė pareiškia, kad ketina pasinaudoti Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnyje numatyta teise, kad dalyvautų priimant visus pasiūlymus, pateiktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 75 straipsnį.

ATITIKTIES LENTELĖS (*)

Europos Sąjungos sutartis

Buvusioji Europos Sąjungos sutarties numeracija	Naujoji Europos Sąjungos sutarties numeracija
I ANTRAŠTINĖ DALIS – BENDROSIS NUOSTATOS	I ANTRAŠTINĖ DALIS – BENDROSIS NUOSTATOS
1 straipsnis	1 straipsnis
	2 straipsnis
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnis (panaikintas) ⁽¹⁾	
	4 straipsnis
	5 straipsnis ⁽²⁾
4 straipsnis (panaikintas) ⁽³⁾	
5 straipsnis (panaikintas) ⁽⁴⁾	
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnis	7 straipsnis
	8 straipsnis
II ANTRAŠTINĖ DALIS – EUROPOS EKONOMINĖS BENDRIJOS STEIGIMO SUTARTIES ATSIŽVELGIANT Į EUROPOS BENDRIJOS ĮSTEIGIMĄ PAKEITIMAI	II ANTRAŠTINĖ DALIS – NUOSTATOS DĖL DEMOKRATIJOS PRINCIPŲ
8 straipsnis (pakeistas) ⁽⁵⁾	9 straipsnis
	10 ⁽⁶⁾ straipsnis

⁽¹⁾ Iš esmės pakeistas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 7 straipsniu ir Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 13 straipsnio 1 dalimi bei 21 straipsnio 3 dalies antrąja pastraipa.

⁽²⁾ Pakeičia Europos bendrijos steigimo sutarties (toliau – EB sutartis) 5 straipsnį.

⁽³⁾ Iš esmės pakeistas 15 straipsniu.

⁽⁴⁾ Iš esmės pakeistas 13 straipsnio 2 dalimi.

⁽⁵⁾ ES sutarties, kuri galiojo iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, (toliau – dabartinė ES sutartis) 8 straipsnis iš dalies pakeitė EB sutartį. Tie pakeitimai yra pateikiami pastarojoje Sutartyje ir 8 straipsnis panaikinas. Jo numeracija panaudota naujos nuostatos įrašymui.

⁽⁶⁾ 4 dalis iš esmės pakeičia EB sutarties 191 straipsnio pirmąją pastraipą.

(*) Šios lentelės sudarytos iš Lisabonos sutarties 5 straipsnyje pateiktų lentelių, nepateikiant vidurinio stulpelio, kuriame buvo pateikta tarpinė Lisabonos sutarties numeracija.

Buvusioji Europos Sąjungos sutarties numeracija	Naujoji Europos Sąjungos sutarties numeracija
	11 straipsnis
	12 straipsnis
III ANTRAŠTINĖ DALIS – EUROPOS ANGLIŲ IR PLIENO BENDRIJOS STEIGIMO SUTARTIES PAKEITIMAI	III ANTRAŠTINĖ DALIS – NUOSTATOS DĖL INSTITUCIJŲ
9 straipsnis (panaikintas) ⁽⁷⁾	13 straipsnis
	14 straipsnis ⁽⁸⁾
	15 straipsnis ⁽⁹⁾
	16 straipsnis ⁽¹⁰⁾
	17 straipsnis ⁽¹¹⁾
	18 straipsnis
	19 straipsnis ⁽¹²⁾
IV ANTRAŠTINĖ DALIS – EUROPOS ATOMINĖS ENERGIJOS BENDRIJOS STEIGIMO SUTARTIES PAKEITIMAI	IV ANTRAŠTINĖ DALIS – NUOSTATOS DĖL TVIRTESNIO BENDRADARBIAVIMO
10 straipsnis (panaikintas) ⁽¹³⁾ 27a–27e straipsniai (pakeisti) 40–40b straipsniai (pakeisti) 43–45 (pakeisti)	20 straipsnis ⁽¹⁴⁾

⁽⁷⁾ Dabartinės ES Sutarties 9 straipsnis iš dalies pakeitė Europos anglies ir plieno bendrijos steigimo sutartį. Pastaroji Sutartis nustojo galioti 2002 m. liepos 23 d. 9 straipsnis panaikinamas ir jo numeracija panaudota kitos nuostatos įrašymui.

⁽⁸⁾ — EB sutarties 189 straipsnis iš esmės pakeistas 1 ir 2 dalimis;
— EB sutarties 190 straipsnio 1–3 dalys iš esmės pakeistos 1–3 dalimis;
— EB sutarties 192 straipsnio pirmoji pastraipa iš esmės pakeista 1 dalimi;
— EB sutarties 197 straipsnio pirmoji pastraipa iš esmės pakeista 4 dalimi;

⁽⁹⁾ Iš esmės pakeičia 4 dalį.

⁽¹⁰⁾ — EB sutarties 202 straipsnio pirma ir antra įtraukos iš esmės pakeistos 1 dalimi;
— EB sutarties 203 straipsnis iš esmės pakeistas 2 ir 9 dalimis;
— EB sutarties 205 straipsnio 2 ir 4 dalys iš esmės pakeistos 4 ir 5 dalimis;

⁽¹¹⁾ — EB sutarties 211 straipsnis iš esmės pakeistas 1 dalimi;
— EB sutarties 214 straipsnis iš esmės pakeistas 3 ir 7 dalimis;
— EB sutarties 217 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys iš esmės pakeistos 6 dalimi;

⁽¹²⁾ — - Iš esmės pakeitė EB sutarties 220 straipsnį;
— - EB sutarties 221 straipsnio pirmoji pastraipa iš esmės pakeista 2 dalies pirmąja pastraipa.

⁽¹³⁾ Dabartinės ES sutarties 10 straipsnis iš dalies pakeitė Atominės energijos bendrijos steigimo sutartį. Šie pakeitimai pateikiami šioje pastarojoje Sutartyje ir 10 straipsnis panaikinamas. Jo numeracija panaudota kitos nuostatos įrašymui.

⁽¹⁴⁾ Taip pat pakeičia EB sutarties 11 ir 11a straipsnius.

Buvusioji Europos Sąjungos sutarties numeracija	Naujoji Europos Sąjungos sutarties numeracija
V ANTRAŠTINĖ DALIS – NUOSTATOS DĖL BENDROS UŽSIENIO IR SAUGUMO POLITIKOS	V ANTRAŠTINĖ DALIS – BENDROSIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU SĄJUNGOS IŠORĖS VEIKSM AIS, IR KONKREČIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU BENDRA UŽSIENIO IR SAUGUMO POLITIKA
	1 skyrius – Bendrosios nuostatos dėl Sąjungos išorės veiksmų
	21 straipsnis
	22 straipsnis
	2 skyrius – Konkrečios nuostatos dėl bendros užsienio ir saugumo politikos
	1 skirsnis – Bendrosios nuostatos
	23 straipsnis
11 straipsnis	24 straipsnis
12 straipsnis	25 straipsnis
13 straipsnis	26 straipsnis
	27 straipsnis
14 straipsnis	28 straipsnis
15 straipsnis	29 straipsnis
22 straipsnis (perkeltas)	30 straipsnis
23 straipsnis (perkeltas)	31 straipsnis
16 straipsnis	32 straipsnis
17 straipsnis (perkeltas)	42 straipsnis
18 straipsnis	33 straipsnis
19 straipsnis	34 straipsnis
20 straipsnis	35 straipsnis
21 straipsnis	36 straipsnis
22 straipsnis (perkeltas)	30 straipsnis
23 straipsnis (perkeltas)	31 straipsnis
24 straipsnis	37 straipsnis

Buvusioji Europos Sąjungos sutarties numeracija	Naujoji Europos Sąjungos sutarties numeracija
25 straipsnis	38 straipsnis
	39 straipsnis
47 straipsnis (pakeistas)	40 straipsnis
26 straipsnis (panaikintas)	
27 straipsnis (panaikintas)	
27a straipsnis (pakeistas) ⁽¹⁵⁾	20 straipsnis
27b straipsnis (pakeistas) ⁽¹⁵⁾	20 straipsnis
27c straipsnis (pakeistas) ⁽¹⁵⁾	20 straipsnis
27d straipsnis (pakeistas) ⁽¹⁵⁾	20 straipsnis
27e straipsnis (pakeistas) ⁽¹⁵⁾	20 straipsnis
28 straipsnis	41 straipsnis
	2 skirsnis – Nuostatos dėl bendros saugumo ir gynybos politikos
17 straipsnis (perkeltas)	42 straipsnis
	43 straipsnis
	44 straipsnis
	45 straipsnis
	46 straipsnis
VI ANTRAŠTINĖ DALIS –POLICIJOS IR TEISMINIO BENDRADARBIAVIMO BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE NUOSTATOS (panaikintas) ⁽¹⁶⁾	
29 straipsnis (pakeistas) ⁽¹⁷⁾	
30 straipsnis (pakeistas) ⁽¹⁸⁾	
31 straipsnis (pakeistas) ⁽¹⁹⁾	

⁽¹⁵⁾ Dabartinės ES sutarties 27a–27e straipsniai, susiję su tvirtesniu bendradarbiavimu, taip pat pakeičiami SESV 326–334 straipsniais.

⁽¹⁶⁾ Dabartinės ES sutarties VI antraštinės dalies nuostatos, susijusios su policijos ir teisminių bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, pakeičiamos SESV trečiosios dalies IV antraštinės (pernumeruota V antraštine dalimi) 1, 4 ir 5 skyrių nuostatomis.

⁽¹⁷⁾ Pakeistas SESV 67 straipsniu.

⁽¹⁸⁾ Pakeistas SESV 87 ir 88 straipsniais.

⁽¹⁹⁾ Pakeistas SESV 82, 83 ir 85 straipsniais.

Buvusioji Europos Sąjungos sutarties numeracija	Naujoji Europos Sąjungos sutarties numeracija
32 straipsnis (pakeistas) ⁽²⁰⁾	
33 straipsnis (pakeistas) ⁽²¹⁾	
34 straipsnis (panaikintas)	
35 straipsnis (panaikintas)	
36 straipsnis (pakeistas) ⁽²²⁾	
37 straipsnis (panaikintas)	
38 straipsnis (panaikintas)	
39 straipsnis (panaikintas)	
40 straipsnis (pakeistas) ⁽²³⁾	20 straipsnis
40a straipsnis (pakeistas) ⁽²³⁾	20 straipsnis
40b straipsnis (pakeistas) ⁽²³⁾	20 straipsnis
41 straipsnis (panaikintas)	
42 straipsnis (panaikintas)	
VII ANTRAŠTINĖ DALIS – TVIRTESNIO BENDRADARBIAVIMO NUOSTATOS (pakeista) ⁽²⁴⁾	IV ANTRAŠTINĖ DALIS – TVIRTESNIO BENDRADARBIAVIMO NUOSTATOS
43 straipsnis (pakeistas) ⁽²⁴⁾	20 straipsnis
43a straipsnis (pakeistas) ⁽²⁴⁾	20 straipsnis
43b straipsnis (pakeistas) ⁽²⁴⁾	20 straipsnis
44 straipsnis (pakeistas) ⁽²⁴⁾	20 straipsnis
44a straipsnis (pakeistas) ⁽²⁴⁾	20 straipsnis
45 straipsnis (pakeistas) ⁽²⁴⁾	20 straipsnis
VIII ANTRAŠTINĖ DALIS – BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS	VI ANTRAŠTINĖ DALIS – BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS
46 straipsnis (panaikintas)	
	47 straipsnis

⁽²⁰⁾ Pakeistas SESV 89 straipsniu.

⁽²¹⁾ Pakeistas SESV 72 straipsniu.

⁽²²⁾ Pakeistas SESV 71 straipsniu.

⁽²³⁾ Dabartinės ES sutarties 40–40b straipsniai, susiję su tvirtesniu bendradarbiavimu, taip pat pakeičiami SESV 326–334 straipsniais.

⁽²⁴⁾ Dabartinės ES sutarties VII antraštinės dalies 43–45 straipsniai, susiję su tvirtesniu bendradarbiavimu, taip pat pakeičiami SESV 326–334 straipsniais.

Buvusioji Europos Sąjungos sutarties numeracija	Naujoji Europos Sąjungos sutarties numeracija
47 straipsnis (pakeistas)	40 straipsnis
48 straipsnis	48 straipsnis
49 straipsnis	49 straipsnis
	50 straipsnis
	51 straipsnis
	52 straipsnis
50 straipsnis (panaikintas)	
51 straipsnis	53 straipsnis
52 straipsnis	54 straipsnis
53 straipsnis	55 straipsnis